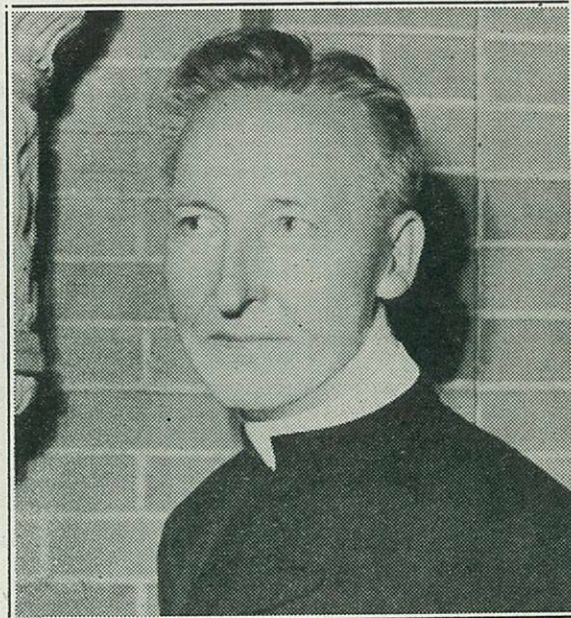

Zarya

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

Zlatomašnik — Golden Jubilant

REV. GEORGE TRUNK

Leadville, Colorado

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926 v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927 v državi Illinois

Slovenian Women's Union of America

Organized Dec. 19th 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927 in the State of Illinois
Member of: National Council of Catholic Women
Canadian American Council on International Relations
Common Council for American Unity

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor

Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President

Mrs. Marie Prislend, 1034 Dillingham Ave. Sheboygan, Wis

I. podpredsednica First Vice President

Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President

Mrs. Mary Coghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa

III. podpredsednica—Third Vice President

Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President

Mrs. Frances Raspet, 305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President

Mrs. Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago, Ill

Tajnica—Secretary

Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer

Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors

Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio

Mrs. Mary Ienich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.

Mrs. Pauline Ozbolt, 2029 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board

Mrs. Frances Susel, predsednica, 15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio

Mrs. Ivanka Zakrajsek, 6059 — 68th Rd. Ridgewood, N Y

Mrs. Marica Kopach, 1217 So. 61st St., West Allis, Wis

Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKA ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina \$2.00 na leto. Za članice SZZ \$1.20 na leto

Subscription price \$2.00 per year

Members of the SWUA \$1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Telephone ENdicott 5882

Entered as Second-Class Matter June 28, 1929, at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August
24, 1912.

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak, Urednica in upravnica "Zarje,"

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio

Miss Gladys Buck, 10036 Ave. L., So. Chicago, Ill

Odbor za Mladino in razvedrilo—Youth & Recreation Board

Director of Drill Teams and Clubs:

Albina Novak, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Director of Juvenile Department:

Frances Bogovich, 6701 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio

Director of Sports:

Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Ill.

New Year's Greeting

We stand on the threshold of a new day, a new year, a new life. We stand with hope in our hearts, a hope for the best that life has to offer and a prayer for the high courage that makes us worthy of life's great gifts.

Our sincere wish for each of you who are working hand in hand in our Slovenian Women's Union is: May life be good to you! May your work be a source of joy! May your efforts be crowned with success! May your thoughts and actions enrich your lives that the year 1946 will leave only blessed memories!

May you have a good, a great, a glad New Year!

Sincerely, your

SUPREME OFFICERS AND
EDITOR'S OFFICE.

LETO XVIII — ŠT. 1

JANUARY, 1946

VOL. XVIII — NO. 1

Marie Prisland:

NOVOLETNE MISLI

SREČNO, zdravo in zadovoljno Novo leto želim vsem glavnim odbornicam, podružničnim uradnicam ter celokupnemu članstvu naše organizacije.

Zdaj, ko je pojenjal vojni vihar in se vračajo z bojnih poljan naši dragi, bo spet zavlada mirno družinsko življenje. A ne povsod! Mnogo src krvavi, mnogo domov žaluje za družinskimi člani, ki jih je ugrabila vojna. Po krajinah, kjer je divjal vojni vihar, vlada poleg srčnih bolečin še revščina, pomanjkanje in bolezen. Pa bi vsega tega ne bilo treba, če bi se svet ravnal po zapovedi: Ljubite svojega bližnjega! Kaj je vzrok, da je na svetu toliko sovraštva namesto ljubezni, toliko mizerije namesto blagostanja! Svet je dovolj velik za vse ljudi, če hočejo živeti v miru med seboj. Komaj se je končala druga svetovna vojna se že, namesto o trajnem miru, za katerega so se borili naši sinovi, govori o tretji vojni, o še večjem klanju in uničevanju dragocenih človeških življenj. Ali se svet res ne more spametovati? . . . Kdo je kriv vsega tega? Ali voditelji, ali ljudstvo, ki voditeljem sledi . . . ?

* * *

Letošnje leto bo za našo Zvezo pomembno. Konvencijo imamo! Meseca marca — se bodo vršile volitve delegatinj pri vseh podružnicah. Za svojo dolžnost smatram opozoriti članstvo podružnic, da se ozre po takih članicah in jih izvoli za delegatinje, ki bodo voljne prevzeti odgovorna mesta v glavnem odboru, na primer mesto glavne predsednice.

Na zadnji konvenciji, vršeci se v Pittsburghu sem trdno sklenila, da je bila ta konvencija zame zadnja. Devetnajst let neprestanega dela, težke odgovornosti in skrbi, se mora poznati še tako močnemu človeku. Upravičena sem do vsaj nekaj let mirnega življenja. Volite toraj delegatinje v smislu, da bo ena izmed njih prevzela vodstvo pri Zvezi.

* * *

Konvenčna kampanja je v teku. Priporočam vsem pridnim in zvestim delavkam, da gredo spet na delo ter pridobijo lepo število novih članic. Nobena organizacija ne more napredovati brez stalnega dotoka v članstvu, tako tudi Zveza potrebu-

je novega prirastka v odrastlem kot v mladinskem oddelku.

Ta mesec pričenjamo dvajseto leto Zvezinega obstoja. Že radi te pomembne obletnice moramo iti na delo ter svoji organizaciji pokloniti velik šopek novih članic. Uspešno zaključena kampanja bo najlepše darilo naši ženski Zvezi pa tudi dokaz naše narodne zavednosti in zaupanja v svoje lastno delo, ki rodi tako lepe uspehe zdaj že devetnajst let.

* * *

Glavni odbor je na svoji zadnji seji določil, da Zveza pomaga revežem v starem kraju. Pri vseh podružnicah se točasno zbira hrana, obleka in čevlji ter potrebščine kot miho, sukanec, volna, šivanke itd. Vse to je v prvi vrsti namenjeno revnim otrokom v naši stari domovini. Podružnicam so bile poslane potrebne listine in vsak zavoj bo nosil napis: DARILO ZA SLOVENSKE OTROKE V JUGOSLAVIJI.

Jugoslovanski Rdeči križ poroča, da je tam 88,000 otrok, ki so izgubili oba roditelja, 485,000 otrok, ki so izgubili ali očeta, ali mater. Skupno je nad en milijon otrok v Jugoslaviji, ki so v veliki bedi in potrebi. National Catholic Welfare Conference v svojem apelu za zbiranje hrane objavlja: V Jugoslaviji je lansko leto radi glada umrlo 140 otrok od vsakih tisoč . . .

Iz starega kraja poročajo; "Vračajo se živi okostnjaki iz taborišč smrti v Nemčiji. Bolehajo nam otroci, ki so bili ves čas vojne podhranjeni in preganjani s stariši vred. Razsaja jetika in druge bolezni. Primanjkuje nam najpotrebnejših stvari. Pomagajte, če morete kaj iz Amerike. . ."

Tej prošnji se moramo odzvati. Če vsaka članica daruje samo dve stvari, bomo lahko takoj poslale v domovino petindvajset tisoč komadov, kar bo že precej. Pomagajmo splošno, kjer moremo, neglede ravno, KDO bo deležen naše podpore. Posnemajmo svetopisemskega Samaritana, ki se je usmilil nepoznanega, pomoči-potrebne človeka, in ga ni vprašal čigav je, ali je veren, ali je grešnik, in iz katerega rodu izhaja. Dobrodelnost, res krščanska dobrodelnost, ne pozna razlike, pač pa pomaga, kjer je potreba, ne glede na sorodstvo, narodnost, versko ali politično pripadništvo.

Podprite našo religiozno akcijo!

SREČNO NOVO LETO!

NEVIDNA roka časa je s tako naglico pomikala dneve in mesece, da se kar čudim danes, ko pripravljam gradivo za prvo številko leta 1946. Pri tem delu pa mislim na vas, drage sestre, ki ste mi ves čas tako zvesto stale ob strani ter omogočile, da je šlo društveno delo in življenje v prijetnem toku naprej. Mnogokrat sem vas nadlegovala z raznimi prošnjami in spodbudami in vselej sem našla pri vseh sestrsko naklonjenost in vdanost.

Tekom različnih kolekt in kampanj, niste nič oklevale. Vsaka je stopila kakor je nanesla prilika in vsaka je dosti pripomogla, da je danes naša Zveza večja in močnejša v vseh ozirih. Vem, da delo za organizacijo ni vselej hvaležno in marsikatero uro svojega življenja ste zastonj posvetile dobremu namenu, ne da bi dobile priznanje. Vem pa, da ima vsaka izmed vas zavest, da je delala v prid naše ženske organizacije, na katero nismo samo me lahko ponosne, ampak vsaka nasebina, kjerkoli ima naša Zveza svojo podružnico. Po svojih izobraževalnih klubih in krožkih smo širile kulturo, v naših družabnih prireditvah pa smo poskrbele za zdravo razvedrilo, ki nam je tudi potrebno. Vse naše lepe prireditve lahko smatramo kot izraz naše narodne dolžnosti in zavesti, kajti od vsakega izkupička smo vedno odmerile en del za pomoč drugim. Dobrodelnost in plemenitost je od nekdaj dičila slovensko ženo in to ste prinesle s seboj ter ohranile tukaj v novi domovini in tudi gojile v srcih svoje tukaj rojene mladine. S pomočjo vas, matere, premore naša Zveza lepo število mladega naraščaja v mladinskem oddelku. Vsaka izmed nas, ki imamo otroke, lahko razume, da je od mater odvisno, v kakšno družbo bodo spadali njeni otroci. Prepričane ste bile da je pri Zvezi družčina, kjer imajo naše deklice vsakovrstne prilike spoznavati vrednost našega slovenskega naroda. Matere ste omogočile, da se nam mladina ni čisto odtujila, čeprav ne obvlada našega jezika, kakor bi vsaka izmed nas želela.

Preteklo leto 1945, leto zmage, je vsaj tukaj v Ameriki vrnilo mir in upanje, da bomo zopet kmalu pozdravili naše vrle vojake, ki se vračajo iz različnih dežel med nas. Veliko mater je, žal, zadel hud udarec, ko so prejele obvestilo o izgubi sina ali hčerke. To so hude bolečine za vsako mater in ženo. Naj Bog da vsem poguma prenašati tako težko izgubo! Tudi mojo družinico je preteklo leto obiskala bela žena in nam pobrala dobrega moža in skrbnega očeta. Ob uri moje težke izgube sem spoznala vrednost prijateljstva, katero uživam med našimi članicami. V veliko uteho so mi bili vaši iskreni izrazi sožalja, za kar se ob tej priliki ponovno vsem najtoplejše zahvaljujem. Upam, da mi boste to naklonjenost ohranile tudi v bodoče.

V naših podružnicah so v minulem letu tudi nastale vrzeli, ko se je ta ali ona marljiva članica za večno poslovila od nas. Spomnimo se teh dragih preminilih sester v molitvah. Iz vaših zanimivih dopisov lahko vsak, ki čita "Zarjo," spozna da se članice na vse spomnijo in marsikam prinesejo uteho in olajšajo težave, ki pridejo z žalostjo.

Prelepi božični prazniki so minili. Upam, da so bili srečni in radostni za vas in vaše družine. Ko pa pozdravljamo novo leto je v naših srcih ena glavna želja: da bi bilo res srečno in nam prineslo ljubega zdravja ter bilo v vseh ozirih dobro za vas. Vsaki posebej želim, da bi se v novem letu izpolnile vse najiskrenejše želje in da bi ljubi Bog blagoslovil vsa naša dela! Obljubljam tudi, da bo Zarja vedno svetila napredu in blagostanju Zveze.

Drage sestre, sprejmite mojo globoko hvaležnost za vaše vrlo sodelovanje in nikdar ne pozabimo, da vsako dobro delo prinese svoje plačilo. Zato sodelujmo, kjer moremo in pomagajmo, komur moremo ter širimo medsebojno ljubezen in spoštovanje. Delujmo z vso močjo, da bomo v prihodnjih mesecih pridobile lepo število novih članic, da bo kampanja, v kateri se nahajamo uspešna in plodonosna za vse podružnice. Bog vas živi! ALBINA NOVAK.

OB PRIČETKU 20-LETNICE

ZDNEM 19. decembrom je naša organizacija praznovala svoj 19 letni rojstni dan, ali bolje rečeno—svoj zlati rojstni dan. V teku teh 19 let je naša Zveza doživela mnogo izkušenj, mnogo veselja in tudi mnogo bolesi. Vsaj naša organizacija sočustvuje s svojimi članicami v njih veselju in žalosti.

V teku 19 let je Zveza storila nebroj dobrih del. Pomagala je vsepovsod v dobrodelnih ustanovah, pomagala sirotam tu in v stari domovini. Zanimala se je za cerkvene in narodne prireditve.

V teku 19 let se je v domovih naših članic vršila ne navadna in nepričakovana velika izprememba. Prišla je vojna, zahtevala naše sinove, odzvale so se tudi hčerke naših članic in mater. Družine so mnogo žrtvovale, mnogo si prizadevale, da se čimprej zopet vrne vse v stari tir. Vseeno sinovi so odhajali eden za drugim. Nastanila se je žalost, bili so razkropljeni na vse vetrove sveta. Le vrstice od svojih dragih na bojnih poljanah so jim posijale kot mali žarek upanja za njih povrnitev. Tudi to je minulo, akoravno danes leto dni se nam je zdel konec vojne še tako daleč, mir še tako nedosegljiv. Pa vendar tudi to je minilo. Sinovi so si privojevali za naše zaveznike lavorjev venec zmage in miru. Zopet se vračajo isti sinovi na svoje domove, zopet bodo obhajali lepe praznike skupaj s svojimi družinami, to pot obujali spomine na težke dneve za njimi, na težke boje, na svoje tovariše, ravno tako kot obujam tu danes jaz v teh vrsticah spomine na doživljaje naše Zveze zadnjih 19 let.

Toda vsi domovi letos ne bodo tako srečni, tu in tam bo še manjkalo povrnitev njih sina, nahajali se bodo še vedno daleč od doma v tujini . . . zopet drugi, kateri se ne bodo povrnili nikdar več. V srcu naših članic ne bo veselja, žalostni bodo njih prazniki, kajti njih misli se bodo mudile na grobovih svojih dragih daleč od doma. Edino ista zvezda, ki sveti nam tu, bo svetila tudi njim nad grobom. S temi članicami in materami žaluje tudi naša organizacija, čuti z njimi tudi tugo in bridkosti. Le Bog, ki vidi in vse ve, ve za vzrok, zakaj je določil njihov grob tako daleč stran v tujini. On naj jim bo tolažnik v njih uri, ko se bo ves svet veselil Novega leta. V tolažbo nam naj bo pregovor, da še las ne pade z glave brez božjega dovoljenja.

Manjkalo bo še enega—za katerim še vedno žaluje svet—še enega vodnika in bojvnika, ki je enako dal življenje za svojo domovino, in ta je naš nepozabljeni predsednik Franklin Delano Roosevelt. Tudi on je imel še velike cilje, še velike načrte, toda tudi njega je božja previdnost položila v prezgodnji grob.

Slovenska ženska zveza je storila tudi svojo dolžnost v tej vojni tekom zadnjih let. Kupovala je vojne bonde, prispevala za Rdeči križ, istotako so se članice odzivale, darovale kri za plazmo, se udejstvovala na vseh patriotičnih poljih, ter pomagale, kjerkoli se je potrebovala ženska pomoč. Naša organizacija je ponosna na svoj rekord, za svoj delež, katerega je prispevala k zmagi.

Glavna predsednica Mrs. Prislund in ostale ustanovne članice naše organizacije gotovo niso nikdar pričakovale, da bo iz male skupine, katere se je takrat zbrala pri ustanovitvi, postala tako močen steber v središču ostalih organizacij. Njih delo je bilo blagoslovljeno, dosegle so več kot so kdaj pričakovale. Zasluga in priznanje za to veliko delo gre glavni predsednici Mrs. Prislund, katere močna roka, železna volja, previdnost in dalekovidnost ter modro vodstvo je dvignilo našo organizacijo na tako visoko mesto med domačini in tujimi narodi, tu in onkraj morja.

Dalje gre zasluga našim predsednicam, ki so tako potrpežljivo in vztrajno vodile svoje podružnice, tajnicam, ki so tako vztrajno pobirale asesment in opominjale članice, vodile posle med glavnim uradom in svojo podružnico ter skrbale za vse ostale posle, nato blagajničarkam, ki so znale denar svoje podružnice tako vestno čuvati ter

posameznim uradnicam, ki so vse tako vestno svoje urade izpolnjevale.

Naši Zarji, uradnem listu naše organizacije, v katero so naše članice in uradnice dopisovale, si dajale ena drugi pogum in sporočale razne novice svoje naselbine in podružnice. Obveščale so o svojih aktivnosti za cerkvene in narodne prireditve in pokazale svoje zanimanje za Zvezo potom lista. Tu v Zarji pod spretnim vodstvom urednice Mrs. Albine Novak čitamo mesec za mesecem razne slike, tikajoče se naše nove kakor tudi stare domovine. Vsaka članica, katera je bila rojena v starem kraju, ima še vedno srce navezano na svoj rojstni kraj, radi tega že težko pričakuje kaj več novic. Zarja je oni list, v katerem so članice poučene v pravem smislu o verskem in narodnem gibanju. Zarja je že od nekdaj tako priljubljen list da nanjo niso le težko čakale članice mesec za mesecem, temveč tudi naši moški prijatelji in čitatelji.

Dolgih 19 let življenja naše organizacije je za nami. Naša Zveza nastopa Novo leto, nastopa 20 letnico. Velika in težka naloga jo še čaka, da se uresničijo vsi naši načrti in cilji za bodočnost. Potrebno nam je še dolgoletno vodstvo naše predsednice Mrs. Prislant, kajti z njo na

čelu se čutimo sigurne doseči še marsikaj v prihodnjih letih.

Naša prva naloga v 20 letnici naj bo delovati za uspeh sedanje kampanje. Zveza ima prostor še za mnogo članic, mnogo je še podružnic, ki bi bile dobrodošle po raznih naselbinah. Radi tega kličem našim pridnim agitatorkam: Vse na noge in na delo, kajti nagrade letos so zelo lepe in mične!

Nato še posebno odlikovanje kampanjski voditeljici na konvenciji — vse to bi moralo zanimati vsako izmed nas. Kampanji na čelu je urednica Mrs. Novak. Še vsaka kampanja pod njenim vodstvom je bila uspešna. Gotovo bo tudi letos. Odvisno je od vas. Gotovo se bo vsaka izmed vas še posebej potrudila za našo 20 letnico.

Ob pričetku 20 letnice si čutim v dolžnost zahvaliti se vsem našim tajnicam, vsem uradnicam, katere so se odzvale in pomagale, kadar je prišel kak apel iz glavnega urada. Prispevale s'le delale in pomagale. Z vašo dobro voljo ste pomagale naši organizaciji doseči njene cilje in izvršiti njene težke naloge in načrte.

Bog vas čuvaj še nadalje, kakor tudi vaše družine, vaše drage in — Slovensko žensko zvezo!

K 20-letnici pa kličem Zvezi: živi, rasti in razcvitaj se po vseh slovenskih naselbinah naše nove domovine!

JOSEPHINE ERJAVEC.

Rev. George M. Trunk

MIRNO in vsakdanje, kakor je preživel svojih zadnjih dvajset let v coloradskem pogorju med svojimi župljani, je 74 let stari duhovnik preživel petdesetletnico svojega mašništva. Ta zlatomašnik, ki bi rajši videl, da bi šel ta mejnik mimo njega in nam neopažen, je Rev. George M. Trunk, od leta 1924 župnik župnije sv. Jožefa v Leadville, Colorado.

Skromnost in odmaknjenost od sveta, v kateri živi Father Trunk zadnja leta na svoji župniji v coloradskem pogorju nima ničesar skupnega z njegovim živahnim, aktivnim in izredno zanimivim življenjem, ki ga je živel vse od svojega posvečenja na Koroškem, kjer je bil leta 1895 posvečen v mašnika. Njegovo razgibano življenje ga je dvignilo do visokih političnih položajev v njegovi rojstni deželi, privedlo ga je po prvi svetovni vojni na versaljsko mirovno konferenco, potem ga odvedlo preko vse Evrope in Bližnjega vzhoda, nakar ga je končno privedlo v Ameriko, kjer je preživel svojih zadnjih 24 let.

Father Trunk je bil rojen dne 1. septembra leta 1870 na Koroškem. Po osnovnih in srednješolskih študijah je vstopil v semenišče v Celovcu. Leta 1909 je prišel kot turist v Ameriko in naključje je hotelo, da je šel tudi skozi Leadville, njegovo bodočo župnijo in njegov bodoči dom. Tedaj je obiskal Yukon-Pacific razstavo, ki je bila tisto leto v Seattle, Washington. Takrat pač ni sanjal, da ga bo usoda pripeljala nazaj kot župnika te gorske župnije.

Nato je prišel Father Trunk še trikrat v to deželo in sicer v svrhu študij in proučevanja slovenskega priseljavanja v Ameriko; rezultat teh študij in proučevanj je bil obelodanjen v njegovem velikem in vrednem delu "Amerika in Amerikanci." Poleg dotične knjige pa je spisal tudi več drugih del, in sicer v slovenščini in nemščini.

V zaporu med vojno

Najbolj razburljiva epizoda v življenju Father Trunka je nastopila za časa prve svetovne vojne. Avstrijska vlada ga je ukazala aretirati in zapreti pod obtožbo, da je jugoslovanski agent. V ječi pa k sreči ni bil dolgo časa, ker mu niso mogli dokazati nobene krivde. Glavna obtožba napram njemu pa je bila, da je bil že večkrat na obisku v Zedinjenih državah.

Po zaključku prve svetovne vojne je poslalo prebivalstvo južne Koroške Fathra Trunka kot strokovnjaka glede jugoslovanskih zadev na mirovno konferenco v Pariz, kjer je konferiral s predsednikom Wilsonom in drugimi odličnimi osebnostmi, zaposlenimi s preoblikovanjem Evrope. Prebivalstvo Koroške je izvolilo Fathra Trunka za predsednika Koroškega Narodnega Sveta v razdobju po koncu vojne pa do plebiscita, ki naj odloči bodočo obliko vlade. In kmalu nato se je Father Trunk spet pojavil v Versaillesu kot načelnik delegacije Korotana.

V narodnem plebiscitu so se korošci odločili, da ostanejo z Avstrijo, nakar je Father Trunk, ki je bil znan kot odločen jugoslovanski simpatičar, se odločil, da se raje izseli, kakor da bi ostal še nadalje pod Avstrijo. In tako je nanese, da je prišel v Ameriko, kjer se je za stalno naselil.

Najprej je bil tri leta župnik na ruski župniji v Berwicku, North Dakota, leta 1924 pa mu je škof J. Henry Tihen poveril v oskrbo slovensko župnijo v Leadville, Colorado, kjer je znana rudarska naselbina.

Dnevi Fathra Trunka v Leadvillu niso bili brezposelni in neaktivni. Med drugim je Rev. Trunk zvest in marljiv sotrudnik "Amerikanskega Slovenca" v Chicagu, kateremu pošilja redno svoje uvodnike in druge članke. Dalje je marljivi Rev. Trunk sourednik slovenskega mesečnika "Novi Svet," ki se tudi tiska v Chicagu. Poleg slovenščine in nemščine govori Father Trunk tudi ruščino ter obvlada vse slovanske jezike, kakor tudi francoščino, italijanščino in angleščino. Tekom svojega obiska Svete dežele in Egipta, kjer je bil leta 1906, se je naučil za silo tudi arabščine.

Proslava Rev. Trunkovega zlatomašništva se je vršila dne 29. julija v Leadville, Colorado. Rev. Trunk je bil ob tej priliki počaščen, kakor zasluži. Proslava je bila značilna tudi v tem, ker je bila to prva proslava zlatomašništva v Leadville, Colorado.

Bog mu daj zdravja še na mnogo let! Rev. Trunk je član Krožka Zvezinih prijateljev. Zveza mu pošilja iskrene čestitke!

PRISPEVKI ZA ŠOLNINSKI IN DOBRODELNI SKLAD

Novi člani za Klub Tisočeri

Čl. št. (Memb. No.)

90	Pod. št. 99, Elmhurst, Ill.	\$ 5.00
91	Pod. št. 3, Pueblo, Colo.	10.00
92	Pod. št. 14, Cleveland, Ohio	5.00
93	Mrs. Mary Gačnik, čl. pod. št. 5, Indianapolis, Ind.	5.00
94	Miss Mary Konechnik, čl. pod. št. 5, Indianapolis, Ind.	5.00
95	Mrs. Anna Leksi, čl. pod. št. 5, Indianapolis, Ind.	5.00
96	Miss Helen Konechnik, čl. pod. št. 5, Indianapolis, Ind.	5.00
97	Mrs. Mary Lauricki, čl. pod. št. 66, Canon City, Colo.	5.00
98	Pod. št. 54, Warren, Ohio	5.00
99	Mrs. Anna Petrich, preds. pod. št. 54	5.00
100	S-Sgt. Edw. G. Ancel, Joliet, Ill.	5.00
101	Pod. št. 2, Chicago, Ill.	5.00
102	Mary Hribnik, podpreds. pod. št. 5, Indianapolis, Ind.	5.00
	Mrs. Mary Urbas od pod. št. 10, Cleveland, Ohio, nam je poslala sledeče:	
103	Al. Jelercic, 15302 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio	5.00
104	Anna Jurecic, 672 E. 152nd St., Cleveland, Ohio	5.00
105	Mrs. John Asseg, 15738 Holmes Ave., Cleveland, Ohio	5.00
	Mary Lavrich, pod. št. 10	2.00
	Mrs. Jennie Maticic	1.00
	Mrs. Anna Zupancic	1.00
	Mrs. Agnes Benedict	1.00
	Mrs. Frances Braddach	1.00
	Miss Mary Jeric	1.00
	Mrs. Frances Kremzar	1.00
	Mrs. Mary Perusek	1.00
	Mary Lovko	1.00
	Henry Zorman	1.00
	Anna Novinc	1.00
	Angela Grill	1.50
	Mary Ferlin	1.00
	Frances Kranc	1.00
	Mary Anzlovar	1.00
	Helena Grmovsek	.50
	Mrs. Rose Zonta nam je poslala sledeče od pod. št. 5, Indianapolis, Ind. Ona je pred- sednica pri pod. št. 5:	
	Julia Zupancic, čl. pod. št. 5	2.00
	Rose Matkovich, čl. pod. št. 5	1.00
	Anna Brezaussek, čl. pod. št. 5	1.00
	Mary K. Stray, čl. pod. št. 5	1.00
	Mary Mervar, čl. pod. št. 5	1.00
	Agnes Dezelan, čl. pod. št. 5	1.00
	Frances Urbancic, čl. pod. št. 5	1.00
	Antonia Breziga, čl. pod. št. 5	1.00
	Mary Ellen, čl. pod. št. 5	1.00
	Mrs. Zamolija, čl. pod. št. 5	1.00
	Mrs. Baken (Osaben)	1.00
	Pod. št. 89, Mrs. Mary Meglich, Oglesby, Ill.	2.00
	Pod. št. 71, Strabane, Pa.	1.95
	Mary Markic, čl. pod. št. 5	1.50
	Mary Kos, čl. pod. št. 5	1.00
	Obresti	12.00

Skupaj za november\$ 132.45

Od prej na rokah 4,669.77

Skupna svota do 1. dec. 1945\$4,802.22

Prav iskrena hvala vsem novim članom v naš Tisočeri Klub, posebno pa tudi onim uradnicam in članicam, ka-tere so šle pridno na delo in poslale tako lepe svote.

V prvi vrsti Mrs. Mary Urbas, predsednici pod. št. 10, katera je nabrala svoto \$32.50.

Dalje sestro Mrs. Mary Konechnik, članici podružnice št. 5, v Indianapolis, Ind., katera je nabrala svoto \$22.50. Dobila je kar štiri nove člane v naš klub, med njimi dve njene hčerki, katerih ena je Anna Leksi, ki je zapisnika-rica pri podružnici št. 5.

Naj še omenim, da Mrs. Konechnik ima kar sedem hčer pri Zvezi, ter eno vnukinjo. Skupaj jih je kar devet v družini. Vsega priznanja vredno! Vse so zelo aktivne pri podružnici.

Dalje mi je bila od podružnice št. 5, Indianapolis, Ind., poslana še nadaljna svota \$12.00, katero je pa nabrala re-diteljica Mrs. Rose Zonta. Tudi Mrs. Mary Hribnik, podpredsednica podružnice, je postala članica našega kluba.

To pot se je podružnica št. 5, Indianapolis, Ind., najbolj lepo odlikovala, zatem pride podružnica št. 10 v Cleve-landu, nato podružnica št. 3 v Pueblo, Colorado in potem pa podružnica v Warren, Ohio. Za njimi pridejo podruž-nice št. 2, 99, in 14. Zelo bi bilo lepo, če bi se vsak mesec v takem številu priglasile naše podružnice.

* * *

POMAGAJMO UBOGIM!

Ker se je v mesecu Decembru odprla nova kampanja za obleko za naše otroke v stari domovini, radi tega so bile razposlane na vse tajnice pisma z vso informacijo, kakor tudi razne forme, na katere lahko vsaka tajnica opiše, kaj je bilo poslano naprej v newyorško pristanišče. Ako bi vam zmanjkalo tistih prilepk (labels), potem takoj pišite še po nadaljne. Če bi se vsaka podružnica le malo potrudila, vem, da bi se že nabralo lepo število oblek, čev-ljev in druge potrebščine, ki jih naši otroci tako rabijo. Članice, ne pozabite na vašo sveto dolžnost — utrgati si kako oblačilo in obleči s tem nagega otroka v Sloveniji, katerega boste obvarovali mraza in morda celo življenja.

Pismo na tajnice se je glasilo tako-le:

Cenjena sosestra tajnica:

Priloženo Vam pošiljam listine za nabiranje hrane in obleke za revne otroke v starem kraju. Pomoč bo poslana direktno v Jugoslavijo. Prosim, da zberete kolikor morete in dobro zavijte, da se ne bo na potu odprlo. Na vsak zaboj denite naslov (label) kot ga Vam tu prilagam ter s križem označite, kaj je v zaboji. Nato izpolnite listine, ki je označena "Poročilo" in mi listino pošljite, kadar boste poslali asesment.

Obleka naj bo za novorojenčke in male otroke, tudi čevljički so dobrodošli. Hrana pa: Mleko v kanglicah (za-pišite na kanglice: kondensirano mleko), suh fižol, riž, ješprenj, čokolada, kakao, sladkor, in kava — vse dobro zavito; nato milo (soap), vsake vrste sukanca (cviren), ši-vanke, gumbe (knofe), volno za pletenje nogavic, igle za pletenje in tudi pisalni papir. Pošljite samo take stvari, ki se ne pokvarijo na potu.

Ko boste vse to vložile v zavojo, zapišite na kartico svoje ime in naslov in številko podružnice in ime Zveze, ter označite, da želite, kdor bo stvari dobil naj Vam piše in kdaj je prejel.

Upam, da se bodo članice Vaše podružnice zavedale, kakšna potreba je v starem kraju in se velikodušno od-zvale.

Poročilo

Podr. štev. 1945

Cenjena sosestra gl. tajnica:

Naznanjamo, da je naša podružnica odposlala funtov potrebščine za revne otroke v starem kraju in si-cer je bilo funtov hrane, mila in drobnarij kosov obleke parov čevljev.

S pozdravi,

.....tajnica.

Vse obleke, ki bodo v zabojih naj se pošljejo na spodnji naslov:

The American Committee of Yugoslav Relief
(of the War Relief of Americans of
South Slavic Descent)
35 East 11th Street
New York 3, New York

Ko so bila podružnicam razposlana navodila in prilepki, so se nekatere podružnice takoj odzvale, da imajo že število stvari na rokah za poslati našim revežem v staro domovino, ter da so čakali le na navodilo iz glavnega urada kako poslati in kam.

Zdi se mi prav, da dam v javnost pismo tajnice podružnice št. 6, Barberton, Ohio, Mrs. Mary Fidel, ki piše:

"Cenjena Mrs. Erjavec! Prosim pošlite mi še en par priplepkov za jugoslovanski relif, da bomo še nadalje poslale stvari. Dve baksi sta že na potu, pri vsem tem, da so nekateri že poslali svojim sorodnikom pa bodo vseeno dali tudi za ta prepotrebni relif."

Dalje sem prejela obvestilo od tajnice štev. 56, Hibbing, Minnesota, da tudi tam imajo že delj časa nabrano in so čakali na navodilo iz glavnega urada. Ravno tako pri podružnici štev. 20, kjer je naselbina dala veliko število za jugoslovanski relif, kakor tudi za škofijsko akcijo, so se članice tudi odzvale in prinesle svoj delež na sejo in na dom — ker vsaka stvar bo v pomoč v domovini. Prav gotovo se isto dogaja tudi pri drugih naselbinah, kajti poročila prihajajo, da se članice odzivajo. Iskrena hvala vsem.

* * *

Dalje se tudi prosi vse tajnice, stare ali nove, da takoj na glavni urad pošljejo forme z imenikom novih in starih oziroma ponovno izvoljenih uradnic za leto 1946.

JOSEPHINE ERJAVEC.

NAŠA NARODNA NOŠA NA CERKVENIH IN DOBRODELNIH PRIREDITVAH V JOLIETU

Ni več kot prav, da se malo bolj obširno predstavi našim članicam in čitateljem dve Slovenki iz Joliet, kateri se vsaki pot odzoveta s svojo narodno nošo in kateri vzbujajo mnogo zanimanja s svojim nastopom in pričujočnostjo. Vedno sta pripravljeni pomagati pri cerkvenih kakor tudi pri narodnih prireditvah, posebno še, kadar gre za dobrobit ubogega naroda v Sloveniji.

Vsako leto ju vidimo na Zvezin dan v Lemontu pri procesijah, nato skozi celi dan, kako odlično in ponosno sta pozdravljali tuje in domače romarje od blizu in daleč. Bilj sta tudi kot varovanki za mlajše deklice, isto tako v narodnih nošah od podružnice št. 20.

Poglejmo šele nekaj let nazaj v leto 1942 meseca junija, ko se je vršil Vseslovanski dan na Soldiers Field v Chicagu. Tista slavnost je bila menda največja skupina zbranih živih slovanskih barv. Tudi Joliet je bil naprošen, da prisostvuje. Odzval se je tudi vežbalni krožek, ki je pokazal razne vaje na velikem prostoru zunaj, in obenem žel burne aplavze. Ko se je parada vseh slovanskih noš vila okrog stadiona, so bile uvrščene tudi naše iz Joliet, med njimi mladinski krožek narodnih noš ter starejše članice, med njimi nam znani Mrs. Caroline Gregory in Mrs. Frances Horvat.

Isto jesen, ko je naša podružnica JPO priredila veličasten sprejem na čast odličnega predstavnika Jugoslavije, ministra Snoja, so istotako nastopile naše narodne noše, njim na čelu Mrs. Gregory in Mrs. Horvat. Po obedu v Woodruf Hotelu so se vsi zunanji in domači gostje vrnili v farno dvorano sv. Jožefa, kjer so nastopili razni govorniki od blizu in daleč, predstavljajoč vse naše slovenske organizacije v Ameriki. Tu na odru je bil izročen ključ

mesta Joliet slavnemu gostu ministru Snoju po glavnem tajniku KSKJ Mr. Joseph Zalarju. Istočasno se je tudi po dvorani pobiralo za naše nesrečne Slovence v domovini. Uspeh prireditve je bil sijajen. Načelnik te prireditve za isti dan je bil Mr. John L. Jevitz.

Slika nam predstavlja dve agilni in narodno zavedni katoliški ženi in članici podružnice št. 20, Joliet, Ill., Mrs. Frances Horvat, 1028 N. Cora St., in Mrs. Caroline Gregory, 1024 N. Broadway.

Nato pred tremi leti, ko se je vršil Slovenski dan na našem parku pod pokroviteljstvom društva Presvetega Imena, se je odzval kot častni govornik za isti dan Rev. Gabrovšek iz Londona in predstavnik Jugoslavije. Pred sv. mašo je bila procesija, katere so se udeležila vsa društva kakor tudi naša dva krožka, ter skupina deklic v narodnih nošah, med njimi tudi Mrs. Gregory in Mrs. Horvat. Sv. mašo je takrat daroval Rev. Gabrovšek ter imel tudi slavnostno pridigo. Dobiček iste se je delil na dvoje, polovico za Škofijsko akcijo in polovico za JPO-SANS, za naše rojake v domovini. Znašal je \$1,100.00.

Lansko leto, ko se je vršila na farnem parku prireditve za naše rojake pod vodstvom JPO-SANS, pod imenom American Yugoslav and Victory Day, so se zopet odzvale narodne noše. Med njimi tudi naši dve članici, Mrs. Gregory in Mrs. Horvat. Bilo je lepo videti jih, kako sta pomagali prodajati dobrotke v korist ubogemu narodu. Kdo bi mogel odreči, kadar so prišle do njih naše pridne članice? Program za ta dan je bil zelo zanimiv. Obujalo se je spomine na uničene družine, na porušene domove, na raztrgano deco v Sloveniji. Takrat je v narodni noši tudi nastopila naša izvežbana pevka Mrs. Anna Fandek ter zapela prizoru tako primerno pesem, gošarsko: "Marija pomagaj nam Ti." Nobeden, kdor je bil takrat pričujoč, ni pozabil na ta ganljiv prizor, ki so mu sledili s solznimi očmi. Na odru so nastopili poleg domačih, zastopniki vseh slovenskih organizacij, tudi tajnik SANSa, Mr. Mirko Kuhelj in Joško Owen iz Chicage. Ta dan je bilo mnogo obiskovalcev iz bližine in okolice. Dobiček te prireditve je znašal \$1,000.00, kateri je bil izročen za siromašne Slovence v domovini.

Poleg imenovanih prireditev za naše rojake ne smemo prezreti lepe prireditve Zveze slovenskih društev leta 1942, katere načelnik je bil Mr. Frank J. Wedic, glavni tajnik DSD. Tudi ta prireditev je bila uspešna. Glavni govornik izven mesta je bil Mr. Kristan, predsednik SANS.

Zgorej imenovane prireditve za dobrodelne namene naših rojakov niso bile edine v našem mestu. Bile so prirejene po posameznih društvih, katera so prispevala svoje dobičke v ta namen.

Lepa je bila tudi prireditev lansko leto meseca januarja, ko so se vse organizacije zopet združile pod imenom SANS in JPO in priredile banket in program v naši farni dvorani. Prireditev je bila patriotičnega pomena, kajti ves dobiček je bil namenjen za naše vojne veterane, kakor tudi, da se postavi spomenik našim padlim vojakom druge svetovne vojne. Ta prireditev je bila nekaj posebnega, kajti udeležili so se je vsi glavni odborniki naših organizacij v Jolietu.

Ko se je vršila kampanja za peto vojno posojilo, so imeli tudi Slovenci odkazan en teden v naši največji jolietški trgovini. Tu so skozi cel teden tudi naše članice in uradnice nastopale v narodnih nošah, kar je dalo pravi pomen za Slovence. Naši dve članici, Mrs. Caroline Gregory in Mrs. Hrovat, sta bili tudi pričujoči vse dneve v narodnih nošah, z njimi vred tudi mladinski krožek v narodnih nošah.

"Romance of Old Slovenia." — Tako je bilo ime igri, katero so spisale uradnice Marijine družbe, Miss Lillian Brulc in Miss Dolores Klobutcher, potem, ko so prečitale knjigo našega pisatelja Louis Adamiča "The Native's Return." Igra je bila pravi pomen današnjega dne, ko je tako potrebno, da se pokaže naša narodna zavednost.

Skozi vso igro so osebe nastopile v raznih narodnih nošah, kar je bilo v resnici nekaj novega za naš oder. Članice Marijine družbe, pevski zbor pod vodstvom prof. Anthony Rozmana, in pa nekatere članice Champion kade tinje naše podružnice in mladinskega krožka, so imele vloge v tej lepi igri. Tudi naši zavedni Slovenki Mrs. Caroline Gregory in Mrs. Horvat sta se dobro postavili na odr. Da je bila taka igra narodnega pomena potrebna za našo naselbino, nam dokazuje nabito polna dvorana vse trikrat, z dvema 25. in 27. novembra.

Lep dobiček in burni aplavzi so pa najboljše plačilo za tiste osebe, ki so tekom dolgih tednov vstrajno hodile na vaje. Naj tudi omenim še nekaj o pisateljici igre, Miss Lillian Brulc, ki je tudi članica naše podružnice. Vso scenerijo za to igro je ona naslikala. Krasna slika, dolina s hišicami, v sredi cerkvice, okrog pa hribi. Prava slika naše domovine. Ta dekle ima poseben talent ter je tudi slikala dve sliki Matere božje za našo cerkev, nato večkrat plakate za prireditve našega krožka, in kot uslužbenka v Public Service ima pod svojo oskrbo vsa velika okna po mestu. Igra kot je "Romance of Old Slovenia" je vzbudila mnogo zanimanja ne samo v naši naselbini, temveč tudi izven mesta in so jo posečali vsa večera v velikem številu. Dobitek te igre gre za cerkev, za pokritje časopisa "Hail Mary," kateri je vsak mesec poslan vsem fantom naše fare v vojni službi.

Mrs. Gregory in Mrs. Horvat sta se odzvali tudi po va' ilu podružnic SANS in JPO v La Salle, Ill., 2. decembra. Tu sta tudi nastopili v narodnih nošah; čisti prebitek prireditve je šel za nesrečne rojake v domovini.

Predno končam o narodnih nošah, je potrebno omeniti, da vse deklice, katere imajo narodne noše pri podružnici, so lahko hvaležne Mrs. Gregory, kajti pri nji je bil glavni stan, ko se je iste šivalo. Mrs. Gregory je tudi že večkrat dala dvorano brezplačno, kadar je šlo za dobrodelne namene in prireditve za naš Solninski in dobrodelni sklad.

Članice podružnice štev. 20 smo ponosne na ti dve članici. Obe vedno radi pomagata, obe radi darujeta, in obe radi na seje hodita. Bog jima daj še mnogo let zdravja, da bi ostali v naši sredi še dolgo, dolgo let.

JOSEPHINE ERJAVEC.

Ženski svet

SODNE OBRAVNAVE V NURNBERGU

V NURNBERGU na Nemškem se je 20. novembra točno ob deseti uri dopoldne pričel proces, ki naj priča poznejšim rodovom, kako je postopala postava pravice v dvajsetem stoletju. Na zatožni klopi sedi dvajset nemških voditeljev in politikašev, ki so svoje odlične pozicije in zaupanje nemškega naroda porabili v svoje hudobne nakane. Z visoko službo je tudi zvezana velika odgovornost napram tistih, ki so jih postavili na tako važno stališče. Za odgovornost se nobeden od teh obtožencev nikdar zmenil ni, ker vsak je bil uverjen, da bo nemški meč ves svet spravil na kolena in potem, kdo si bo še upal vzdigniti kakšno pritožbo napram svojim voditeljem. Vse to je bilo logično preračunano, če bi bili oni zmagovalci. Usoda pa je hotela, da so se vojni pohodi enkrat ustavili in ko je začela zvezda sreče zahajati, se je njihov položaj temeljito spremenil. Nekdaj tako bleščeče uniforme in najvišja odlikovanja so kar popolnoma izgubila svojo vrednost in pomen. Pustiti so morali drago opremljena stanovanja in danes v zelo priprostih sobicah preganjajo dolg čas. V sodni dvorani se ponavljajo obtožbe, in gotovo jim ni preveč ljubo dan za dnem poslušati take težke obdolžitve. Še enim izmed tolmačev se včasih zatakne beseda, ko je le pregrozna in prestrašna.

V črne halje oblečeni sodniki zastopajo štiri države, ki v imenu civilizacije kličejo te zločince na obračun. Amerika, Anglija, Francija in Rusija ima vsaka po dva sodnika poleg številnega drugega osebja. Nemci niso tako obzirno in taktčno postopali s svojimi kaznjenci. Še svojim domačim nasprotnikom niso dali zagovornika. Kdor je padel pri njih v nemilost, so ga hitro odvedli v ječo ali taborišče, ali pa na vislice. Sedaj imajo dovolj časa razmišljati svoje hudobije, katere so počenjali celih dvajst let. Cele skladnice aktov, v katere so Nemci sami zapisovali svoje načrte, so danes neovrgljiv dokaz njihovih zločinov. Sicer se vsak izmed obtožencev odreže: nisem kriv, kar pa ne bo držalo, ako bo pravica zmagala. Glavni grešnik Hitler, kateri je še vedno med pogrešanimi, je s ponarejenim testamentom generala Hindenburga, splezal do največje časti in oblasti potem je pa vse šlo kakor na komando. V enem kraju je eden nastavljal svoje mreže, v drugem zopet drugi, dokler ni prišel ugoden trenutek, da je potegnil vrv svojim žrtvam okrog vratu. General Keitel je osnoval zaroto zoper Čehoslovaško. Kar zlepa se ne more napovedati vojne. Treba je dokazati zločin, katerega je napravila dotična država. Zrtev te zarote bi naj bil poslanik v Pragi. Tako vidite bi bila nedolžna Čehoslovaška obdolžena umora, ki je bil naročen v Berlinu. Goering je nahujskal razbrzdano drunal zoper Žide. Za kapitulacijo Avstrije je sam telefonično diktiral ponarejeno brzojavko, da je vse tako izgledalo, da Avstrijci komaj čakajo te zaružitve. Nemško vojaštvo obleceno v poljske uniforme je napadlo nemško Sleziijo. Tako se je Poljake obdolžilo, ceprav so napad izvršili Nemci sami. Hitler je ukazal iztrebiti vse, kar govori poljsko. Banal se je, kako je kralj Vandalov moril in pobijal otroke in žene a pri vsem tem obdržal hladno kri. Pospravite s poti vse, kar se vam upira, tako se je glasilo povelje Hitlerja svojim krvnikom. Kdor še dvomi in misli, da bi bila Jugoslavija ostala nepoškodovana, ako bi bila Hitlerjeva zaveznica, naj kar čita Mein Kampf in sedaj vse te zapisnike, katere so zavezniki našli in jih rabijo pri sodnijskih obravnavah.

Ti zapisniki so kakor sled hudodelca, ki ni pospravil vsega za seboj. Menda je bila res božja volja, da niso bili ti zapisniki uničeni, ko je vendar toliko zginilo v prah in pepel. Potom teh dokumentov so odkrili že zgodnje zarote za ponovno vojno. Versailleska pogodba je bila Nemcem že 1920 samo kos ničvrednega papirja, ki se ga brez

škoda vrže v smeti. Osnovali so poseben urad za industrijsko plovbo v Španiji in skrivaj so na Finskem vežbali moštvo za posadke podmornic. Knjiga pod naslovom "Boj mornarice proti Versailles 1919-1935" je jako obtežilen predmet za admiralja Ericha Raeder-ja. Če se še tako izgovarja in trdi kako je nedolžen, so tukaj obtežilni dokazi, katerih ne more zanikati. Jodl je bil zelo vdan svojemu vodji Hitlerju. Nacizem je v nemškem narodu raznetil voljo za ponovno vojno, tako je povedal ta general v enem svojih daljših govorih. Zanimivo je tudi, kako so se mu zamerili Italijani. Igrali so hinavsko vlogo tudi z Nemci. Tisti fiasko, ki ga je Mussolini doživel v Grčiji, je odvrnilo Franco-ta, da se ni pridružil osišču, čeprav jim je pomagal na vse mogoče načine s svojo "nevtralnostjo." Jodl je imel zelo dobro preštudirane laške zaveznike. V Italiji so Nemci izgubili velikanske zaloge vsled italijanske hinavščine. V obraz so se hlinili še tedaj, ko se je maršal Badoglio že podal zaveznikom in tako niso utegnili ob svojem umiku vsega odpeljati ali uničiti. Jodl jih ima v žledcu, kakor se je sam izrazil.

Ta proces v Nürnbergu bo veljal veliko denarja, ki bi ga lahko porabili na sto načinov v boljše namene. Pa civilizacija hoče pokazati svoje čiste račune v zgodovini tega stoletja in tako tudi s temi priznanimi zločinci postopa civilno, da ima vsak še advokata, katerega si je vsak sam izbral.

Žena zunanjega ministra Annelies von Ribbentrop se je nastanila tudi v Nürnbergu, da je bližje svojega moža. Zelo je upropaščena in kar ne more verjeti, da so Nemci izgubili vojno. Njen ponos in domišljavost o nepremagljivosti nemške armade, jo še vedno drži v oblakih. Poraz, tega ni nikdar nihče pričakoval. Saj ni mogoče, tako filozofira ta dama in druge njene prijateljice. Za vse te se je zemeljski raj spremenil v prave vice. Gospa von Ribbentrop pa precej trpi vsled nosne bolezni. Prestala je že več operacij, da ima precej spačen obraz. To je res pomilovanja vreden slučaj, ko bi tudi ona pokazala čut usmiljenja do drugih. Pa ta čut so Nemci že davno zatrli in zamorili v svojih srcih. Nihče se jim ne smili razun sami sebi. Danes vsak sam sebe pomiluje.

Annelies Henkel je bila hči šampanjskega magnata in svojega moža je spoznala, ko je ta delal kot agent pri njenem očetu. Lahko si mislimo, da ni bila preveč pohlevna in krotka boljša polovica. Rada se je vtikala v notranje politične zadeve in kakor sama pravi, je zunanjo politiko vodil Adolf Hitler, ki je bil pravi modrijan v teh poslih. V tistih letih sreče in slave ni nihče slutil, da se jim bliža tak polom. Ko so jo vprašali o taboriščih, ni bila v nikaki zadregi. Taborišča in vojna, to gre vendar skupaj. Potem je pa še zaničljivo vprašala, če reporter ne ve, da so Angleži držali taborišča za časa Burske vojne v Afriki. Če so tudi tam počenjali take ogabne poskuse, tega pa ni povedala.

V analih zgodovine ni bilo do sedaj še nobenega podobnega procesa in ta naj glasno svari vse bodoče generacije, da je vojna zločin, katerega bo civilizacija brezmišno kaznovala.

ŽENSKI MEDNARODNI KONGRES V PARIZU

Novembra meseca je prišlo v Pariz 224 delegatij, ki so zastopale 39 različnih narodov in seveda tudi različnih političnih strank in verskih prepričanj. Kljub tem razlikam, pa so te ženske prav dobro shajale med seboj in resno razmotrivale razna vprašanja, za katera se moramo ženske zanimati. Med prvo svetovno vojno so se v Ameriki potegovale za volilno pravico in to jim je pokojni predsednik Wilson tudi priznal, ker je videl velikanske zasluge, katere so si ženske pridobile. Druga svetovna vojna pa je imela ženstvo še vse bolj organizirano. Ustanovili so se celo vojaški kori. Mornarica je štela več tisoč žensk, ki so pohvalno vršile vsako delo. Jako zanesljive so bile tudi pilotke, ki so prevažale material in vozile tudi bomb-

nike. Kdor je imel pogled v industrijo, se je moral čuditi, kako se je vse vrtilo in obračalo in precizno izdelovalo, čeprav so bile zraven le ženske delavke. Bolj kakor prej kdaj, so ženske začele samostojno nastopati in danes si ženske po celem svetu želijo boljšega in pravičnejšega sistema za vse. Posamezno bi ne dosegle ničesar, če pa nastopijo organizirane in se spoznajo med seboj ter si zapajo svoje težnje, ki obstajajo v različnih deželah, je uspeh skoro neizogiben.

Izobrazba je bila tudi važen in zanimiv predmet na tem kongresu. Po zadnji vojni se je stališče žensk znatno dvignilo. Največje spremembe so dočakale ženske na Turškem, ko so se otresele pajčolana in z njim vred starokopitnih nazorov, ki so držali žensko v nekaki sužnjosti. Dobile so vstop na razna vseučilišča in s tem so dobile priznanje, da so ženske tudi ljudje in ne okras za turške hareme. Izobrazba žensk se je znatno dvignila tudi po drugih deželah, a vendar je tudi v tem oziru še marsikaj pomanjkljivega.

Ženskam, kot materam in vzgojiteljicam, so otroci posebno pri srcu, to je umevno. Kaj bi pa bilo, če bi ženskam ne bila usoda otrok mar. Danes, ko je milijone takih revčkov, ki jim je vojna brutalno pomorila starše, se morajo ženske še bolj zanimati, da ohranijo njihova slabotna telesca in jim omogočijo normalen razvoj. Pomoči in ljubezni so potrebni vsi otroci, ki so postali žrtev strašnih razmer po svetu. Kdor pa je zakrivil njihovo nesrečo, je tem bolj obsodbe vreden. Ruske matere so si prostovoljno naložile dodatno breme vzgoje in prehrane po enega ali več otrok, katere so vzele za svoje. Tako bodo ti sirotki odrastli pomešani med domače otroke, kar je veliko boljše in lepše, kakor pa preživati mladost po zavodih, pa če so ti še tako izvrstni. V tem oziru je tudi naša Slovenija pokazala svoje plemenito srce. Dopisnik pravi, da Slovenija ni danes bogata dežela, ker je prišla ob vse. Kadar pa vidi pomanjkanje, ki ga trpijo otroci v Bosni, pa kar nenkrat misli, da je dovolj bogata, da more sprejeti tekom leta lepo število teh malčkov, ki se bodo malo okrepili v Sloveniji. Tō je zelo lepa poteza od naših ljudi.

Zanimivo je, da je bilo med delegatijami na tem kongresu dosti zelo odličnih žen in tudi ena znanstvenica, ki je sodelovala odkritja novega zdravila aspergilin. Konferenca se je zaključila v najlepši harmoniji z novimi upi v srcih za boljši in pravičnejši red sveta.

NOBELOVA NAGRADA NAŠEMU PREJŠNjemu DRŽAVNEMU TAJNIKU

Že pred zadnjimi predsedniškimi volitvami je državni tajnik Mr. Cordell Hull stopil iz javnega življenja, ker ga je bolezen držala več mesecev v postelji. Rahlega zdravja je bil že delj časa, a je vseeno vneto pospeševal medsebojno prijateljstvo med ameriškimi državami, da so ohranile mir med seboj. Kako velike zasluge si je ta plemeniti človek pridobil za vzdržanje miru na ameriški celini, vedo le njegovi ožji znanci in prijatelji. Odbor za Nobelovo nagrado se je letos spomnil Mr. Hull-a ter ga je obvestil in povabil naj pride na Švedsko. Ker pa se še vedno nahaja pod zdravniškim nadzorstvom, mu je bila nagrada izročena tukaj in ob tej priliki se je vršil sestanek drugih odličnih žen in mož. Na banketu je imela pisateljica Pearl Buck jako pomemben govor glede upora azijskih narodov. Pozivala je, naj Amerika napravi nekaj tako drastičnega za osvoboditev teh ljudi, kakor je napravila atomska bomba za uničenje mesta Hiroshime. Nad tem strašnim orožjem naj se proglasi moratorium in istočasno naj se proglasi svoboda za vse prebivalce Azije, ki se danes upirajo kolonialnim oblastem. Tuja uprava ni nikdar tako dobra, kakor je domača, čeprav bi bila slaba. Nad bilijon ljudi v Aziji prosí naše pomoči v tem neenakem boju za svobodo, katero Amerika vedno povdarja in zagovarja. "Ali naj govorimo o svobodi samo za nas in naše? Ali naj je ne privoščimo tem daljnim prebivalcem, ki so jih tuji gospodarji stoletja izkoriščali? Tam ne pre-

bivajo Nizozemci, tam ni njihova domovina in tudi ne spadajo h tem plemenu. Prišli so, se polastili tega sveta in v svojo korist črpali tamkajšnja bogastva. Gotovo je kraljica Wilhelmina jako človekoljubna oseba, vendar je ona za domačina tujka. Oni hočejo svojo vlado, ki bo skrbela, da se svobodno razvijajo in uživajo koristi, ki jih je dosedaj tujec pobiral. Tudi Anglija bi bila srečnejša, ako bi Indiji dala neodvisnost. Gotovo bi bili Indijci veseli sprejeti izvežbane angleške organizatorje, ki bi jim pomagal v začetku z domačo upravo. Razglasimo demokracijo širom sveta, ker s tem si bomo pridobili prijateljstvo in zaupanje teh narodov in uživali bomo sadove miru.

V imenu Alfreda Nobel vas prosim, da se obrnemo proč od tega strašnega prepada, v katerega belo pleme drvi roka v roki."

Odlikovancu Mr. Cordell Hull-u želimo uresničenja vseh njegovih blagih načrtov za mir in svobodo narodov, njemu samemu pa boljšega zdravja.

OB NOVEM LETU 1946

"Dobrodošlo leto novo in pozdravljeno nam bodi!"—
Ves ti svet z veseljem kliče,
te blagrujejo narodi.

Saj smo dolgo v strahu bili
in nestrpno te čakali,
da svetovni mir prineseš;
vojno strašno smo prestali.

So utihnili topovi
in granate ter šrapneli;
strt leži na tleh sovražnik.—
Kaj ne bili bi veseli?!

Leto novo, ti donašaj
srečno dobo nam povojno,
da v svobodi bi živeli
kakor bratje medsebojno!

Dan tvoj vsak naj ljudstvu rosi:
zadovoljnost, mir, veselje!
Toda iskrena so voščila,—
uredništva—srčne želje.

SNAHA

ROMAN

Angleško spisala Mrs. Hangersdorf
poslovenila M. G.

(Nadaljevanje)

"Pusti ga pri miru!" je zaklicala. "Roke stran! Saj vsi veste, da je mrtev! Ničesar več ne morete storiti zanj! Njegovo truplo pa le prepustite ženi, ki ji je podrla njegova izguba srce."

"Uboga Kitty, ali ti ne morem pomagati?" je vprašala Mona prijazno šepetaje, se sklonila k njej in vzela vdovino roko sočutno v svoje. "Vem, da ti ne morem ničesar povedati, ali pa ne morem ničesar storiti, s čimer bi te potolažila?"

"Hvala, Miss, vem, da dobro mislite," je žena žalostno odgovorila, "ali ves svet je premajhen, da bi mi mogel dati le najmanjšo tolažbo... Saj on je mrtev!"

Besede so zvenele tako ganljivo, da so se zalile tudi Geoffrejeve oči s solzami.

"Uboga dušica!" je dejala Mona skrbno in izpustila njeno roko. Žena se je okrenila takoj spet k mrliču, kakor bi bil pogled na mrtvo truplo edina tolažba.

Mona je zdaj opazovala gručo mož in žen v ozadju koče. Mlada deklica je bila popolnoma drugačna kakor sicer, skoro postarana vsled žalosti in jeze. Oči so potemnele in krog ust se je prikazala resna poteza. Kakšno dovzetnost za vnanje vtiske je skrivala njena nežna postava! In kakšne težke čase je pripravila še usoda tej mladenki, katere obraz je ob slučaju mimoidoče žalosti prebledel in katere roke so se stresle ob tuji bolečini. Tuga in radost sta bili zanj dva velikana, ki sta jo mogla dvigniti v nebesa in potopiti v najgloblje brezno.

"O, kakšen dan je to!" je vzkliknila s tresočimi ustnicami. "Glejte nesrečo, ki ste jo zanesli v hišo, kjer je vladalo včeraj še življenje in veselje! To so posledice vaših uporniških zborovanj! Kje je duša tega moža, ki je bil poklican brez mašnika in brez molitve na ustnicah? In kako se more drzniti njegov morilec misliti na lastno dušo?"

Nihče ni odgovoril. Možje so se umaknili nekoliko nazaj in so jo gledali plašno in v zadregi.

"O, kako grozno si je misliti, da gleda na nas ves svet z zaničevalnim strahom kakor na narod, ki ni za drugo kakor za to, da razdira! Kaj hočete s tem doseči? Mislite mar, da moreta biti mir in blagoslov božji na tistem koščku zemlje, ki je rdeč od krvi in oskrunjen s pregrehami? Ne, vam rečem, zadene vas prokletstvo neba, ki ga vam ne odvzamejo niti poznejši časi!"

Spet je molčala. Eden od mož, ki je nemirno prestopal z noge na nogo in povešal oči, je dejal s hripavim glasom:

"Pretrdi ste proti nam, Miss Mona. Mi smo pri tem nedolžni; naše roke so prav tako čiste kakor vaše. Od včeraj ga do tega svečanega trenutka s svojimi očmi nismo videli; to veste tudi vi, Miss."

"To je vse res, toda vseeno obtožujem vas vse, može in fante in — da, in žene tudi — ker, četudi niso omadeževane vaše roke s krvjo, ni vendar med vami niti enega, ki ne bi ravnal z ničvrednim morilcem kakor s tovarišem in ga branil pred vsemi poizvedovanji. Ali si je mogoče predočiti strahopetca, ki strelja v jarku skrit na žrtev takó, da se ni mogoče nikamor rešiti? Mr. Moore hodi dan za dnem brez orožja in brez variha po svojih poljih. Zakaj ni stopil dotičnik preden in ga pozval na boj za življenje in smrt, če je bil res uverjen, da je sreča za deželo, če oni umrje? Ne, tako ravnati je bilo nevarno," je rekla Mona zaničljivo; "sigurnejše je, leči v zasedo in postati zavrtni morilec."

"Zakaj pa preganja revne ljudi? Mi ne moremo živeti, on pa neče znižati najemščine!" se je oglasil čemer-
ren glas iz ozadja.

"Najemščino je znižal. Sam mora pa tudi živeti, in če bi je tudi ne bil, bi ne bil o tem opravičen umor," je odgovorila Mona brez strahu. "Kdo je vam bil bolj dober, kakor Mr. Moore zadnjo zimo, ko je bila lakota? Ali ni bila vam vsem njegova hiša odprta? Ali ni hranil vas in vaših otrok? Ali vse to je pozabljeno, besede nekaterih malopridnežev so izbrisale spomin na dolgoletno zvesto prijateljstvo, in hvaležnosti ne poznate . . . Toda samo čas zapravljam, ko vam govorim. Saj spadam med vas, toda mislim si, da bi bili vi v stanu, tudi mene zaradi najneznatnejše malenkosti ustreliti."

Zadnja opazka je povzročila v grudi gibanje. Mlad mož je stopil naprej in dejal zelo resno:

"Ne verjamem, da imate pravico, nam tako govoriti, Miss; to ni lepo od vas. Sami vendar prav dobro veste, da se veselimo, če vas le vidimo ali če slišimo vaš glas."

Čeprav je bila Mona še zelo ogorčena, jo je le nekoliko omeščal ta nagovor, ki bi bil ganil sleherno žensko. Z njenih lic je izginila barva in težke solze so ji stopile v oči.

"Mogoče je res," je rekla. "Vi pa tudi veste, koliko na vas dam, in zato sem dvakrat užaloščena. Toda ne koristijo več, svariti vas; minil je čas, ko so besede kaj opravile."

Obrnila se je in spustila nekaj srebrnega denarja ubogi vdovi v naročje. Geoffrey, ki je stal ves čas čisto tik nje, je dodal deset sovereignov.

"Pošljem ji malo konjaka," je dejala Mona eni izmed prisotnih žen potem, ko je dolgo gledala ubogo Kitty, ki je ležala kakor mrtva; "potrebuje ga."

Nato je potrepala Kitty nalahko po rami. "Zberi moči," je rekla prijazno, pa odločno. "Poskusi na kaj drugega misliti kakor na grozno nesrečo."

"Ena sama misel me še spreha," je odgovorila mrachno žena: "Zalosten dan je bil, ko sem prišla na svet."

Mona ji ni več skušala prigovarjati; zmajala je žalostno glavo in šla z Geoffreyem iz koče.

Stopala sta molče drug tik drugega. On je mislil samo nanjo, ki je bila popolnoma zatopljen v spomin na dogodek. Ko jo je pogledal, je opazil, da je tiho, a krčevito jokala.

"Mona, za vas je bilo preveč," je vzkliknil s prisrčnim sočustvovanjem.

"Da, da, uboga, uboga žena! Še vedno vidim pred seboj njen obraz. Kako je bil obupen, kako je bil obupen, kako breznameniten. Zgubila je vse, kar je ljubila, in zdaj nima več opore na svetu. Tako kruto umorjenega videti njenega moža, ki ni ničesar zlobnega storil . . . o to je grozno! Dovolj je, da jo pokonča!" je ihtela Mona v raztrganih stvkih.

"Čas poleči njeno gorje," je pripomnil Geoffrey z namenom, da pomiri svojo družico. "Mlada je še, poročila se bo spet, sklenila nove zveze."

"Ne, tega ne bo storila," je odvrnila nejevoljno Mona. "Irski kmetje napravijo to jako redko. Prepričana sem, da ostane Kitty spominu svojega moža vedno zvesta."

"Ali so Irci tako zvesti? Če bi ljubili vi takega moža, ali bi mu bili tudi tako zvesti?"

"Toda kaj je storiti?" je nadaljevala Mona in preslišala njegovo vprašanje. "V kako žalostnem stanju je ta dežela! Prerekanje in prepir dan na dan, in vendar, če je človek med ljudmi in se z njimi razgovarja, so uljudni, prijazni in ljubeznivi."

"Opazil ravno nisem, da bi bil vljudnež v flanelasti jopi, ki je govoril o znižanju najemščine, posebno ljubeznivo izgledal," je odvrnil Rodney resno, "in — saj se prav lahko motim — v njegovih očeh sploh nisem opazil prijaznega izraza. Za spremljevalca po samotni poti bi ga ne izbral. Toda mogoče je, da mu delam krivico."

"Larry Doolin ni ravno prikupna oseba, to priznam,

toda on je pa tudi samo eden med mnogimi. Vseeno trdim, da so večinoma prijazni in postrežljivi. Glavno krivdo zla, ki se tu dogaja, nosi tako Anglija. Mi smo pošteni državljani, to mi morate pritrditi, če se spomnite na to, kako navdušeno smo sprejeli princa valeskega. Takrat sem bila še v Dublinu. To bi vam sam tudi povedal, če bi ga vprašali," je resno sklenila.

"Kadar ga spet vidim, ga gotovo ne pozabim vprašati," se je šalil Geoffrey. "Nobene ovire se ne ustrašim. Odgovor vam sporočim potem po žici."

"Mi bi bili najboljši podložniki, če bi z nami boljše ravnali," je nadaljevala Mona, katero je njen predmet tako zelo zaval, da ni opazila, kako se Geoffrey z njenim govorjenjem kratkočasi. "Če pa nas zaničujete, pride končno tako daleč, da vas sovražimo."

"Tako strašnega govora še nisem nikoli slišal," je zaklical Rodney. "Meni reči v obraz, da me sovražite! O Miss Mona, s čim sem to zaslužil?"

"Vi prav dobro veste, kako mislim," je odvrnila Mona očitajoče. "Tudi ne morete trditi da nimam prav; prav gotovo je, da nas Anglija zaničuje." In predno je mogel Geoffrey sebe in svojo domovino zagovarjati, je vprašala nenadoma: "Ali ste videli na ognjišču prešička? Vedno sem ga morala gledati. Bilo je šegavo, kako je tam sedel, mežikal in skušal sočustvovati. Gotovo je vse natančno razumel. Še nikoli nisem videla tako svečanega prešička!"

Smejala se je živahno. Prešiček jo je vidno zelo zabaval. Geoffrey jo je začudeno gledal. Kakšen čuden temperament je vendar imela, ko sta se vrstila jok in smeh drug za drugim!

"Kakšen nenavaden otrok ste vi!" je dejal končno. "Dve zaporedni minuti niste nikoli ista!"

"Ravno to je nemara, kar me dela tako dražestno!" je dejala Mona šegavo.

Zdaj je bila razpoložena za šalo. Na preljubezniv način je spacičila obraz in ga izpod svojih dolgih in temnih trepalnic očarujoče pogledala.

"Da, dražestno je to res," je odgovoril počasi Geoffrey, "toda preseneča me. Jaz ne morem biti v tem hipu žalosten, v bližnjem pa vesel. Povejte mi, kako to napravite?"

"Ne morem, ker tega sama ne vem. To tiči v moji naravi. Če sem še tako žalostna, izpremeni lahko bežna misel moje solze v smeh. Nam Ircam pravijo, da smo nestanovitne, toda to nima nič opraviti z nestanovitnostjo. Posebnost našega temperamenta je pravi dar božji, kajti hipna pozaba naših skrbi nas krepi ob času nesreče. Za tako žalost pa, kakor je Kittyna, ni olajšave; trajala bo vse njeno življenje."

"Res?" je vprašal Geoffrey dvomljivo.

"Da, in to je jako umevno," je odvrnila resno Mona in govorila v smislu prejšnjih misli dalje: "Mnogo stvari je, ki name globoko učinkujejo, na primer slike, pesmi in lepa glasba."

"Ali kaj pojete?" je vprašal raztreseno.

"Da."

Odgovorila je tako naravno in tako različno od navadnega "Malo" ali "Ni vredno imena" ali "Če sem sama," da je bil popolnoma iznenaden.

"Nisem virtuoziinja," je nadaljevala, "toda so ljudje, ki moje petje zelo občudujejo. V Dublinu so me jako radi poslušali, ko sem se mudila pri teti Anastaziji, in dobro veste, da je dublinsko občinstvo zelo kritično."

"Saj nimate klavirja."

"O pač. Teta ga mi je podarila, ko sem odpotovala. Ni ga rabila, meni pa je bil vse veselje. Tri leta sem bila v zavodu v Pontarlingtonu, in ko sem se vrnila, nisem imela več smisla za tetine znanke, temveč sem se zabavala le z glasbo . . . Pripovedujem vam prav gotovo stvari, ki vas dolgočasijo," je smehtljaje sklonila.

"Ne, vi me gotovo ne dolgočosite. Kako bi se mogel

dolgočasiti, ko poslušam vaš glas! Nadaljujte, povejte mi, kje skrivate svoj skrivnostni pianino."

"V sobici, kjer stanujem. Te še niste videli; imam jo samo zase. Imenujem jo svojo luknjo in shranim v njej vse, kar mi je ljubo. Ob priliki vam jo pokažem."

"Danes mi jo pokažite," je prosil.

"Ker želite, prav rada."

"Pa mi boste tudi kaj zapeli?"

"Kakor hočete. Ali ljubite petje?"

"Zelo. Sam nimam dosti glasu, pojem pa malo vseeno, kar je zame sicer nesreča, toda ne pregrešek; kaj mislite?"

"O, če znate sploh peti, se morate glasbe veseliti in jo ljubiti."

"Sovražim pa ljudi, ki nekoliko pojo. Vedno sem želel, da bi peli še manj. V mojih očeh je to socialno zlo, ki bi ga morali postavno zatreti. Moj najstarejši brat Nick poje res prav čedno, ima prelep tenor, in če poje, žgolijo ptiči z njim. Sploh je diletant na raznih poljih, slika, javno čita razne zastarele stvari, ki nikomur ne koristijo, se spozna na star porcelan, zлага celo pesmi."

"Res?" je vprašala Mona in odprla širom oči. "Mislim, da bi bila pred vašim bratom Nickom strašno plaha, če bi ga kdaj srečala."

"Takrat me ne smete izdati. Posebnež je in ne mara bi, da bi jaz o njem vse vedel. Jack, moj drugi brat, tudi poje. Pred kratkim se je vrnil iz Indije, dober mladenci je, toda menim, da dam končno le največ na Nicka."

"Imate dva starejša brata?" je vprašala Mona zamišljeno.

"Da, od vseh človeških bitij sem jaz najslabše, tretji sin."

"Pravijo, da tretji sinovi ne dobe toliko, in da splošno ljudje nanje toliko ne drže. Ali je tako?"

Če bi ne bila misel obrabljena, bi bil Mr. Rodney prisegel, da je bil njen glas poln nade.

"Vaša označba velja," je odgovoril lahkotno. "Sicer morda ni posebno laskava, toda kdaj je resnica vljudna? Imate prav, po mlajših sinovih praviloma malo povprašujejo; matere se ne pulijo zanje, nimajo zanje vedno pripravljene smehljajčka krog ust in ne stiskajo k sebi kril, da bi jim napravile na ozkih zofah prostor."

"To dokazuje revščino sveta," se je izjavila Mona počasi in nejevoljno.

"Da? Jaz sem vzgojen v drugi veri. V mojem svetu ne ravna Vsemogočni nikdar krivo, in tretji sin je ničla. Zapoštljajo ga, pehaajo, zasramujejo. Zanj ni solnca, ne kaviarja, ne prvega valčka, sploh ničesar, kar je pri poljubni stvari najboljše. On je in ostane ničla."

"To je sramota!" je vzkliknila Mona ogorčeno — da takoj nato izpremeni svoj glas in nadaljuje z rahlim, norčavim smehljajem: "Kako vas obžalujem!"

"Jako sem hvaležen za sočustvovanje! Poskusiti hočem, verjeti vam, čeprav je vaša veselost neprimerna in izdaja potézo brezsrčnosti." Zdaj se je tudi on smejal. "So pa primere, da so neomožene tete posebno vzljubile tretje sinove in jim ob svoji smrti zapustile cele gore mahu."

"Kaj?"

"Mahu . . . denarja," je pojasnil.

"Ah, tako! . . . Da, večkrat, toda vam slučajno ne, kaj ni res? Viimate tete, ki bi vam kaj zapustila?"

"Ne, take tete nimam," je odgovoril Rodney po resnici. "Nisem oblagodarjen s tetami, ki se kopljejo v zlatu."

"To sem si mislila," je nadaljevala Mona in živahno kimala. "Od kraja sem se bala . . . sem menila, da ste bogati; potem sem si pa mislila, da je Coelnagurtheen last vašega brata. Bridget je tudi rekla; trdila je, da vaše premoženje ne more biti taka reč, ker imate brate," je dejala Mona z dobrohotnim glasom, med tem, ko je svojo rjavo roko prijateljsko potisnila pod njegov komolec.

(Dalje prihodnjič.)

"Slovensko - ameriška KUHARICA"

Nova knjiga obsega vse važne dele ameriške, kakor tudi starokrajske, oz. evropske kuhinje. Kako je vsebina razdeljena, je razvidno iz spodaj navedenih pojasnil o posameznih poglavjih:

1.—**Osnovna pojasnila.**—Naša hrana. — Razdelitev hrane po skupinah. — Kuharica in njena kuhinja. — Ameriške kuharske mere in vaga. — Kuhanje in kuha.

2.—**Važni pripomočki.**—Razne masti. — Dišave in začimbe. — Prežganje. — Kruh kot pripomoček pri kuhi. — Sir.

3.—**Omake in majoneze.**—To poglavje obsega 37 receptov za raznovrstne omake in majoneze.

4.—**Jajca in jajčne jedi.**—Poleg splošnih pojasnil o jajcih je tu navedenih 45 načinov za pripravljanje jajc in jajčnih jedil.

5.—**Mesne in druge juhe.**—Ker so juhe tako važen del naše hrane, je v tem poglavju podanih 44 receptov za raznovrstne juhe in si tako kuharice lahko izbirajo.

6.—**Meso in kako ga pripravljamo za peko.**—Za okusne in mehke pečenke je treba meso že vnaprej pripraviti. To je pojasnjeno v tem poglavju.

7.—**Govedina.**—To poglavje obsega vse važnejše recepte za pripravljanje govedine od navadno kuhanega mesa do najboljših brojlanih ameriških stekov.

8.—**Teletina.**—Med 44 recepti za pripravljanje te vrste mesenine so tudi oni za priželjce, vampe itd.

9.—**Jagnječje in koštrunovo meso.**—Brojlane jagnječje zarezance (chops) spadajo med ameriške mesne delikatese; enako tudi po evropsko pripravljen koštrun v papriki in drugi načini, katerih ima tukaj kuharica na izbiro.

10.—**Svinjina.**—Od nežne prašičje pečenke (ribice) in vse od kranjskih in krvavih klobas je pripravljanje pojasnjeno v 55 receptih.

11.—**Kurje meso.**—Poleg natančnih splošnih pojasnil o domači perutnini to poglavje obsega 65 receptov za brojlanje in druge načine v pripravljanju kureline.

12.—**Divjačina.**—Pripravljanje divje perutnine, srne in divjih zajcev je pojasnjeno v številnih receptih.

13.—**Ribe in raki.**—Ribe tvorijo zelo velik del ameriške hrane. Dosti važnih vzrokov je, zakaj naj bi jih tudi naše kuharice večkrat ne servirale, zlasti ker so ribe dobre, zdrave, tečna in tudi razmeroma cenena jed. Isto velja tudi za rake. V bodoče jim bo to tem lažje, ker tu dobijo 63 različnih receptov za to.

14.—**Nekaj zakuh in prikuh.**—V tem poglavju so navedena razna jedila, ki se rabijo ali za zakuhe na juhe, ali pa tudi kot prikuhe, ali celo samostojne jedi.

15.—**Zelenjavne prikuhe.**—Zelenjave naj bi se v splošnem uporabljale v dosti večji meri, kakor je to slučaj v mnogih kuhinjah. Ne samo kot prikuhe, temveč tudi kot samostojne jedi se mnoge zelenjave lahko pripravijo. Vse to dobite pojasnjeno v 66 receptih tega poglavja.

16.—**Razne solate.**—Ker je pri solatah, tako v pripravljanju kot v serviranju, zelo velika razlika, in ker so poleg tega raznovrstne solate zelo važen del ameriške prehrane, so tu navedene tako vse važne starokrajske solate, kakor tudi ameriške. Zanimajmo se dodane tudi mesne in sadne solate skupno z raznimi polivi (dressings).

17.—**Navadni in sladki krompir.**—Iz navadnega, kakor tudi iz sladkega krompirja se da pripraviti marsikatera dobra, okusna in celo delikatna jed, kakor je pojasnjeno v navedenih 40 receptih tega poglavja.

18.—**Riž.**—Kuharica si z rižem dostikrat lahko pomaga iz zadrege, bodisi da ga pripravi za prikuho ali samostojno jed.

19.—**Testenine in nekatere druge močnate jedi.**—Tu je navedenih 41 receptov za pripravljanje makaronov, špagetov, krpic, cmokov, žlinkrofov, raviolijev, štrukljev, palačink, pečenjakov (šmornov), žitnih zdrobov in žgancev.

20.—**Sadje kot prikuhe in drugače.**—Kuhano sadje (kompot) lahko serviraš pri zajtrku, pri mali južini ali glavnem večernem obedu. Vedno je dobrodošlo.

21.—**Vsakdanje pijače.**—Raznovrstno mleko, kava, čaj, kakav in čokolada so del naše vsakdanje hrane in zato spadajo v delokrog kuharic.

22.—**Kruh.**—V tem poglavju so navedena vsa važna pojasnila o primesih, o kvasu, o testu in drugih zadevah, ki se tičejo kruha.

23.—**Navadni in boljši kruhi.**—Tu dobite med navadnimi kruhi pojasnjen tudi rženi kruh, koruzni in ajdov kruh, dalje raznovrstne ameriške toste (toast) itd. Med boljšimi kruhi pa najdete: mlečni kruh, tržaško pinico, češki kolač, francoski brijoš, boljše ameriško pecivo, kot so žemljice po načinu Parker House, kavino pecivo itd.

24.—**Naše in druge pecivne posebnosti.**—V tem poglavju so recepti za raznovrstne potice, špehovke, šarkeljne, buhteljne, krape, flancate in "donace"; skupno 23 receptov.

25.—**Štrudelnji.**—To poglavje obsega 9 najboljših štrudelnjov.

26.—**Nekvašen ali hiter kruh.**—Tu sem spadajo razne ameriške pecivne posebnosti kot razni navadni kruhi, kruhki (muffins), biskviti (biscuits), pončniki (griddle cakes) in vafelnji.

27.—**Paji in drugo paštetno pecivo.**—Paji spadajo med najbolj priljubljen ameriški posladek ali desert. Zato so tu o pajih navedena vsa splošna pojasnila, kakor tudi recepti za najbolj priljubljene paje. Tu sem spada tudi znano dansko pecivo ter razno malo pecivo in paštetnega testa. Skupno 37 receptov.

28.—**Kejki.**—Za paji so med Amerikanci najbolj priljubljeni raznovrstni kejki. Poleg važnih splošnih pojasnil dobite tu tudi recepte za 27 kejkov.

29.—**Ledi in nadevi za kejke in torte.**—Amerika-

nec hoče iz dobrega napraviti še boljše. Zato rabi pri dobrih in najboljših kejkah in tortah razne delikatne nadeve in raznovrstne sladkorne lede in polive.

30.—**Torte.**—Za najboljše pecivo oz. slaščice se smatrajo torte. Tu so navedeni recepti za najbolj popularne in največkrat rabljene torte.

31.—**Keksi in slično malo pecivo.**—Beseda "kek-si" (cookies) je bila v starem kraju pred vojno že splošno rabljena. V tem poglavju je navedenih zadosti receptov za razne kekse in slično malo pecivo.

32.—**Pudingi in strjenke.**—Važno mesto med ameriški po-obednimi posladki ali deserti zavzemajo tudi pudingi in strjenke (custards), za katere dobite pojasnila in recepte v tem poglavju.

33.—**Sladoledi.**—Ameriko lahko imenujemo deželo sladoleda, oz. ledene smetane. Ta knjiga vam poda vsa važna pojasnila o tej slaščici, kakor tudi recepte za najbolj priljubljene "ajs-kreme."

34.—**Sadni soki in želji.**—Med raznimi načini, kako v sezoni izkoristiti razno sadje, ki se ne da držati daljši čas v svoji naravni obliki, so tudi načini za pripravljanje sadnih sokov ter želijev.

35.—**Sadni siri, marmelade in drugo.**—To poglavje vam pojasni nadaljnje načine za prezerviranje sadja.

36.—**Družinske pijače in trijete.**—Moč Amerike je v prvi vrsti v svobodnem razvoju in blagostanju ameriških družin. Zato se v splošnem veliko gleda na to, da dom družini nudijo čim več v vseh ozirih, tudi v jedilih in pijačah. Tu najdete recepte za razne punče, "egg-nog-e," trijete itd.

37.—**Sendviči in mali prigrizki za goste.**—Najbrže v nobeni drugi obliki Amerikancem ne pride toliko hrane pod zobe kot v obliki sendvičev. Zato ne more biti vseeno, kako jih pripravljamo. To poglavje vam da mnoga važna pojasnila in celo vrsto receptov za pripravljanje sendvičev.

38.—**Konserviranje sadja in zelenjav.**—Velike važnosti za posamezne družine in za celo deželo je, da se sadje in zelenjave konservirajo v sezoni, zlasti tam, kjer imajo ljudje svoje vrtove, njive in farme. To poglavje vam da vsa potrebna pojasnila za konserviranje sadja in zelenjav.

39.—**Raznoterosti.**—Tu dobite nekaj pojasnil o serviranju ter še nekaj drugih praktičnih navodil.

40.—**Angleški oddelek.**—To poglavje naše slovenske pecivne posebnosti: potice, špehovko, šarkeljne, buhteljne, krape, flancate, štrudelnje, štruklje, cmoke in dve najboljši marmeladi, ki se pri pecivu najpogostejše rabita.

POJASNILO

Knjiga se nahaja pri knjigovezu, od katerega imam zagotovilo, da bo v kratkem gotova. Kakor hitro se to zgodi, bodo do sedaj prejeta naročila takoj izvršena. Rojakinje, ki so knjigo že naročile, naj blagovolijo to upoštevati. — Mrs. Ivanka Zakrajšek, 302 E. 72nd Street, New York, 21, N. Y.

KONVENCIJA

Naša redna konvencija se bo pričela v ponedeljek dne 27. majnika in program, v katerem bodo nastopili naši vežbalni krožki se pa vrši v nedeljo 26. maja. Slavnostni banket se bo vršil v nedeljo večer v dvorani slovenske šole na Holmes Avenue, Indianapolis, Indiana. Podružnica št. 5 je pridno na delu s predpripravami. Naselbina bo z veseljem sprejela delegacijo in za tiste, ki bodo stanovale v hotelu je bil pa rezerviran Claypool hotel, kjer bo naš glavni stan.

Volitev delegatinj bo meseca marca. Odbor in podružnica št. 5 bodo posvetili vso pozornost, da bo prihodnja konvencija vsestransko dobro uspeła.

POZDRAV IZ KANADE

Vancouver, British Columbia. — Že dolgo se pripravljam, da se tudi jaz malo oglasim iz daljne Kanade. Priloženo sprejmite denarno nakaznico za celoletno naročnino za Zarjo in pošljite mi tudi pesmarico "Zapojmo!" Zarjo pa kar komaj pričakujem in z veseljem vso prečitam ter v duhu mislim, kot da sem med vami. Res, v ponos ste Ameriki in slovenski domovini! Kako ste hrabre, kako ste marljive in vztrajne, kot čebelice! Priborile ste si res častno mesto, ker greste z duhom časa naprej kot verne slovenske žene in dekleta. Še sama sem ponosna, da sem Slovenka; na žalost nisem članica SZZ, kar sem zmerom želela biti. Sedaj sem pa že itak prestara. Tako bom pa Zarjo prebrala in v duhu o vas premišljevala.

Čast za njeno požrtvovalnost gre gl. predsednici Marie Prisland. Še danes mi je pred očmi, kako je hrabro in junaško nastopila, ko se je Zveza ustanovila in sem jo videla ob priliki v S. N. Domu v Clevelandu. Ona je prišla na dan z idejo za žensko organizacijo in vsadila seme, ki je rodilo dober sad. Čeprav vemo, da ni bilo njeno delo posejano z rožicami.

Največja čast gre torej dobremu vodstvu gl. predsednice, glavne tajnice in urednice ter vsem spretnim glavnim odbornicam. Kakopak, brez dobrih članic bi ne bil uspeh tako sijajen. Zdaj štejeate na tisoče in lahko ponosno korakate pod zastavo Združenih držav šrom Amerike in z glavo pokonci pod okriljem Slovenske ženske zveze. Vsa čast vsem skupaj! Le tako naprej!

Sprejmite moje najlepše pozdrave in želje za uspešno novo leto iz daljne Kanade. Pozdravlja Vas stara Slovenka
Anna Žitko.

URADNO POROČILO OD PODRUŽNICE ŠT. 4 JPO-SS, SHEBOYGAN, WISCONSIN

Dne 28. maja smo se zbrali zastopniki in zastopnice sheboyganskih društev, da ustavnimo podružnico JPO-SS, ki je pozneje dobila št. 4 ter da se pogovorimo glede pomoči naši hudo prizadeti stari domovini. Takrat je bilo zastopanih 11 društev, a pozneje sta dve društvi odstopili, torej jih je ostalo še devet, ki so sodelovala v lepi složnosti do danes, ko se naša podružnica razpusti, kakor je določila zadnja seja, vršča se 17. oktobra 1945.

Društva, ki so sodelovala do razpustitve, so sledeča: Mladiško društvo Nada, JPZS, št. 4; KSKJ št. 144; K. S. K. J. št. 157; JPZS št. 10; SNPJ št. 344; SZZ št. 1; A. S. Združenje in SNPJ št. 42.

Sledeči so bili dohodki in stroški podružnice, pregledani od nadzornikov 28. novembra 1945:

Dohodki:	
Dar od Sheboygan County	
War Chest	\$1,000.00
Prodani tiketi za dobitke	
in kartna zabava	725.00
Jugoslovanski shod (Mr. Snoj) 28. feb. 1942	44.87

Jugoslovanski shod (Mr. Cankar) 18. aprila 1943	34.26
Jugoslovanski shod (Mr. Kristan) 2. nov. 1943	60.00
Fair books za dobitke	
2. aprila 1944	201.45
Darovi od včlanjenih društev za JPO-SS	210.68
Nabrani darovi po slovenskih domovih (maja 1945)	967.00
Članarina od društev	37.00
Prejeto za knjižice "The Slovenes Want to Live"	42.50
Skupni dohodki	\$3,322.76

Stroški:

Poslano na gl. urad JPO-SS	\$3,030.45
Poslano na gl. urad SANS	10.00
Stroški s pošiljanjem obleke v New York	48.81
Poslovni stroški	79.49
Preostanek poslan na centralo JPO-SS 29. nov. 1945	154.01
.....	\$3,322.76

Če tudi odštejemo dar od Sheboygan War Fund-a, še vseeno pride na vsakega slovenskega moža, ženo in otroka v Sheboyganu po en dolar prispevkov za reliefno akcijo. Poleg tega je odbor delal, da se je nabralo skupaj 2.400 funtov obleke za stari kraj in isto odposlalo v New York.

Iz finančnega poročila se lahko torej sklepa, da je vladala lepa vzajemnost ves čas obstoja podružnice ter da so zastopniki in zastopnice z odborom vred lepo in složno delali, zato smo tudi imeli uspeh.

Odbor si šteje v dolžnost zahvaliti se vsem zastopnikom in zastopnicam ter vsem včlanjenim društvom za prijazno sodelovanje in doprinešene žrtve. Iskrena hvala za vse darove ob času kolekte po hišah! Naj bo vsem v zavest, da ste storili narodno delo in svojo dolžnost. Naj vam bo obilo poplačan ves trud, pota in žrtve, ki ste jih doprinesli v prid naše skupne pomožne akcije.

Podružnica je imela šest sej v cerkveni dvorani, in dvajset sej pa pri blagajniku podružnice Martinu Jelenicu. Predsednica se v imenu ostalega odbora lepo zahvaljuje bratu blagajniku, ki je dal brezplačno na razpolago svoje prostore za seje.

Istotako iskrena hvala vsem posameznim sheboyganskim Slovencem, ki so kaj pripomogli k naši dobrodelni akciji.

Podpisani odbor si šteje v svojo narodno čast, da mu je bila dana prilika storiti svoj del v pomoč našemu revnemu narodu onkraj morja. Da bi mu končno res zasijala zvezda prave svobode, je naša iskrena želja.

Marie Prisland, predsednica;
Anton Debevez, podpredsednik;
Johanna Mohar, tajnica;
Martin Jelenic, blagajnik;
Joseph Golichnik, nadzornik;
Frank Remshak, nadzornik.
Sheboygan, Wis., 28. novembra 1945.

PISMO IZ ZELENE ŠTAJERSKE

Zahvala za prejeto obleko
Sheboygan, Wis. — Iz domovine sem prejela pismo dveh mladenk, ki se javno zahvaljujeta za prejeto obleko, katero smo poslali od podružnice JPO-SS lansko zimo. Eni teh oblek sem namreč priložila moje ime in naslov, pričakovala pa nisem, da bo pošiljka prišla tako blizu mojega rojstnega kraja. — Marie Prisland.

Št. Janž, 28. oktobra 1945.
Dragi naši sorojaki Slovenci!
Po štirih letih je zopet prišel glas naših bratov izseljencev iz tujine. Po štirih letih sužnosti je tudi nam dana možnost, da malo pokramljamo z Vami, sicer ne ustmeno, pa saj tudi papir prenese najiskrenejša čustva ljubezni, ki kljub veliki daljavi še vedno gori med nami. Zato vam hočeva s tem pismom vsem skupaj, dragi rojaki, ki živite daleč proč od svoje rojstne domovine, Izreči najprisrčnejši pozdravo.

Čeprav ne poznavam med vami nobene, niti svojih sorodnikov, ki še morajo biti nekje, naju vendar veže iste krvi z vsemi. Hočeva vam izraziti ljubezen, ki jo rodi ta vez, ljubezen, ki je tudi naša srca nagnila, da ste se spomnili vas v naših najtežjih dneih. Vaša pisma, ki so prva dospela v staro domovino, naslovljena na vaše sorodnike, so jasna priča, da ste tudi vi ta štiri leta trpeli z nami isto bol, — bol, katere vam niti nismo mogli potožiti.

Vi, dragi naši rojaki tam v daljni Ameriki, ki niste videli strahot te vojske, niste mogli verjeti, kaj vse smo morali prestati. Koliko solza in krvi je prelil naš slovenski narod, ve samo Bog, ki edini more to poplačati. Pa ta leta so za nami, dal Bog, da se ne vrnejo nikdar več.

Izrekava najprisrčnejšo zahvalo za pošiljko v obleki, ki smo jo prejeli. Posebej se morava zahvaliti zbirateljcem in zbirateljicam, ki so le s požrtvovalnostjo in ljubeznijo mogli zbrati tako ogromno število vsakovrstnih oblačil, katera bodo našim izčrpanim ljudem zelo prav prišla.

Tisoč najlepših pozdravov iz Zgoranje Savinjske doline na Štajerskem!

Pepca in Štefka Zabreznik.

Št. 9. Detroit, Mich. — Na seji v decembru je bil ponovno izvoljen ves stari odbor. Po seji dne 13. januarja bomo pa zopet igrane bingo in bo to na ime predsednice Mrs. Butala in tajnice Mrs. Caizer. Vabljeni ste vse članice, da pridete na sejo in prinesete kaj dobrega za jesti. Po seji v decembru smo imele mizo dobro obloženo. Miss Mary Mohar je pa skuhalo dober kofetek, da je zgedalo kot ohcet, samo ženina in neveste je manjkalo. Hm, saj smo bile vse fest dekleta, ki vemo, da je dobro za vsakega biti par ur v veseli družbi in se malo pozabavati med prijatelji. Pripejite tudi kaj novih članic na sejo in pridite v velikem številu. Vsem bolnim članicam želimo ljubelega zdravlja. Lep pozdrav vsem članicam in želim vsem srečno novo leto! **Angela Kochevar.**

Št. 12. Milwaukee, Wis. — Vsem članicam naše Zveze, posebno pa sestram pri podružnici št. 12 — "Veselo novo leto!" — Izvoljen je bil ves stari odbor in dvorana tudi ostane pri Angelini. Zahvaljujem se vsem tistim članicam, ki ste prinesle okrepčila in dobrotke, in te so bile sledeče: Marica Kopač, Agatha Dezman, Frances Plesko, Margaret Ritonja in Julia Prosic. Lepa hvala tudi vsem tistim, ki ste na seji v novembru dale za pivo in druge stvari. Niso nam znana imena vseh, zato ne morem imen tukaj poročati.

Pridite vse na sejo dne 2. januarja, ker bomo imele spet nekaj posebnega. Vse tiste, ki nimate plačanega asesmenta, prosim, da imo storite kakor hitro vam je mogoče, da bodo knjige v lepem redu.

Naša blagajničarka Agatha Dezman ima svoj rojstni dan 1. januarja. Vse najboljše, Agatha!

Preminila je sestra Helen Lenarchich, ki je zapustila moža, tri hčere in tri sinove ter več drugih sorodnikov. Naj ji bo lahka ameriška gruda. Preostalim pa naše sožalje.

Mary Schimenz, tajnica.

Št. 14. Cleveland (Nottingham), O. — Drage sestre! Ta mesec bom bolj kratka, ker vem, da ima urednica še vedno za priobčiti imena darovalcev za sestro Frances Rupert.

Seja 4. decembra je bila dobro obiskana, za kar vam najlepša hvala. Izvolile ste si nov odbor; upam in želim, da mu boste šle na roke in skupaj delale, roka v roki in bo šlo vse lepo naprej.

Odbor za leto 1946 je sledeč: predsednica Frances Rupert, podpredsednica Antonija Svetek, tajnica Mary Umetič, 922 E 209th St. blagajničarka Frances Medved, zapisničarka Mary Strukel. Nadzorni odbor: Frances Globokar, predsednica; Frances Grčman in Mary Gregory; Caroline Stanonik, zastavonoša. Veselični odbor: Frances Srpan, Louise Poje, Frances Mezgec in Ursula Trtnik; zastopnice za delničorsko sejo SDD, ki se vrši dne 18. januarja sta: Anna Slopko in Frances Srpan; Antonija Svetek in Frances Mezgec, zastopnici za SANS. Rev. Andrew Bombač, duhovni svetovalec. Seje se vrše vsak prvi tork v mesecu.

Prihodnja seja se vrši v ponedeljek 7. januarja, 1946.

S tem je zaključeno moje poročilo. Sedaj vas po prav lepo pozdravim ter se vam zahvaljujem za vaše sodelovanje. Našim bolnim sestram pa želim, da se jim zdravje kmalu povrne. Vam, cenjena urednica Zarje, po čestitke nad lepim urejevanjem našega lista. Bog Vas živi še mnogo let!

Sledeče sestre in prijatelji so darovali za bolno sestro Frances Rupert: Poje Louise \$10.00.

Po \$5.00 so darovale:

Blatnik Sophie, Gubanc, Jakob Johana, Gorše Frances, Skufca Justina, Potočnik Jennie in Mrs. Hity.

Po \$4.00:

Valentin Trtnik.

Po \$3.00: Lopatič F.

Po \$2.00:

Novoselc Mary, Červan Mary, Tekavčič Theresa, Pajk Mary, Noda Mary, Koller Helen, Gerl Mary, Močilni-

kar Jennie, Stopar Frances, Kramer, 185th St., Smerki A., Fortuna Frances, Gregory Mary, Mramor F. Vidrich Julia, Smrdel, Muskoka Ave., Jakse Mary, Jenko Julia, Sterlekar John Jr. Sterlekar John S., Poklaj Frances, Grill Mary, Jerak Alice, Zakar Jennie, Gabrenja Caroline, Horning Albina, Travnikar Jennie, Picely Anna.

Po \$1.75:

Potokar T.

Po \$1.50:

Jevnikar Emma.

Po \$1.00:

Hochevar M., Nemec M., Sokach, C. Poch, Fink J., Femec J., Roberts Katherine, Pesec U., Tekavec A., Bradach Josephine, Zakrajšek Pold, Zajc Agata, Pajk Anna, Simčič Albina, Jadrich Louise, Kozlevčar Josephine, Kapler, Trškan Eva, Mayer Mary, Ogrinc Louise, Globokar Mary, Suštar A. Krog Vera, Smrtnik Mary, Dešar R. Stanonik Caroline, Perme F., Drganc A., Medved Frances, Skufca Anna, Benčina Angela, Rottar Frances, Ivec Mary, Jeran Mary, Kuhar Anna, Laurich Mary, Mrs. Zulich, Mrs. Posch.

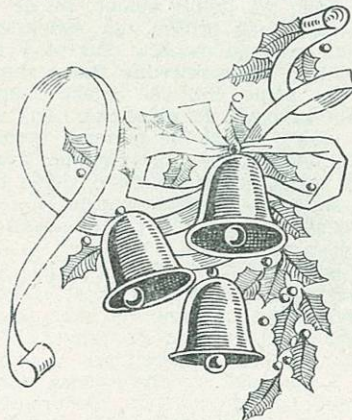
Po 50c:

Tekavec M., Čeh A., Somrak Helen, Kilhar, Nucheth F., Prostor M., Sirk, Čerček, Komen, Longar, Koren, Zele, Eberwein, Slabe Mary, Gombach Frances, Debelak, Pust Frances.

Neimenovan 25c.

Nabirateljice so bile Ursula Trtnik, Katarina Robert, Mary Strukel in pa Frances Klein. — Iskrena hvala vsem skupaj!

Frances Klein, bivša tajnica.

*Blagoslovljeno
novo leto 1946,
vsem prijateljem,
odbornicam in članicam,
iskreno želi,*

— GLAVNI ODBOR in
UREDNIŠTVO "ZARJE."

Kampanja za nove članice je med nami. Ali ste že vpisali svojo prijateljico, sorodnico, sosedo? Storitite to še danes.

Št. 18. Cleveland (Collinwood), O. — Najlepša hvala vsem cenjenim sestram, katere so se udeležile glavne

seje 11. decembra kot tudi za vsa lepa božična darila, ki so bila v zabavo vsaki posamezni. Bil je lep večer. Z željo, da bi sledilo še marsikaj enakih v bodočem letu, pošiljam iskrene pozdrave in novoletna voščila za srečo vsem članicam! Da se vidimo na sestanku 8. januarja, ko bodo podana 6-mesečna poročila in se bodo pričele naše seje vsak prvi tork v mesecu, kar prosim, da se vzame v poštev! — Mnogim članicam bo bolj utreženo na ta način. Dne 5. februarja pridite vse na "Valentine Card Party," ker zabave se obeta z garancijo agilnega članstva v polni meri.

Besede tople zahvale naj gredo ponovno naši marljivi sestri ge. Anna Medves za mično darilo, ki je prineslo večjo vsoto v društveno blagajno. Isto gg. Debeljak, Kotnik, Malovašič in vsem, ki so na en ali drug način pripomogle k cilju za društveni obstoj.

Vesele smo čuti, da je zdravje ge. Frances Sterle in Mildred Marolt zopet zadovoljivo, tudi njiju zavednost napram društvu ostane v hvaležnem spominu! Ga. predsednica Strukel pa naj k zaključku leta prejme dokaze hvaležnega priznanja za ves trud in skrb kot stroške, ki jih je doprinesla za svojo podružnico in živela še v bodoče!

Odbor ostane kot že znano; v računski odsek pa sta bili poleg ge. Marolt izvoljeni za leto 1946 gg. Anna Rossman in Anna Strukel.

Upajoč, da bo društveni zamah v nastopnem letu nadvse zadovoljiv, vabim ponovno vse članice, če se res že bojijo januarske kraljice zime, vsaj k proslavi "Valentine" zabave. Vidimo se gotovo dne 5. februarja ob sedmih zvečer v navadnih društvenih prostorih.

S pozdravom!

Josephine Praust, tajnica.

Št. 19. Eveleth, Minn. — Na seji v decembru je bila lepa in prav poljna udeležba. Izvoljen je bil ves stari odbor za leto 1946 in to so: — Predsednica Mary Lenich, podpredsednica Antonia Nemgar, tajnica Rose Jerome, blagajničarka Antonia Erklouts, zapisničarka Matilda Roberts, ki je tudi poročevalka. — Nadzorni odbor: Frances Zakraishek, Mary Mourin in Josephine Primozich.

Na tej seji so članice slišale 11-mesečno poročilo tajnice in blagajničarke. Na januarski seji boste slišale celoletno poročilo od naše podružnice. Vse tiste, ki se niste udeležile letne seje, pridite pa na januarsko sejo, ker bo to prva seja v letu 1946.

Lepa hvala vsem onim, ki ste prinesle potrebščine za družine v stari kraj. Sklenjeno je bilo, da se za blagajno \$5.00 za Katoliško Ligo, po seji so se pa pobirali prosti prispevki za ta namen. Imena teh darovalk so pri tajnici Rose Jerome.

Vam vsem je znano, da je sedaj v teku kampanja za nove članice, katere se je pričela s prvim novembrom in se vrši v počast 20-letnice Zveze in konvencije, ki bo prihodnje leto. Pomagajte vse po svoji moči, da pridobimo kaj novih!

Tista, ki bo dobila največ novih, bo dobila lepo nagrado. Saj pravijo, da bo letos konvenčna kraljica iz Minnesote. Bomo že vfteli, katera bo.

Ob koncu leta so se pri naši družnici precej pozdravile članice, ki se jim je zdravje na bolje obrnilo. Želim, da bi bile vse zdrave čez leto 1946. Vam vsem voščim srečno in veselo novo leto. Na svidenje na seji 10. jan!

Matilda Reberts, poročevalka

Št. 20, Joliet, Ill. — Srečno novo leto, da bi vse veselo uživale zdravje in da bi se vaša srca olajšala vojnih težav ter se po božji volji vsi sinovi in hčere vrnile domov.

Zadnje leto so bile seje bolj slabo obiskane, posebno nekatere mesece. Upoštevala se je velika zaposlenost. V novem letu pa obljubite, da se boste zanimale in se potrudile udeleževati se sej, da bomo zopet imele lepo družino in dvorano nabitno polno z udeležbo, na kar bomo z dobro voljo prepevale Zvezine pesmi.

Na tem mestu se iskreno čestita srebrno - poročencem, Mr. in Mrs. William Vertin z Broadway St., in Mr. in Mrs. John Rozich s Center St. Želim Vam še nadaljnjih 25 let družinske sreče in blagoslova.

V cerkvi sv. Jožefa so se poročili sledeči: Miss Josephine Mahkovec in Fr. J. Goron, to je bilo na Zahvalni dan. Nevesta je hčerka naše podpredsednice in kapitanka vežbalnega krožka. Miss Josephine Stapničar, si je pa izbrala za ženina S. Sgt. Ralph J. Ambrose. Ženin in nevesta sta poznana po svojih nastopih na našem odru, kjer sta oba izvrstna igralca. Dalje Miss Dolores Pazdertz je poročila Edwarda R. Blowers. Nevesta je iz dobro poznane družine na Jackson St. Vsem novoporočencem želimo obilnega blagoslova.

Pri družini Mr. in Mrs. J. Meagher so te dni dobili prvorojenčka, sinčka. Čestitamo srečni družini!

Sestra Josephine Kolenc se je podala na kratek oddih v Mellin, Wisconsin. Lepa hvala za poslane pozdrave!

Kakor listje z dreves, tako moramo zapuščati tudi me vse, kar nam je bilo drago. Zopet poročam, da smo izgubile družabno članico Mrs. Mary Gorschich, ki je preminila po večmesečni bolezni. Zapustila je žalujočega soproga, hčerko in sina. Žalujočim preostanim izrekamo naše sožalje. Pokojni sestri pa naj sveti večna luč! — Sestri Marie Nemanich in njeni družini izrekamo naše sožalje nad izgubo njenega očeta Mr. Franka Ruttiger.

Po domovih naših sester in po šolah se je pojavila tista nepotrebna in nezaželjena bolezen "flu," ki podira mlade in stare. Upam, da ste se vse pozdravile.

Kampanja za nove članice je v teku. Treba se je kar resno poprijeti, da ostane "kraljica" pri nas. Na zadnji konvenciji je dobila to častno mesto naša vneta delavka, blagajničarka Mrs. Mary C. Terlep. Pomagajte ji s tem, da vpišete vaše hčere in prijateljice, da bomo zopet na prihodnjo konvencijo poslale "kraljico" in "princezino." Katera agitatorica bo pridobila največ novih članic od vseh podružnic, bo "kraljica." Vsaka članica, ki pa pridobi 25 članic ali več, bo pa "princezinja." Vse se lahko stori, le malo poguma in resnega dela je treba. Toda ne smete odlašati z agitacijo, ker čas bo kaj hitro minil. Na sviden-

nje na seji tretjo nedeljo v januarju. S pozdravom!

Josephine Muster, tajnica.

SKORAJŠNJE OKREVANJE!

Želimo naši glavni blagajničarki in tajnici št. 20, Mrs. Josephine Muster, ki se nahaja v bolnišnici in v svrhu operacije. Bog ji daj ljubeza zdravja!

Št. 21, Cleveland (West Park), O.

— Prav srčna hvala za tako lepo udeležbo na zadnji glavni seji. Če bi bile vse seje v tako lepem številu obiskane, potem bi bilo prav prijetno med nami, da se vsaj enkrat na mesec vidimo. Prisrčna hvala vsem, ki ste prinesle tako lepa darila, da smo imele lepo zabavo. Bog vam stotero povrni. Naše dobre matere imajo vedno roke odprte, za kar vas Bog blagoslovi.

Ostalo je spet vse po starem. Prav trden sklep sem naredila, da ne bom več prevzela tajniškega posla. Ve pa imate neko moč, ki se ji ne morem upreti. Pa naj bo še za eno leto, enkrat se me boste že naveličale, če Bog da.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da moramo bolj delati in pomagati, kar nam je mogoče za reveže v stari domovini. Odobreno je, da bomo prinesle prezerviranega (kenanega) živeža, sladkor, kavo in podobne stvari, ki se ne sprijijo, k naši predsednici Mary Hosta. Pri njej bomo zavile in odposlale na Jugoslav American Relief v New York. Kar je pa obleke, pa jo prinesite k sestri Ceciliji Brodnik. Sestra Brodnik se zelo trudi, da bi se kar največ pomagalo tem revežem. — Kje bodo pa dobili pomoč, če ne od nas, zato vas prosim, da sodelujete, kolikor vam je mogoče. Enkrat v januarju pa bomo priredile "Baby shower," da bomo čim več obleke skupaj zbrale za osirotele otročičke. Saj veste, sestre, da se ne moremo veseliti naših dobrot, ker tukaj imamo hvala Bogu vsega dovolj, da ne bi delile tudi s siromaki, ki so tako nujno potrebni naše pomoči. Torej pomagajmo, kar je v naši moči!

V bolnišnico se je morala podati naša sestra Mary Perušek, iskat ljubeza zdravja. Vse ji želimo, da bi se skoraj zdrava vrnila med svoje drage.

V novembru in decembru so obhajale svoje rojstne dneve naša dobra predsednica Mary Hosta, podpredsednica Anna Sustaršič, Cecilija Tomažič in Mary Hochevar. Še na mnogo let, drage sestre!

Veliko je veselje, ko opazujemo povratek naših junakov. Dobrodošli med nami, dragi naši junaki! Bog vas ohrani zdrave in srečne! Mi vas ne bomo nikoli pozabili!

Srečno in blagoslovljeno novo leto želim vsem.

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn.—V nedeljo dne 2. decembra smo imele glavno sejo in volitev odbora, ki je sedaj sledeč: Predsednica Mary Gornik, podpredsednica Mary Jerich, tajnica Barbara Rosandich, blagajničarka Mary Shikonja, zapisničarka Katherine Slogar, nadzornice Mary Novak, Frances Erzar in Mary Zgonc; zastavonoša Agnes Galin.

Seja je bila dobro obiskana in upamo, da boste prišle vsak mesec v tem letu. Po seji smo igrale razne igre in

serviran je bil dober prigrizek. Priprave je imel v oskrbi odbor sestojec s sedečimi: Angela Pirtz, Mary Zgonc, Mary Starkovich, Regina Mehlich, Frances Mehle Door priza je dobila Regina Mehlich.

Želim vsem članicam srečno in veselo novo leto!

Barbara Rosandich, tajnica.

Pozor, poročevalke!

V preteklem letu je bil spremenjen čas za dopise na 10. v mesecu. To pomeni, da morate paziti, da pride vaš čopis na uredništvo do 10. v mesecu. Če dobimo do tega datuma, potem ste brez skrbi, da bo priobčeno. Kar bo pa prišlo po 10. v mesecu, pa naj bo ena ali druga stvar, je ne bomo mogli upoštevati, ker ne bodo mogli v tiskarni delati čez uro zaradi naše zakašnelosti. Torej napravite si obljubo, da boste takoj v začetku meseca poslali dopis na uredništvo. Naj bo tukaj omenjeno, da večina dogodkov, o katerih se poroča v dopisih, se pripeti pred sejo, da ni treba čakati ravno na to, da je seja v kraju, ker se rado pripeti, da si vzamete še par dni za pisati in pri tem se vsa stvar zakasni.

Ob tem času se lepo zahvaljujemo vsem, ki so lepo poročale v dopisih in upamo, da boste še bolj marljive v tem letu. Voščim Vam blagoslovljeno novo leto!

Albina Novak, urednica.

Št. 27, No. Braddock, Pa. — Veselo novo leto 1946 želim vsem članicam Zveze in dragim prijateljem po vsej širni Ameriki!

Spoštovane sestre! Letno sejo ste zamudile, da ni bilo mogoče naprej z dnevnim redom, zato smo premestile vse važne točke za januarsko sejo, na katero se vas vljudno vabi. Pridite vse, da se pogovorimo za korist nas vseh ter da si izberete nov odbor, ker jaz ne mislim biti več v odboru. Tajnica je tudi bolna, podpredsednica je pa tudi skoro že eno leto, zapisničarica je pa oddaljena in pride težko na sejo. Torej ve mlade, pridite na sejo in prevzemite naša mesta! Me vam bomo pomagale, kar bo v naši moči!

V zadnjem poročilu sem pozabila poročati, da je sestra Pavlina Mramor povila čvrstega sinčka. Oba, mati in sinček sta zdrava. Ne vem sedaj za njeno ime in zapisala sem njeno dekleško ime, kar mi oprostite. Vsem bolnim sestram želim ljubeza zdravja. Da bi bilo novo leto srečnejše od zadnjih, vam iskreno želim in vas prav lepo pozdravljam.

Anna Tomašič, predsednica.

SLOVENSKA VLADA POPRAVLJA CERKVE

Znani katoliški tednik "The Register" objavlja poročilo iz Beograda, da je federalna vlada za Slovenijo določila milijon dinarjev (okrog \$230,000) za popravo od vojne poškodovanih cerkva v ljubljanski škofiji. To nakazilo fonda za cerkveno obnovo je bilo odobreno pred kratkim na seji, na katero so prišli zastopniki vlade in zastopniki katoliških škofij v Sloveniji. Dodatnega pol milijona dinarjev pa je bilo danih na stran za podobno delo v mariborski škofiji. (Religious News Service.)

LOUIS

JOHN

FRED

ALBIN

LUDWIG

FRANK

ŠEST SINOV PRI VOJAKIH

Sestra Glavan, članica podružnice št. 48 v Buhl, Minnesota, je imela šest sinov v drugi svetovni vojni, toda niso se vsi vrnili, ker usoda je zahtevala drugače. Fred Glavan je bil ubit meseca januarja, 1945, star komaj 19 let. Louis je pa padel meseca marca, 1945 v starosti 23 let. Meseca aprila je pa dospelo tretje žalostno poročilo, da je bil Albin ranjen.

Sestra Glavan, sprejmite naše globoko sočutje nad izgubo ljubih sinov. Bog Vas potolaži in nadomesti bridko izgubo na drug način, da se bo ta žalost prenesla. Članice Slovenske ženske zveze Vam pošiljajo najlepše želje, da bi Vas ljubi Bog potolažil in Vam dal ljubega zdravja, kakor tudi Vašim hrabrim sinovom, ki so se srečno povrnili.

V BLAG SPOMIN MOJI DRAGI TETI

CAROLINE SKULL

Pred letom dni sem dobila brzojav naj pridem na pogreb, ker mi je na hitro umrla moja nad vse draga teta in krstna botra. Novica me je tako pretresla, kar verjeti nisem mogla. Zraven tega mi je tudi mož ravno tisti teden odšel čez morje, tako da je bila kupa bridkosti čisto polna. Danes, ko je vojna končana je lažje misliti.

V čast si štejem, da mi je mogoče napisati trohico Tvoje velike vrline in

dobrodušnosti. Pokojna je bila članica podružnice št. 35 na Aurori, Minnesota. Moja teta je bila vrla žena. Doma je bila iz Gore pri Sodražici. Ko je bila čisto majhna so ji umrli starši. Starejše dve sestri so ji odšle v Ameriko, njo pa sta poslali v Ljubljano k uršulinkam in dasi ni dovršila svoje višje šole docela, je bila zelo izobražena. Prišla je tudi ona za sestri in tukaj po kratkem času poročila kot sedemnajst letna, mojega strica, ki tudi ni bil veliko starejši od nje.

Veliko je trpela ta dobra duša; imela je šest otrok, ki jih je vse izšolala in med tem trpela in garala le zanj. Starejša dva sina sta oba učitelja, John in Edward, v West Virginiji. Mlajši, ki je bil sedaj za Second Lieutenant pri mornarici pa tudi uči, in sicer v Minnesoti. Dve hčeri, obe poročeni, delata v pisarnah. Eden sin se je pa ponesrečil še pred leti nazaj.

Niti danes mi ni mogoče verjeti, da je odšla od nas. Bila je tudi meni kot prava mati, odkar sem zapustila mojo mater. Kadarkoli sem rabila nasvet ali pomoč, mi je vedno prišla na pomoč. Prva leta, ko sem prišla v Milwaukee me je neprenehoma prosila naj pridem na Auroro in končam moje nedokončane študije. Zakaj Te nisem poslušala, draga teta! Danes mi je nadvse žal. Vedela je, kako težko je bilo meni, ko sem bila čisto sama pri tujcih, dasi ravno študirana a nisem znala jezika, torej je šlo le z veliko težavo. Zato me je vedno navduševala naj imam pogum.

Kako je bila radodarna in usmiljena je težko popisati. Kar bom napisala bo vse premalo. Kolikokrat si nasitila lačne; koliko domačinov si spravila v hišo in jim dala toplo posteljo in vljudno postregla. Kako si skrbela za Tvojo bolno sestro!

Draga moja teta, vse prehitro si nas zapustila. Tudi moje srce krvavi enako s Tvojimi otroci. Naj Ti sveti večna luč! Lahka naj Ti bo gruda. Razprosti svoje trpeče roke in glej na nas zemljane.

Marie Škulj-Beck,

članica št. 12, Milwaukee, Wis.,
381 E. 161 St., Cleveland, Ohio

Št. 29, Broudale, Pa. — Drage sestre! Poročam žalotno vest, da je dne 19. oktobra zapustila ta svet moja hčerka Pauline v nežni mladosti 14

let. V dolžnost si štejem, da se z globoko hvaležnim srcem zahvalim članicam za darovane cvetlice in za sveto mašo. Naj Vam Bog stotero povrne!

Josephine Debevec

Tem potom izrekam v imenu podružnice globoko sožalje sestri Debevec nad izgubo ljubljene hčerke. Vem, da jo boste vsi pogrešali, ker ste jo srčno ljubili. Potolažite se, kakor smo v starem kraju zapeli: lep je krancel zeleni, še lepši je krancel nedolžnosti, katera dekle ga nese v nebo usmiljenemu Jezusu! Vzeta si nam, a nisi mrtva, kakor roža večno mlada. Smrtni angel te je presadil na nebeško livado. Da bo umrl, vsak dobro ve, ne ve pa, kdaj, kako in kje.

Pozdravljene vse članice po širni Ameriki in obilo uspeha v novi kampanji ter blagoslovljeno novo leto 1946 vam iz srca želim,

Mary Pristavec.

Št. 38, Chisholm, Minn. — Letna seja se je vršila v lepem redu, bila je le bolj slaba udeležba; ne vem, kaj je temu vzrok. Letne seje bi se morala vsaka članica udeležiti in nobena se bi ne smela izgovarjati, da ni mogla priti. Na glavni seji se rešujejo najbolj važne stvari in napravijo se načrti za bodoče leto.

Soglasno je bil ponovno izvoljen skoro ves stari odbor, samo malo je izpremembe. — Predsednica Anna Trdan, podpreds. Jennie Komidar, tajnica Johanna Dolinar, zapisničarka je Frances Andolšek in blagajničarka Frances Stonich. Nadzorni odbor: — Agnes Kochevar, Mary Balantich in Theresa Gerzin. Rediteljica Frances Bechaj.

Sporočiti želim nekaj bolj važnih točk članicam, ki se niste udeležile glavne ali letne seje. Sklenjeno je bilo, da od zdaj naprej se bodo vršile seje vsako prvo nedeljo v mesecu. — Dalje je bilo tudi sklenjeno, da tajnica ne bo hodila kolektat po hišah; vsaka članica mora prinesiti na sejo ali pa na dom tajnice. Sklenjeno je bilo tudi, da imam samo tri mesece založiti za članice; katera ne bo plačala, jo moram suspendirati. Doslej sem preveč zalagala, poslej ne bom več kot tri mesece, nakar vas čaka suspendacija. Dalje je bilo sklenjeno, da vsaka članica prispeva v ročno blagajno 50 centov, zakaj blagajna se bo izčrpala; če ne boste hotele plačati naklade, tudi za asesmente ne bom vzela. Takšni so bili sklepi na letni seji.

Predlagani sta bili članici: Rose Kochevar in Adela Rosc.

Vsem bolnim članicam želimo lju-bega zdravja, članice pa prosim, da jih obiščete. Vsaj ob času bolezni po-kažite svoje prijateljstvo do članice.

Ne pozabite kampanje za nove čla-nice, katera je sedaj v teku. — Poši-ljam vsem skupaj najlepše pozdrave in voščilo za srečno leto 1946!

Johanna Dolinar, tajnica.

Št. 41. Cleveland (Collinwood), O. — Naznanja se vsem našim članicam, da se bodo v tem letu vršile naše seje na prvi četrtek v mesecu v čitalnici S. D. Doma na Waterloo Rd. Prosi se vas, da pridete k sejam, saj imamo vsak mesec zanimiv sestanek in tudi bo v korist podružnice, če se boste čla-nice zanimale. Pomnite, da vsak na-predek je odvisen od vašega sodelo-vanja, zato je upati, da boste v novem letu posebno marljive v teh ozirih.

Sklenjeno je bilo, da darujemo svoto \$20.00 za revne otroke v starem kraju. Obenem se apelira na vas, da prine-sete gotove stvari, katere se lahko po-šlje potrebnim v stari kraj, ker se-daj je tisti čas, ko jim lahko pomagamo in pomoči so res potrebni.

Voščim vsem članicam zadovoljno in srečno novo leto, da bi bilo tudi za vse tiste, ki so grozno trpeli radi voj-ne, v tem letu olajšano trpljenje. Vas iskreno pozdravljam,

Catherine Artel, tajnica.

Št. 43. Milwaukee, Wis. — Naša gl. seja ni bila nič kaj dobro obiskana. Ne vem, zakaj se članice tako malo udeležujejo sej. Odbor je moral osta-ti za leto 1946 še vedno stari, ker noče nobena članica prevzeti kakšnega u-rada. Seje se bodo vršile kakor do-slej, vsako drugo nedeljo v mesecu pri Tomišekovi. Po prihodnji seji bomo imele malo zabave. Torej članice, ne pozabite priti na sejo dne 13. januar-ja. Pridite vse in dajte se enkrat vi-deti. Odbornice bodo vzele, če bi se članice bolj zanimale za seje.

Kaj pa s kampanjo za nove članice? Gotovo imate sorodnico, prijateljico ali sosedo, ki ni še med nami in bi jo z veseljem sprejele. Lep napredek pri podružnici je ponos za vsako članico.

Najlepša hvala sestri Ani Cernov-sek, ki je darovala dva dolarja v roč-no blagajno!

Bolna je sestra Helen Zunter. Zdra-vi se na domu. Me jo pogrešamo na sejah, ker je bila vedno veselega raz-položenja in smo se večkrat dobro imele. Prosim in želim, da bi jo čla-nice obiskovale. V bolnišnici se še vedno nahaja članica Agnes Verbnik, katero tudi pogrešamo na sejah. Na glavni seji smo tudi pogrešale sestro Mary Plahuta iz Hinsdale, Ill., ker je ni bilo. Micka, ne pozabi priti na ja-nuarsko sejo! Hvala za pozdrave!

Tistim, ki se niste udeležile gl. se-je, naznanjam, da smo dobile povabilo od društva "V slogi je moč," št. 13 J. P. Z. S. ker bodo imeli plesno veselico v soboto dne 19. januarja v South Side Turn dvorani. Sklenjeno je bilo, da se udeležimo, ker so tudi članice naše Zveze, zato ni več kot pravilno, da se udeležimo v kar mogoče lepem številu. Vesele smo bile, da se je zad-nje seje udeležila sestra Hrovatine.

Ob koncu svojega dopisa pa želim

vsem članicam, da bi bile zdrave in voščim vam srečno novo leto!

Mary Benz, tajnica.

Št. 45. Portland, Ore. — Najlepša hvala vsem članicam, katere ste se u-deležile glavne seje, ki je bila nepri-čakovano dobro obiskana. Članice ste pokazale, da se zavedate dolžnosti do podružnice in do organizacije. Na se-ji je bil izvoljen sledeči odbor: Pred-sednica Lucille Betich, podpredsedni-ca Iva Polich, tajnica Louise Stružnik, blagajničarka Lucille Betič, zapisnika-rica Anna Mikolavich, rediteljica Ma-ry Werderbar. Seje se bodo vršile ka-kor doslej, vsako prvo nedeljo v mese-mu na domu sestre Werderbar. Upam in želim, da boste vse članice redno hodile k sejam v prihodnjem letu in obenem redno plačevale assesment.

Želim vsem članicam in glavnim od-bornicam srečno in zadovoljno novo leto!

Louise Stružnik, tajnica.

Št. 47. Cleveland (Garfield Hgts), O. — Glavna seja bi morala biti bolj-se obiskana kot je bila naša, vendar bi bilo veselo, če bi vas prišlo vsaj to-liko na vsako sejo skozi leto 1946.

Članice so potrdile sedanjé poslo-vanje pri podružnici, torej ni nič no-vega, kar se tiče pravil pri podružni-ci. Katere ste zaostale na assesmentu prosim, poravnajte, da bo mogoče urediti knjige za januarsko sejo. Pro-sim, da ste točne s plačevanjem, ker je najbolj varno za vsako članico, da ima plačan assesment, ne pa biti v dol-gu po pol leta. V letu 1946 tudi vsaka plača 50 centov v ročno blagajno, kot ste že par let, katere niste bile na gl. seji, pa še 25 centov poleg omenjene svote. Spomladi enkrat bomo prire-dile plesno veselico za ročno blagajno, v juniju pa bomo obhajale 15 letnico obstoja podružnice. O tem se bo po-zneje še več poročalo.

Odbor za leto 1946 je sledeč: Du-hovni vodja Rt. Rev. J. J. Oman, pred-sednica Terezija Bizjak, podpred-sednica Antonija Dolinar, tajnica in zapisničarica Helen Tomažič, blagaj-ničarka Ivanka Pugelj; nadzornice: — Agnes Zagar, Frances Bricel in An-gela Zupan.

Pridite gotovo na sejo 12. januar-ja v navadnih prostorih. Čitalo se bo letne račune. Želeč vsem blago-slovljeno leto 1946, vas pozdravljam,

Helen Tomažič, tajnica.

Št. 49. Noble, O. — Cenjene članice! Zopet se začena novo leto. Želim vam vse najboljše v novem letu. Letos je tudi konvencija in treba bo malo za delo prijeti, ker že od zadnje konven-cije nismo imeli ne veselice, ne srečk, temveč smo samo kar mirno rinile na-prej. Sedaj, ko je vojna končana, bo lažje, ker članice niso več tako za-poslene z delom v tovarni in ker si-novi prihajajo domov, so tudi boljše razpoložene. Na seji 3. decembra se je sklenilo, da se pomaga našim dekle-tom od vežbalnega krožka pri zabavi dne 27. januarja. Zabava se bo vršila na Holmes Avenue; igral bo Vad-nal orkester. Sestre, vljudno se vas vabi, da pridete na veselico in pripe-ljete tudi svoje družine in prijatelje. Več ko nas bo, toliko bolj prijetno bo v veliki družbi. Dobiček te veselice

je namenjen za konvenčni sklad, da se bodo kadetke lahko udeležile tek-me za prvenstvo in s tem so zveza-ni veliki stroški. Vse stane denar: — učitelj, obleke, potni stroški in stano-vanje.

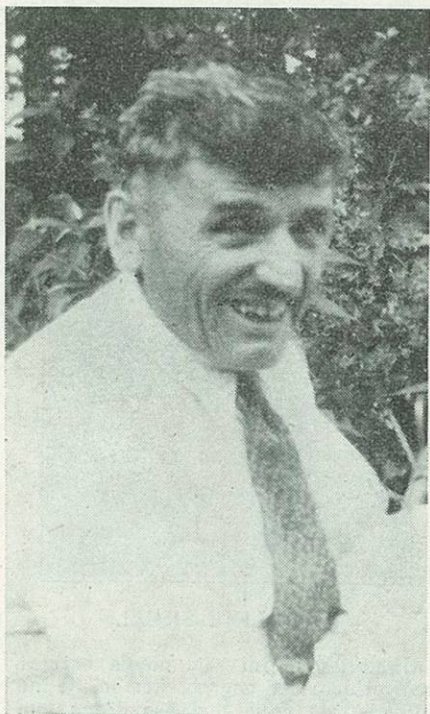
Plesna veselica, ki se bo vršila spo-mladi, po ba pod oskrbo naše agilne sestre Mary Drobnič. To v naznanje tistim, ki se niste mogle udeležiti let-ne seje.

Izvoljen je bil sledeči odbor: Duhov-ni vodja Rev. Bombač; predsednica Ma-ry Stušek, podpredsednica Mary An-dolšek, tajnica-zapisničarica Jennie Intihar, blagajničarka Rozi Strah; ve-selična predsednica Mary Drobnič; nadzornice: Mary Gombač, Frances Hočevar, Mary Drobnič; zastavonoši-nji Anna Kozan in Anna Kinkof. Se-je se vršijo na prvi ponedeljek v mese-cu v dvorani sv. Kristine. Pozdravi!

Jennie Intihar, tajnica.

Št. 53. Cleveland (Brooklyn), O. — Na naši letni seji je bila še precej le-pa udeležba, vendar bi bilo lahko še boljše. Ponovno je bil izvoljen ves stari odbor. Prav lepa hvala vsem od-bornicam, ki ste delo prevzele, čeprav ste majale zglavo, da ne in rekle, da je že čas, da druge delo prevzamejo. Sklenile smo tudi, da bomo imele v jeseni veselico, ker nismo imele nič med vojno in zdaj se vračajo vojaki domov k svojim in tako bomo zopet bolj veselega razpoloženja, kar nas vse veseli.

Že več naših članic ima ljube otro-ke zopet doma, tistim pa, katerih lju-bi se ne bodo povrnil, moje iskreno in globoko sožalje. Naj počvajo v miru.

PAUL OBLAK

Dne 24. januarja, 1946 bodo pa po-tekla tri leta, odkar je preminil moj ljubi mož Paul Oblak. Rojen je bil leta 1881 v Podlipi pri Vrhniki. Poro-čila sva se v Zürich na Notranjskem 3.

novembra, 1907. Tri tedne po poroki pa je šel v Nemčijo in čez dva meseca sem mu jaz sledila. Bil je štiri leta v prvi svetovni vojni in niti enkrat na dopustu. Vendar je prišel domov za dva meseca, toda moral je nazaj še za dva meseca. Leta 1921 smo prišli v to deželo, namreč mož in jaz ter sin in hčerka.

Moj mož je delal dolgo let pri Mohar Plumbing Co. Udeleževal se je tudi na društvenem polju ter bil več let odbornik pri SDZ in je tudi zastopal društvo kot delegat na konvencijah. On je bil tudi dober družabnik in je visoko cenil svoje prijatelje, v katerih družbo je prav rad zahajal. Dobro vem, da so ga mnogi pogrešali, posebno pa naša družina, ker nam je bil dober mož in skrben oče.

Ob tretji obletnici mu pošiljamo naše tople pozdrave onkraj groba. Daj Bog, da je prejel zaslužen plačilo na drugem svetu. Med nami je pa pustil blag spomin, ki bo vedno svež in poln spoštovanja.

K zaključku želim vsem veselo in srečno novo leto. Da bi le bilo res veselo in nam prizaneslo z boleznijo in smrtjo v družinah. V preteklem letu so bile hudo prizadete ravno naše glavne odbornice. Glavna predsednica, podpredsednica in tajnica so okusile hudo bolezen, urednica pa smrt v družini. Naša čustva so z vami, drage glavne odbornice in prosile bomo Boga, da Vas ohrani pri vodstvu še mnogo let! S pristržnimi pozdravi,

Mary Oblak, predsednica.

Št. 57, Niles, O. — Naša seja je bila dokaj uspešna. Le tako naprej. Bog daj, da bi imele na vsaki seji v tem letu tako lepo udeležbo, potem bomo gotovo imele tudi lep napredek.

Sklenile smo, da priredimo plesno veselico dne 12. januarja, ker pa muzikantje ne morejo priti na ta dan, smo jo pa odložile na 26. januarja. — Vabimo vse sosedne podružnice, da se bomo vsaj malo razvedrile v lepi družbi prijateljev in znancev. Obljubimo vam prav prijeten večer.

Prihodnja seja se vrši 8. januarja pri sestri Johanna Prinz, 810 Ann Avenue. Le pridite! Veselo in zadovoljno novo leto želim vsem glavnim odbornicam in članicam SZZ.

Po letni seji smo se imele prav izvrstno. Lepo sta nas postregli sestri F. Zeleznik in A. Petrič. Najlepša hvala! Pa se še kaj takega izmislite! Sprejeti sta bili dve novi članici. Anna Sajman je pristopila v odrasli oddelek, Betty Stibel pa v mladinski oddelek.

Johanna Prinz.

Št. 54, Warren, O. — Novo leto je napočilo in med nami prevladuje drugačno bolj zadovoljno razpoloženje kot zadnja leta, v katerih je divjala vojna. Naše molitve so bile uslišane in ljubi Bog je končal grozovito vojno. Ampak vojska je pustila mnogo žalosti med nami, na katero se ne bo tako hitro pozabilo. Toda mi moramo z duhom časa naprej in nositi križ, ki je bil vsakemu namenjen.

Naše seje so bolj slabo obiskane. — Pomnite, da je dolžnost vsake članice storiti vse v njeni moči za dobrobit podružnice. Zato vas prosim, pridite redno k sejam, ki se vršijo vsako drugo sredo v mesecu. Zadnji mesec smo imele prav prijetno božičnico in tudi

v bodočih mesecih bo med nami vedno lepo razvedrilo, torej pridite med raz na seje.

Naše sožalje sestri Šajn in družini nac izgubo moža in očeta ter sestri Gliha, ki je tudi izgubila moža in družina svojega očeta. Vsem bolnim sestram želim skorajšnje okrevanje in priporočam članicam, da jih obiščete.

Želim vsem skupaj srečno novo leto, ki naj bi bilo blagoslovljeno z vsem, kar si vsak zemljan najbolj želi v svojem srcu. Vas lepo pozdravljam.

Anna Petrič, predsednica.

Št. 54, Warren, O. — Poročam tužno vest, da je moj ljubljani, dobri soprog in skrbni oče zatisnil svoje male oči in se preselil v večnost: po enodnevni bolezni na srcu. Preminil je 9. oktobra brez da bi vzel slovo. Želel si je močno svojih treh sinov, ki služijo štiri leta Stricu Samu in so bili v nevarnih bojih. Bog ga je poklical predno bi jih videl. Ko je zbolel mi je rekel: "Mati" (tako me je rad nazival), "vojske je konec, najinih sinov pa še ni domov," in je milo in globoko zadihnil...

Pokojni Anton je bil rojen 2. januarja 1879 v Knežaku, po domače Matucov Tone. Bol, ki jo čutim v srcu se ne da popisati; to ve le tista, ki je sama žalost občutila. Kako mi je bilo žalostno, ko sem brala, da je naša Albine mož preminil. (Da, sestra Šajn, to kar čuti srce se res ne da popisati.—Albina.) Enako čutim z vsemi materami, ki so izgubili sinove in može.

MR. AND MRS. ŠAJN

Moj pokojni Anton je imel trnjevo pot skozi vse življenje. Ko je bil star osem let je izgubil očeta in je potem šel po svetu po Hrvaškem do 17. leta. Potem je bil štiri leta na Štajerskem in tam si prislužil za pot v Ameriko. Postal je ameriški državljani ob 23. letu. Do smrti je bil 41 let državljani in trikrat šel v stari kraj in nazaj. Eno leto je bil v Siciliji in severni Afriki. Bil je dober delavec, tesač.

V družini sva imela sedem otrok,

od teh so trije mali umrli. Ko je široko komandiral Mussolini leta 1929 me je poklical s štirimi sinovi v Ameriko. Prišli smo lahko ker smo bili ameriški državljani. Doma smo pustili hišo in vse imetje ter prišli za njim. Kako sem bila presenečena, ker je prihranil dovolj za naše potovalne stroške in še imel toliko, da nam je kupil s prihranki tukaj dom.

Prišla je depresija in ni bilo dela dolgih 4 let; živeli smo ne na rokah drugih. Moj mož je bil 13 let kovaški pomočnik in 9 let je delal v rudnikih in nekaj let v šumah v West Virginiji. Druga leta smo preživeli skupaj v Warrenu.

Bil je za vse ljudi in za svojo družino zelo dober; ni ga imel sovražnika. Zelo je sovražil laž, preklinjal ni nikoli in to dobro srce je za vedno nehalo utripati. Njegov lep pogreb je pričal, da so ga vsi ljudje imeli radi. Res je, da človek se prijatelja izkaže v nesreči in smrti. Naši dobri prijatelji in sosedje so nam bili v veliko pomoč in tolažbo. Vse dni so čuli z nami na domu. Prišle so tudi štiri družine prijateljev iz Clevelanda in Milwaukee ter od vseh bližnjih naselbin. Krsto so krasili številni venci in naročila za svete maše ter sožalne kartice. Dali so tudi svoje avtomobile na razpolago. Vse to so žrtvovali sosedje, sorodniki in prijatelji.

Pokopan je bil 13. oktobra s sveto mašo z aduščnico na St. Mary pokopališče. Častiti gospod so molili in opravili člene v cerkvi in na domu.

Iz srca se zahvaljujem vsem; naj vam Bog stotero poplača.

Naj omenim, da moj pokojni mož se je rodil isti dan kot sveta mala cvetka Terezija na 2. januarja in tudi umrl v istih dneh ko Cvetka prosi zanj.

Zapušča mene, neutolažljivo soprogo Ivano Šajn, rojeno Česnik, sina Antona, Andreja v Oakland, California, Sgt. Albina v Tokyo in Sgt. Leopolda v Filipinah ter snaho Elsie.

Naš dragi nepozabni mož in dober oče, spočij se od težkega truda in Tvoje trnjeve poti. Na Tvoj grob bom hodila, za Tebe bom v srcu molila. Sveti križ nam daje upanje: da vidimo se nad zvezdami!

Ivana Šajn.

Št. 61, Braddock, Pa. — Najprvo voščim veselo in srečno novo leto celokupnemu članstvu SZZ, posebno pa pri naši podružnici. Želim in upam, da bi bilo novo leto veselejše in srečnejše kot so bila zadnja. Želim tudi, da bi naša Zveza lepo napredovala in pri vsaki podružnici pridobila nekaj novih članic v tej kampanji. Drage sestre, potrudite se vsaj malo; vsaka ima prijateljico ali sorodnico, ki ni še pri Zvezi, in to naj bi bil še ta mesec cilj, da dobimo vsaka vsaj eno novo članico. (To bi bilo sijajno in vam bom iskreno hvaležna, op. urednice).

Drage sestre, prošene ste, da se gotovo udeležite seje 13. januarja, 1946, da se izvoli odbor in da ukrenemo kaj dobrega za napredek podružnice. Samo par članic ne more vsega storiti, ker je potrebna skupnost, ako hočemo delovati za splošni napredek. Vem, da ima vsaka članica dobra priporo-

čila, zato pridite na to važno sejo ter povejte svoje mnenje. Sklenjeno je bilo, da tiste, ki ne pridejo k seji, plačajo 25c v ročno blagajno in vsaka bo morala plačati 50 centov za kritje stroškov v domačo blagajno. To si zapomnite, da ne bo izgovorov, da niste vedele.

Pri naši podružnici imamo tudi nekaj bolnih članic. Vsem bolnim želimo, da bi skoraj okrevale in prišle med nas, ker vas pogrešamo. Sestra Skendrar je zvesto prišla na sejo in za vse, kar je bilo koristnega pomagala, zdaj jo pa bolczen ovira, kar pa upamo, da ne bo dolgo in bo kmalu zopet zdrava.

Vas vse skupaj lepo pozdravljam in kličem: na svidenje na seji 13. januarja!

Frances Kasher, tajnica.

Št. 74, Ambridge, Pa. — Srečno in veselo novo leto želim vsem sestram! Pri naši podružnici ni sprememb v odboru. Kakor je bilo v letu 1945, tako je sedaj v letu 1946. Prosim vas, cenjene sestre, da se udeležite januarske seje, ki bo 10. januarja, to je drugi četrtek v mesecu in takrat se po prečitano poročila o dohodkih in izdatkih.

Teta štoklja se je oglasila pri sestri Keržan, kjer je pustila zalo hčerko. Obilo sreče in veselja želimo mladi mamici ter naše čestitke ponosni družini. Na veselo svidenje na seji 10. januarja! Vas lepo pozdravljam,

Jenny Anzur, tajnica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa. — Cenjene sestre! Voščim vsem članicam SZZ veselo in srečno novo leto 1946! Bog daj, da bi bilo to leto bolj veselo, ker je mir božji za vse narode po svetu razglašen. Matere so zopet vse; ljubi sinovi se vračajo zadovoljni in zmagoslavni domov. Ob praznikih gredo naše misli kaj rade v domače kraje, kjer so naši sorodniki in prijatelji v strašnem pomanjkanju. Zdaj gledajo na nas v Ameriki, če jim bomo pomagali z jedili, obleko in obvalom in kdor ima kaj, česar ne potrebuje ali bi rad kaj kupil za uboge revče, naj to stori in pošlje na pristojno mesto.

Glavna seja je bila še precej dobro obiskana. Rešile smo več koristnih stvari v dobrobit podružnice. Toda bilo bi za vse bolj zanimivo, če bi imele večjo udeležbo. Apeliram na vse članice, da bi odslej bolj pridno hodile na seje. Ne bo vam žal za tisti večer med veselo družbo. Vsaka članica bi se morala bolj zanimati za napredek podružnice. Če nas pride več skupaj, smo vse bolj živahne in vesela druga s drugo.

Drage sestre, vem, da vse veste, da je v teku kampanja za nove članice. Prošne ste, da se vsaj malo potrudite in vsaka naj bi pripeljala vsaj eno novo članico na prihodnjo sejo. Matere, vpišite svoje otroke, ker v mladinskem oddelku je asesment samo deset centov na mesec in vpisete lahko deklice od rojstva do 18. leta starosti. Pomnite, da bodo enkrat vodile organizacijo in boste ponosne na svoje hčerke takrat, zato ne odlašajte, temveč jih vpišite še ta mesec. Odbor za leto 1946 je sledeč: Predsednica Rose Murslack, podpredsednica Cilka Zupan, tajnica Frances Vogrin, 2121 Magnolia St., Troy, blagajničarka Anna Boskovič, zapisničarka Anna Flak; nadzornice: Anna Knauss, Mary Bauman, Mary Marintel, rediteljica Frances Femc.

Srečno novo leto in pozdrave!

Frances Vogrin, tajnica.

Št. 88, Johnstown, Pa. — Drage sestre! Naša glavna letna seja dne 2. decembra je bila malo boljše obiskana, pa še ne tako, kakor bi morala biti. Pričakovati je bilo večje udeležbe, ker pri nas je bilo lepo vreme, še vedno brez snega, tako da ni bilo izgovora radi vremena. Seveda, če je bila katera bolna ali imela poseben važen zadržek, to se oprost.

Odbor za leto 1946 je sledeč: Predsednica Mary Kuzma, podpredsednica Victoria Tomkowski, tajnica Mary Lovše, blagajničarka Mary Zupan, zapisničarka Jennie Stusek; nadzornice: Victoria Tomkowski in Anna Jenidlo.

Naše članice so prinesle stvari za Slovence v domovini in nekatere pa bodo prinesle na prihodnjo sejo tako, da smo dobile skupaj že nad en za božj hrane in obleke. Čeprav smo že dvakrat poslale, vendar ne bomo nehale, temveč še pobirale, da bomo poslale revčkom v staro domovino.

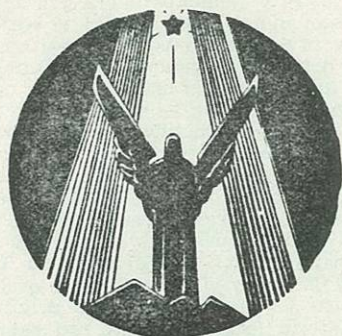
Srečno in veselo novo leto vsem gl. odbornicam in članstvu SZZ želi naša podružnica št. 88!

Če želi katera članica kupiti pesmarico, v kateri je 50 pesmic več kot v prejšnji zalogi, jo lahko dobi na prihodnji seji ali na mojem domu. Se vam toplo priporočajo v nakup!

Pozdrav! — Mary Lovše, tajnica.

Št. 99, Elmhurst, Ill. — Najlepša hvala vsem cenjenim sosestram in prijateljicam za udeležbo na shower party. Posebna zahvala sestri Frances Kerkoč, ki je pripravila na svojem domu za jesti in piti, da je bilo vsega dovolj.

Vsem skupaj se enako zahvaljuje moja hčerka Erna Breceel za mnoge lepe stvari, katere ste prinesli in posla-

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

ŠTEV. 2 — Marie J. Majcen, 230 S. Cass St., Westmont, Ill., rojena 5. oktobra 1922, pristopila 31. marca 1943, umrla 1. novembra 1945.

ŠTEV. 12 — Helen Lenarcic, 925 S. 8th St., Milwaukee, Wis., rojena 12. avgusta 1888, pristopila 8. marca 1934, umrla 18. novembra 1945.

ŠTEV. 13 — Mary Sorich, 131 Milton St., San Francisco, Cal., rojena 5. januarja 1885, pristopila 4. aprila 1935, umrla 21. oktobra 1945.

ŠTEV. 15 — Amalia Kodek, 3736 E. 77th St., Cleveland, O., rojena 4. julija 1885, pristopila 13. aprila 1932, umrla 25. oktobra 1945.

ŠTEV. 25 — Mary Zupancic, 937 Ansel Rd., Cleveland, O., rojena 9. maja 1875, pristopila 23. novembra 1928, umrla 26. oktobra 1945.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČ!

li na shower party. Naš dobri prijatelj Joe Brattina je pa poslal živo gosko, s katero smo imeli veliko veselja in smeha.

Najlepše pozdrave vsem članicam S. Ž. Zveze!

Paula Breceel.

Št. 104, Johnstown, Pa. — Leto 1945 je končano! Naše seje so bile slabo obiskane skoraj vsak mesec preteklega leta. Prosim vas, drage članice, da bi se bolj številno udeleževale mesečnih sej. Če pride lepo število članic

KAMPANJA ZA NOVE ČLANICE JE V TEKU

Samo še tri mesece časa in kampanja za nove članice bo minila. Uradno bo zaključena s prvim aprilom, 1946. Torej čas bo hitro minil in priporočajo se vsem podružnicam, da bi stopile v vrsto agilnih skupin in storile vse v svoji moči, da bodo vse podružnice v kampanjskem poročilu. Ne prisi se vas za veliko, če pridobi vsaka podružnica vsaj nekaj novih članic in v tistih krajih, kjer običajno pridno sodelujejo v kampanji, tam bodo pa naše zveste agitatorice prav gotovo storile svoj del kot v preteklosti. Glavni cilj je: biti "Kraljica SZZ," kateri naslov bo dobila najbolj pridna izmed agitatoric. Vsaka podružnica ima lepo priliko pomagati najbolj agilni članici doseči to visoko čast!

na sejo, potem se lahko pričakuje, da se kaj uredi in ukrene za korist in na-predek naše podružnice.

O glavni seji, ki se je vršila 16. decembra, bom poročala prihodnjič. V soboto 17. novembra smo priredile ves-elico v korist blagajne. Muzikantje so bili "Hribar Trio," ki so izvrstni igralci in posebno obratni s polkami.

Zahvaljujemo se Mrs. Anzelc, ki je darovala kejk in Mrs. Selan, ki ga je prodala na številke, kar je prineslo lep dobiček. Najlepša hvala Mrs. Zalar, Mrs. Vidmar, Mrs. Ashcom, Mrs. Rose Kluchar, Mrs. Anzelc, Mrs. Selan, Mrs. Tomc in hčerkama Molly in Sylvia, ter vsem, ki ste pomagale, da se je vse v zadovoljstvu izvršilo. Vse se je lepo izpeljalo in tudi dvorano se je spravilo v lep red po veselici.

Želim vsem skupaj srečno novo leto!

Mildred Kluchar, predsednica.

Št. 105, Detroit, Mich. — Naša zadnja seja se je vršila pri sestri M. Bedich, ki nam je prav lepo postregla s prav dobrimi klobasami. Torej hvala lepa od nas vseh članic za postrežbo in lep sprejem!

Prihodnja seja bo pa pri sestri Krupa na Milton Avenue na drugi torek v januarju. Upam, da se boste vse udeležile, ker bo seja važna. Prinesite tudi dobiček za srečolov, ne večje vrednosti kot 50 centov, da bomo imele malo zabave.

Prosi se vas, da pripelжете tudi kaj novih članic, da bo podružnica malo narasla, saj zdaj v tej zimi tako ni za ven hoditi. Naredimo si torej malo razvedrila v našem krožku. Potrudite se, sestre, in naredimo si več veselja. Pogrešale smo naše članice, ki so navadno pri seji vsak mesec, zaupam, da se boste udeležile prihodnje seje. Srečno novo leto in najlepše pozdrave ter na svidenje 1. januarja!

Rose Jamnik.

DOMAČA KUHINJA

Fizolov čauder

Eno šalo belega lajma fižola (Lima Beans), dva na kocke zrezana krompirja, eno malo konvo prezervirane koruze, tri drobno zrezane čebule, tri zrezana stebelca zelene, dve žlički soli, malo popra, štiri žlice masti, masla ali margarine, kar pač imaš, dva kvarta vode.

Fižol dobro operi in ga namoči čez noč. Tisto vodo, v kateri se je fižol namakal, obdrži in dolij še druge vode ter postavi na peč, da se kuha. Maslo ali mast razcvri in v njej prepraži zrezano čebulo. Ko se ta dobro prepoji masti, pa stresi notri še krompir, in zeleno. Koruzo, ki je bila že prej prekuhana, pa stresi nazadnje v ponvo. S kuhalnico preobračaj to prazenje in čez nekaj minut vse skupaj stresi med fižol, ki se je med tem časom do malega skuhal. Če manjka vode, je še prilij. Ko zavre pa stresi še pol šale dobro opranega riža. Posoli in postupaj ter pokrito kuhaj na majhnem ognju.

Ta juha je zelo tečna in posebno se prileže v zimskem času, ko te to rabi več tečne hrane.

PRVI KAMPANJSKI ODZIVI

Podružnice	Razred A	Razred B	Mladinski
Št. 20, Joliet, Illinois	1	1	7
Št. 50, Cleveland, Ohio	2	0	4
Št. 40, Lorain, Ohio	1	0	3
Št. 63, Denver, Colorado	0	4	0
Št. 38, Chisholm, Minnesota	2	1	0
Št. 92, Crested Butte, Colorado	3	0	0
Št. 1, Sheboygan, Wisconsin	1	0	0
Št. 15, Newburgh, Ohio	1	0	0
Št. 55, Girard, Ohio	1	0	0
Št. 57, Niles, Ohio	0	0	1
Št. 67, Bessemer, Pennsylvania	0	1	0
Št. 71, Strabane, Pennsylvania	1	0	0
Št. 94, Canton, Ohio	1	0	0
Posamezne agitatorke:			
Josephine Erjavec (20)	0	0	7
Angela Kozjan 40)	1	0	3
Mamie Marn (50)	2	0	2
Magdalena Kukovich (63)	0	4	0
Josephine L. Benchina (38)	2	1	0
Anna Verzuh (92)	3	0	0
Mary Glavic (50)	0	0	2
Josephine Remshak (1)	1	0	0
Frances Lindic (15)	1	0	0
Jo Mahkovec Goron (20)	1	0	0
Josephine Muster (20)	—	1	0
Mary Macek (55)	1	0	0
Mary Visnosky (57)	0	0	1
Mary Mehocic (67)	0	1	0
Frances Tomsic (71)	1	0	0
Kathryn M. Pauline (94)	1	0	0
V razred A	14		
V razred B	7		
V mladinski oddelek	15		
Skupaj	36		

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

Kostanjeva juha z jabolki

En funt kostanja zalij z mrzlo vodo in postavi na ogenj, kjer naj se kuha, da začne voda vreti. Vre naj pet minut, potem pa odstavi in kostanj odcedi. Na ta način prav lahko kostanj olupiš. Potegni mu tudi rujavo kožico doli.

V ponvi razcvri dve žlici olja ali karkšno mast hočeš, ter v njej prepraži pol drobno zrezane čebule, en majhen zrezan korenček, par stebelc zrezane zelene, in polovico narezanega jabolka. H temu dodaj tudi olupljen kostanj ter vse zalij z juho od prekuhanih kosti. Če nimaš teh, pa z navadnim kropom, v katerem raztopi kocko govejega izvlečka (beef bouillon cube). Osoli in postupaj ter dodaj še peresce lorbarja, zrno kardamona (cardamon seed), nekaj zrn pečeče paprike in tudi par žlic prekuhanega paradižnika.

Kuhaj na majhnem plamenu dokler ni kostanj mehak. Poberi nekaj celih kostanjev iz juhe za pozneje. Vse drugo pa stresi v cedilo in goščo vso pretači z betcem. Postavi zopet nad plamen, da se še malo pokuha in če je juha pregosta, jo malo razredči z dodatkom juhe ali kropom. Par jabolk razreži na tenke rezine ter jih zarumeni na maslu, da bodo lepo ocvrti. Take potem deni v juho in prilij tudi pol šale smetane ali pa mleka od vrha steklenice.

Na vsak krožnik juhe položi par celih kostanjev za okras in če imaš kaj drobnjaka (chives) ga drobno nareži povrh juhe.

To je zelo dobra juha in vredna upoštevanja pri vseh boljših gostijah. V zimskem času je jako pametno

imeti nekaj kosti od govejega mesa. S tako juho iz prekuhanih kosti izboljšamo marsikatero jed in omako. V taki juhi lahko raztopimo kocko izvlečka in s tem lahko postrežemo par oseb. Pri uporabi izvlečkov moramo previdno soliti, ker izvlečki so zelo slani.

Paradižnikov reliš

Eno šalo tanko zrezane čebule, eno šalo jesiha, eno žličko gorčičnega semena (Mustard seeds), pol žličke poprovih zrn, dve žlički soli, dve žlici sladkorja, štiri šale gostih paradižnikov iz konve.

Potresi zrezano čebulo s soljo in pusti pokrito čez noč. Drugi dan preplahni čebulo v mrzli vodi ter jo stresi v jesih. Poper in gorčico zaveži v malo krpico ter deni v jesih. Potresi s sladkorjem in postavi na ogenj. Ako imaš paradižnike v večjih kosih, jih malo razreži in deni kuhati v jesih in druge primesi. Polahko naj vre toliko časa, da se ravno prav zgosti. Vrečico z dišavama odstrani, drugo pa napolni v dva razkužena pajnt kozarca. Trdno zapri in shrani za poznejšo uporabo h raznim mesnim jedem.

Tak reliš se lahko napravi tudi sedaj, ko nimamo svežih paradižnikov poceni.

"ZAPOJMO"

V zalogi imamo nove pesmarice "Zapojmo," v katerih je besedilo za 215 najbolj priljubljenih pesmic in cena je samo 50 centov. Z naročilom pošljite denar ali v znak in še posebej znamko za 3 cente za poštnino. Napisite na: "ZARJA," 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

AN OPEN LETTER TO THE REPORTERS OF "ZARJA"

New Year, 1946

Dear friends:

We're starting a New Year! Our hearts are filled with expectations and good wishes that it would be a good year for all of us and also for our Slovenian Women's Union. May it be a year which will bring about perfect harmony in all our dealings and in every venture we'll undertake.

At this time I would like to express my appreciation for your efficient work and splendid co-operation throughout the past year. The job of editing "Zarja" is sometimes a difficult but always a pleasant one. It is a job that requires the work of many. You have helped, indeed you have each had a part in the success of our magazine and I think this is a good time and place to tell you so and to say a real heartfelt thank you.

I urge you to continue this work and let me hear from you every month. Let us keep your branch and achievements ever before the members. The members need inspiration and encouragement more than ever and you and I, working together, can do much to create interest and enthusiasm by telling what has been and is being accomplished by the various members, officers and groups.

In the days that lie before us, we need confidence, faith and courage to meet life's demands and in this, my New Year's greeting to you, I would express the wish that these will be yours and mine in abundance.

Most sincerely,

YOUR EDITOR.

MARIE PRISLAND:

THE GENERAL MEETING OF THE BISHOPS

On November 14, 1945, one hundred and ten members of the Hierarchy in the United States assembled at the Catholic University in Washington D. C., for their 1945 general meeting.

In accordance with their usual custom, the Bishops of the Administrative Board of the National Catholic Welfare Conference submitted reports of the work of their respective departments for the fiscal year 1944-45 to the members of the Hierarchy. Resumes of these reports were printed in the Catholic Action Magazine. The "Zarja" will reprint some of them as they will be of great interest to our readers.

* * *

National Council Catholic Women

The twenty-fifth anniversary of the founding of the National Council of Catholic Women affords an opportunity to compare the strength of organization, the scope of action, and the sphere of moral influence of the Catholic women in the United States today, and a quarter of a century ago.

Today, N.C.C.W. counts a total organization strength of 73 diocesan councils, 19 national organizations, and seven state organizations, comprising 4,300 local societies. During the past year, diocesan councils have been organized on the parish council plan in the Archdiocese of San Antonio and the Dioceses of Burlington, Evansville, Lafayette, and Paterson. The National Council has also been considerably strengthened by the affiliation of the 24 Mt. Carmel Guilds of the Archdiocese of Newark, and the 116 Catholic Parent-Teacher Associations in the Diocese of

Trenton. Its 22nd national convention, held in Toledo, October, 1944, had the largest attendance of any N.C.C.W. convention.

The influence of this united strength has been brought to bear particularly upon the fields of International Relations, Social Action, and War Relief. Study clubs, public forums, radio addresses and lectures on the Papal Peace Program were sponsored by N.C.C.W. and participated in by women's groups throughout the country. The Council distributed 140,000 pieces of literature to acquaint the Catholic women of the nation with the need for studying the proposed world organization in the light of the Papal Peace Program, and for stimulating public discussion of these topics. The Council was represented at all major meetings of secular groups considering the Dumbarton Oaks Proposals.

Literature and program suggestions were supplied by N.C.C.W. to prepare leaders of Catholic women's organizations for intelligent activity in the field of social action. The annual Institute on Industry, designed as a model institute for women workers and leaders, added a special section for Chairmen of Social Action Committees of diocesan councils and affiliated societies to meet the need for special training of volunteer leaders in the social action field and to stimulate the sponsoring of similar institutes under Council auspices in the various dioceses. Work in behalf of better race relations occupied an important place on the agenda of N.C.C.W. during the year. The Council took part in a general conference on the problems of the Negro, Indian, Japanese and the Spanish-speaking people in the United States, and made available to all diocesan councils a report of the proceedings.

The National Catholic School of Social Service sponsored by the National Council of Catholic Women, completed its 24th year of service with the largest graduating class in its history. The School's enrollment included 176 students from 29 dioceses, two students each from Puerto Rico, the Philippine Islands, and Panama, and one each from the Dominican Republic, Brazil, and China. The War Savings Stamp Campaign, for the benefit of the N. C. S. S. S. inaugurated in July, 1943, has totaled to date \$152,151.50.

N.C.C.W. co-operated in the Clothing Campaign for Italy, the United National Clothing Campaign, and the clothing project of War Relief Services-N.C.W.C. and the Philippine War Relief of the U.S., Inc. A joint appeal of War Relief Services-N.C.W.C. and the National Council of Catholic Women to conduct a sewing project to furnish clothing for children and Sisters in the war-devastated countries of Europe, China, and the Philippines was launched in July.

A NEW YEAR! — WHAT WILL IT BRING US?

We're greeting 1946, a new year in which we hope to meet with success in all our undertakings. The most important work before us at this time is the membership drive. Every campaign during the past years has been a success and we hope that this campaign which is dedicated to the coming Convention and in honor of the 20th anniversary since the founding of our Union, will be among the best. We have a big job before us and we must try our best to develop that fine, courageous attitude toward this daily job.

Have you ever let down after making good a job, thinking it necessary to make good only once? Have you ever stopped to take it easy only to find that people think you have to quit? If so, you have learned that people quickly forget what you have done and are interested only in what you can do.

The first taste of success brings out weaknesses as well as strength. If you take the attitude that you have success coming your way, you are through. Whatever your job, your first success in it is a testing point. Those who are watching you know you have your greatest problem. If you buckle down and work as hard and try twice as hard to make one successful effort the stepping stone to the next, you will surely meet with success.

No doubt that many of our branches are interested in the highest award of this campaign. "Who'll be Convention Queen this time?"—that's the question that keeps ringing around our meetings. We know that it'll be someone who is going to work the hardest and most consistently in securing new members. Remember, the applicant may be of any nationality; all that is required is that she is a Catholic, in good health and not over 50 years of age. We accept members in the adult class from 14 years of age until 50 years. In the Juvenile Department we accept applicants from birth until 18 years of age and the monthly dues are only ten cents. In case of death, we pay up to a hundred dollars in funeral benefit.

If you know of someone who is interested in joining, by all means see your local secretary and she'll be happy to give you all necessary information and will also explain the different types of protection we carry for our members.

The campaign will definitely close on April 1, 1946, which is not too far off. So we suggest that you do not delay but get busy this month and make this New Year's resolution: "I'll get a new member in this campaign." Just think, what a tremendous gain would be made, if every member would joyfully anticipate winning one of the many prizes offered to the workers. If you have an applicant, bring her to your next meeting where she'll receive a most cordial welcome and you will get a big compliment for the assistance rendered in this campaign.

OUR CONVENTION IN FIVE MONTHS

The seventh regular Convention of our Union will be held in Indianapolis, Indiana, the last week in May. The grand opening will be on Sunday, May 26, 1946. Details in the coming edition.

"CHARITY BEGINS BUT NOT ENDS AT HOME"

Month after month we are appealing to our members, officers and the general public for donations and for a generous support in the effort we are putting forth to raise a Scholarship and Benefit fund which will be used for financial help to the needy children in Europe and we know they are in dire need over there and also to give our students in America some material support in their pursuit for higher education.

Every dollar you give to this fund will be greatly appreciated and used to the best advantage, we assure you. Your local secretary will be very happy to accept your contribution which she'll remit to our Headquarters and if you find it more convenient to make your contribution by mail, we suggest you address it directly to the office of our Supreme Secretary, Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago St., Joliet, Illinois.

We are inviting our kind-hearted men folks to join the Friendship Circle and become a life-long member, and make your contribution twenty dollars or more. In the "Thousand Member Club" the membership fee is only five dollars or more. To be a member of our Friendship Circle is really a great honor and we shall also keep in lasting remembrance everyone who joins our THOUSAND MEMBER CLUB. Please join one or the other, but do join! You are most cordially invited in our midst!

FORM OF LETTER MAILED TO EACH SECRETARY

Dear Secretary:

Enclosed I am mailing you forms for a collection of clothing and food for the poor children in the old country. Help will be shipped direct to Yugoslavia. Please collect as much as you can, and pack as well as possible in order to prevent your package from breaking. On every box glue the label, on which you are to write or print the number of your branch, city and name of the secretary and check the contents therein. Then fill in the "Report" and kindly mail to me with your assessment.

Clothing and shoes should be for new born babies, and small children. Food should be such: Canned milk, dry beans, rice, barley, chocolate, cocoa, sugar, and coffee, all of which must be well packed. Items such as needles, thread, buttons, soap, wool for knitting stockings, knitting needles and stationery will also be appreciated. Send only articles which will not be spoiled in shipment.

When you have all this packed enclose a small card and write your name and address, number of the branch and the name of the organization, asking the person who received your box to acknowledge it and state when it was received and in what condition did it arrive.

I do hope that your members will realize the great need there is in Slovenia and Yugoslavia, and that the response will be very generous.

Sincerely,

JOSEPHINE ERJAVEC, Supreme Secretary.

Report

Branch No.....1945

Dear Supreme Secretary:

This is to inform you that our branch has shippedpounds of food and clothing for the poor children of the old country. The shipments consisted of.....pounds of food, soap and incidentals,articles of clothing, andpairs of shoes.

Sincerely,

.....Secretary.

GIVE TO THE JUGOSLAV RELIEF!

Everyone knows that the people in Yugoslavia need help and they need it at once and a lot of it. So please bring some article to your next meeting and after you have a worthwhile collection, pack it well in cartons and send it to the designated authorities in New York. Your secretary received the labels which are to be pasted on each shipment and we have confidence that whatever you send will go directly to the shipping port and authorities in Yugoslavia will see to it that every shipment will reach its destination. For particulars write to Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago Street, Joliet, Illinois. There is no limit in her service in this respect and your co-operation will be cheerfully accepted.

LIST OF SONGS ON COVER PAGE

On the back pages of this edition is the list of songs for which you'll find words in the pocket-size booklets that sell at 50 cents. In ordering a song book, be sure to enclose 50 cents in coin or stamps and a 3 cent stamp to cover postage. Mail your order to "Zarja" Office, 6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio. All orders are promptly filled.

DEADLINE FOR REPORTS IS THE 10th OF THE MONTH

In submitting reports for publication, please remember that it must be in the Editor's office by the 10th of the month. That's positively the deadline.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—Our November meeting found a nice turnout of members and several lively discussions were held.

The second Sunday in December was selected as the communion Sunday for our members. At 8 o'clock, a high Mass was sung for all the living and deceased members.

One of our recent brides was Mary Rakun, who was married to John Golob. Sincerest wishes, Mrs. Golob.

We are also welcoming a new member, Angela Saye, to our midst, and hope that a nice number of new members will be our lot in this current campaign. So come on you campaigners, and get busy.

A speedy recovery is wished to all the sick members and that the New Year will bring back all our brothers, sons, fathers and sweethearts from the service.

Happy and prosperous New Year to all.
—PAULINE RUPAR.

No. 6, Barberton, O.—At the annual meeting held on December 2, election of officers was held and all the past officers were requested to retain their office for the year 1946. We were disappointed in the poor attendance and hope that every member will deem it her duty to attend meetings and especially the important meetings.

The refreshments served were very delicious. We thank Mrs. Jennie Scaba, our president and Mary Fidel, our secretary for being so thoughtful.

Best of luck and good wishes to Mr. and Mrs. Joseph Okolish who were married on Thanksgiving Day at S.S. Cyril and Methodius Church. Joe is the son of Mr. and Mrs. Anton Okolish. His mother, Mrs. Jennie Okolish, was our former president.

The following servicemen have recently returned home: Jack and Donald Verhotz, Frank and Joe Okolish, Bill Stopar, Tony and Joe Lukeziec, Donald Webb and Joe Videgar. Our warmest welcome to all!

Mrs. Frances Stopar is still convalescing at the Citizen's Hospital. God grant her a speedy recovery. Please visit the sick members.

For your New Year's resolution we suggest this one: to attend all meetings!

A Very Happy New Year!

EVELYN KRIZAY, Reporter.

No. 9, Detroit, Mich. — At the annual meeting all officers were re-elected. After the meeting we had a wonderful time and were served a delicious luncheon. Miss Mary Mohar made very tasty coffee. It was like on a wedding, only there was no groom nor a bride.

Please attend the next meeting on January 13. After the meeting we'll play bingo and everyone is assured a good time. Come and enjoy yourself among your friends and don't neglect to bring a new member, because we want to make a gain in membership this year. Wishing all our sick members a speedy recovery and may the New Year be a happy one for you!

ANGELA KOCHVAR, sec'y.

No. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Meetings of the Frances Susel Cadets have been held regularly in spite of the captain's absence. She is working on second shift and therefore, cannot make the Wednesday nite meeting.

Hats off to Cadet Lillian Koprivnik, who sponsored a drawing for the benefit of the team and \$17.00 was turned in to our treasury. She made the tickets herself and also pushed the drive on the sale of tickets. That was really good work, Lillian!

We wish a Happy and successful New Year to everyone!

—ANGELA GLAVAN, Captain.

No. 12, Milwaukee, Wis.—To the good ladies of "Slovenska ženska zveza," I wish to express my sincere appreciation for your kindness and generosity. With best regards and good wishes to all for the coming New Year.

—MRS. WIEGELE PAULIN.

No. 13, San Francisco, California—Happy New Year wishes are extended by the Slovenian Women's Union No. 13 to all our fellow members and friends throughout the United States.

It is indeed a pleasure at this time to welcome all the new officers with a sincere wish for a very successful term of office. We thank the past officers for all your duties during office making the year of 1945 our most happy and successful year.

President, Frances E. Chiodo, 600 San Bruno Ave.; vice president, Helen Butala, 614 Utah St.; financial secre-

tary, Virginia "Gini" Judnich, 609 San Bruno Ave.; secretary, Agnes Markovich, 2009 17th St.; treasurer, Kate Plutt, 2112 18th St.; sentinel, Mary Plutt, 430 San Bruno Ave.; auditors, Ronnie Golob, Helen Sustarich and Theresa Sorich.

1946 will indeed be the best year in many as we have been fortunate enough to survive another conflict. For those who lost a Dear One during the past year, let me say: Lift your heads high and be thankful that you are a Catholic who knows and believes the life hereafter is a beautiful thing and does not warrant fear or tears. Oh, yes, we miss our Dear Ones but the loss is only temporary.

Orchids to my former assistant, Gini Judnich, who is now financial secretary. It was Gini who made my term of office the success it has been. Her tireless efforts in aiding me, shall long be remembered and appreciated. Thanks, Gini.

Thanks to Mrs. Mary Stariha our past president. Due to domestic duties, she can no longer hold office. Thanks also to Mrs. Anna Skala, our secretary of seventeen years standing who is ill and unable to attend meetings. A speedy recovery is wished very sincerely by all.

Slovenian Women's Union suffered the loss of two very fine members last month, Kate Begonich and Mary Sorich. Of course, I feel the loss of the latter more personally as she was my "Teta" and deeply loved. We extend our sympathy to both families and bow our heads in prayer. May they rest in peace.

I want to thank all the members who voted for me as president. It is an honor and privilege to hold such an office. I'll try to be worthy of your trust and confidence. I hope I can be as successful and helpful as Mrs. Stariha, our former president.

Attention members in San Francisco and the Bay Area: Please help our financial secretary by paying the dues in advance, thus enabling our secretary to have her reports ready on time for the Eastern Office. It is very difficult to keep the reports and records in order when the members are in arrears with their dues. So please keep this in mind and help our financial secretary. Send dues to Miss Gini Judnich, 609 San Bruno Ave., Atwater 4389.

Our meeting date will be the same for the year of 1946: first Thursday of every month.

We sincerely wish all our members who are ill or indisposed will be well and able to attend meetings during the year. As president I shall do all in my power to make the meetings pleasant and well conducted. Now, ladies, get together and make our S. Z. Z. No. 13 a branch we can be proud of! It's up to each and every one to do her part. The officers are there to make the branch a success, all that is needed now is your full support and I am sure that it will be gladly given.

A wish for a Happy and Prosperous Year to all.

—FRANCES E. CHIODO, President.

FR. TRUNCK NOTES GOLDEN JUBILEE; WAS GREAT LEADER IN EUROPE

(By Rev. Francis Syrianey)

As unobtrusively and quietly as he has spent the past 20 years serving his parish in the mountains of Colorado, a 74-year-old priest observed the 50th anniversary of his ordination while engaged in the serious business of his annual retreat. The golden jubilarian, who would have preferred that this notable milestone pass entirely unnoticed, is the Rev. George M. Trunck, pastor of St. Joseph's parish in Leadville since 1924.

The comparative anonymity in which Father Trunck has obscured himself in his years of priestly service in Colorado gives no idea at all of the busy, active, and extremely interesting life that he has led since his ordination as a priest of the Diocese of Gurk in Carinthia, formerly part of the old Austrian empire, on July 17, 1895. His varied career has raised him to high political position in his native land, taken him to the Versailles Peace conference after World War I, sent him traveling all over Europe and the Near East, and finally brought him to America, where he has spent the past 24 years.

Father Trunck was born in Carinthia Sept. 1, 1870. He attended school in the province of Bildach and made his seminary studies at Klagenfurt. As early as 1909 he made a visit to America as a tourist, and by strange coincidence he passed through the city of Leadville, his future home, after a visit to the Yukon-Pacific exposition held in Seattle in that year. At that time he little dreamed that circumstances would bring him back as pastor of the mountain parish.

Three other trips to this country were made by Father Trunck for the purpose of research work that he was doing for a study on "The History of Slovenian Settlements in America." He has written other works in both Slovenian and German.

Imprisoned Briefly in War

The most exciting episode in Father Trunck's life came at the time of the First World War. He was even seized by the Austrian government and thrown into prison under charge of being a Yugoslav agent. His stay there, however, was short for he was

HAPPY NEW YEAR!

A Busy and Peaceful New Year! That is your editor's wish for all of you. A busy New Year will mean a happy one, because minds that are busy directing busy bodies have no time for sorrow or trouble. So if you can keep busy, you will be happier.

A peaceful New Year will mean a happy one, too, because it will mean that our families will not be separated, our loved ones will not be called away to fight, and our normal life of living, learning and working will go on in the good American way. So we say again: A Busy and Peaceful New Year, because that means a HAPPY NEW YEAR TO ALL OF YOU.

exonerated of any complicity. Strangely enough the chief evidence alleged against him was that he had been a frequent visitor to the United States.

Upon the completion of the European conflict the inhabitants of Southern Carinthia district sent Father Trunck as an expert on the Yugoslav situation to Paris where he conferred with President Woodrow Wilson and other prominent figures who were trying to shape the future of Europe. Father Trunck was selected by his countrymen to be president of the National Council of Carinthia during the interval that lapsed after the end of the war and the plebiscite that was to determine the future government of the country. He again appeared at Versailles as head of the delegation from Carinthia.

In the national plebiscite the inhabitants of Carinthia voted to cast their lot with Austria, and, rather than remain in the country when known as a Yugoslav sympathizer, Father Trunck decided to find his home in the United States.

For three years he had charge of a Russian parish in Berwick, N. Dak., in the Diocese of Fargo, and then in 1924 has was invited by Bishop J. Henry Tihen to assume charge of the Slovenian parish in the famous mining center of Leadville.

Father Trunck's days in Leadville have been by no means inactive. Very few knew that the quiet priest was a regular contributor of editorials and articles to "Amerikanski Slovenec," a Slovenian daily newspaper in Chicago, which was formerly published daily, but which has recently been cut back to a bi-weekly. He is also co-editor of the Slovenian magazine "Novi Svet" (New World), also published in Chicago. This latter position he has held on the monthly publication for eight years.

A master of the Slovenian and German tongues, Father Trunck also

speaks Russian and all the Slavic languages, as well as French, Italian, and English. On a visit to the Holy Land and Egypt in 1906 he picked up a speaking knowledge of Arabic.

The celebration of the golden jubilee of Father Trunck's ordination took place on July 29 at his parish in Leadville. (His picture is on cover page.)

The Rev. George M. Trunck was publicly honored on the occasion of his golden jubilee as a priest. The celebration was unique, as he is the first priest ever to celebrate his golden jubilee in Leadville.

May God bless him with health for many years to come!

SING, FOR OLD TIME SAKES By the Old Mill Stream

Down by the old mill stream
Where I first met you
With your eyes so blue
Dressed in gingham, too
It was there I knew
That you loved me true
You were sixteen, my village queen
Down by the old mill stream.

Till We Meet Again

Smile the while, I kiss you a sad adieu
When the clouds roll by, I'll come to you
Then the skies will seem more blue
Down in lover's lane, my dearie
Wedding bells will ring so merrily
Every tear will be a memory
So, wait and pray each night for me
Till we meet again.

I Love You Truly

I love you truly, truly, dear
Life with its sorrow, life with its tear
Fades into dreams when I feel you are near
For I love you truly, truly, dear.

WE HEARD—

That before you criticize the people next door, you should remember that you, also, are the people next door.

Worldly faces never look so worldly as at a funeral.—GEORGE ELIOT.

No. 20, Joliet, Ill.—On October 27 and 28, the Joliet cadets were delighted with the visit of Corinne Novak of Cleveland, Ohio, who was accompanied by her mother, Mrs. Albina Novak, while enroute to attending Colorado College at Boulder, Colorado. Corinne was presented with a corsage of gold pompons by our captain.

Saturday evening the Erjavec home and the Woodruff cocktail lounge were scenes of merrymaking, while Sunday morning was spent sight-seeing in town followed by a dinner in the Erjavec home. After motoring to Chicago with a group of friends, Corinne departed for Colorado Sunday evening on the Burlington Zephyr. Here's wishing her happiness and success in her studies!

The Armistice Day parade of November 12, proved the great value of the Junior Cadets. With nearly all of the regular cadets working, the elder Junior cadets capably filled the squads of the championship drill team which marched smartly as ever.

Committee in Charge of Thanksgiving Dance Held November 21, 1945

Left to right: Agnes Smithberger, in charge of Tickets; Theresa Metesh, in charge of Decorations; Irene Korovec, General Chairman; Jean Hurley, in charge of Publicity.

Turkeys reigned supreme (in the decorations of course) at the Thanksgiving Dance held Wednesday, November 21, in St. Joseph's parish hall. With the dance in the hands of a co-operative committee, comparatively new at such a task, the dance turned out wonderfully well. Yours truly bids Jean Hurley welcome to the ranks of reporters having successfully passed the initiation by capably fulfilling the duties of publicity chairman for the dance. The committee was headed by Irene Korevec as chairman and Isabelle Musich as co-chairman. Therese Metesh and Agnes Schmidberger were in charge of decorations and tickets, respectively.

"Romance of Old Slovenia," an operetta in three acts presented by our parish sodality November 25 and 27, proved most successful. This delightfully entertaining operetta with its speaking parts in English and its songs in Slovenian, was written and directed by two Sodalists, Lillian Brulc and Dolores Klobucar and based on the books of the well-known writer and Slovene, Louis Adamic. The feminine parts were well enacted by many of Zveza members as Helen Zaversnik, the leading lady, Mrs. Anne Fandek, Jean Govednik, Jo Znidarsic,

Geraldine Korelc, Nancy Cankar, Lois Crnkovic, Dorothy Pionti, Nancy Lee Zelko, Geraldine Jevitz, Jean Marie Stefanich, Mildred Erjavec and Mesdames Caroline Gregory and Frances Horvath. In the list of male characters Hank Adamich played the leading role with many old-time actors renewing their pre-war acting abilities.

Credit is due to all who partook, but especially the two authoresses for bringing a little bit of Slovenia into our midst. Oh, yes, Lillian, who painted the scenic eye for the play, also holds membership in the Slovenian Women's Union.

A premiere showing of "Week-end at the Waldorf" was the picture presented at the Victory Bond Show of Thursday, December 6, in the Rialto Theatre. For this thoroughly enjoyable picture each cadet received a ticket through the efforts of your reporter's mother, Mrs. Josephine Erjavec.

Our captain took the "fatal" step on Thanksgiving Day, but its details will be related in the ensuing issue. For the present I'll tell you of the personal shower held in Jo Mahkovec's home Thursday evening, November 15. Hostesses were her four bridesmaids: Mildred Erjavec, Jean Gombac, Bernice Kuzma and Isabelle Musich.

A corsage of white mums was presented to the guest of honor. Aeroplane bunco prizes were won by Helen Zadel and Mrs. Jean Hurley with Lucille Brulc and Bertha Planinsek as other prize winners.

Refreshments were served buffet-style from a linen covered table centered with a bowl of white gardenias flanked by lighted tapers. From the chandelier was suspended a small-size sprinkling can decorated in the colors of the drill team, green, yellow and white, while from its spout strips of cellophane fell "sprinkling-like" into the gardenias centerpiece.

Miss Musich presided at the silver urn. In the cake the ring, thimble and penny were found by Marie Metesh, Bertha Planinsek and Dorothy Govednik respectively.

Success in abundance along all its ways are wishes extended to the Slovenian Women's Union as it commences on its 20th year. To its organizer, Mrs. Marie Prisland, may perfect health be hers so that she may continue to remain at the helm as she has done so superbly during the past nineteen years.

In a world at peace may there be peace in our hearts and in our homes throughout the New Year. And as we launch the New Year with new dreams, hopes and resolutions, may each new day bring us closer to the fulfillment of all our heart's desires.

I remain as ever your cadet reporter,
OLGA ERJAVEC.

A CARD OF THANKS

My mother and I deeply appreciate the genial hospitality of our Joliet friends. We remain forever grateful,
CORINNE NOVAK and
MOTHER.

GUTTER BALLS

With 1945 just a year of memories, we all look forward to a happy and peaceful 1946.

The standings of the leagues are as follows:

First Place: Mahkovec Tavern.

High Team Game: Kozoman Market.

High Team Series: Kozoman Market.

High Individual Game: Frances Krenn.

High Individual Series: Jo Goron.

Splits recorded during the past four weeks are as follows: Jo Mlakar 5-10; Eleanor Bayuh 5-10; Marie Nemanich 5-10; Loretta McDonald 5-10; Marge Jamnik 8-5-10; Frances Gaspich 5-10; Ava Ebner 5-8-10; Lucille Serena 9-7.

The Bowler's Christmas Party was held in the Dining Club the 17th of December. Dinner was served to the bowlers with a gift exchange following. The bowlers all had a very enjoyable time. The only thing is that we don't have enough parties, don't you think so, girls?

With best wishes for a Very Happy and Prosperous New Year, we remain your two loyal reporters,

JEAN GOMBAC,
ISABELLE MUSICH.

THANK YOU, NO. 20!

We wish to express our sincere thanks to all who helped make our Thanksgiving dance a success. Our thanks first go to each and every cadet, who sold tickets and contributed her time. Also to Mr. and Mrs. Erjavec, Olga and Mildred. We feel there aren't words enough to express our thanks and appreciation to the Erjavec's, who are always ready and willing to contribute their support whenever needed. Thanks also to Cadet Lucille Brulc, Mrs. Kunstek, Mr. and Mrs. Korevec, Frank Ramuta, Frank Rogel, Mr. Glavan, Mr. Jevitz and son and Edward Ancel.

The Committee of Cadets,
IRENE KOREVEC,
ISABELLE MUSICH,
JEAN HURLEY,
AGNES SCHMIDTBERGER,
THERESE METESH.

No. 23, Ely, Minn.—At our meeting which was held on Sunday, December 2, election of officers took place. The following were elected: Mary Gornik, president; Mary Jerich, vice-president; Barbara Rosandich, secretary; Mary Shikonya, treasurer; Katherine Slogar, recording secretary; Mary Novak, Frances Erzar and Mary Zgonc, auditors; Agnes Galin, flag-bearer.

The attendance was good and hope it continues to be throughout the next year. After the meeting, games were played and lunch was served. The committee consisted of the following officers: Angela Pertz, Mary Zgonc, Mary Starkovich, Regina Mehlich and Frances Mehle. The door-prize went to Regina Mehlich.

With best wishes for a Happy New Year, I remain,

BARBARA ROSANDICH, sec'y.

No. 35, Aurora, Minn.—Well! Here is Aurora, Minnesota returning into the news. Our annual meeting was held Monday, December 3rd at 8:00 p. m. at the City Hall. We had a good attendance and expect to see the same members and many more at the next meeting, so be there!

The following officers were elected for 1946: Mrs. Mary Bartol, president; Mrs. Ursula Pike, vice-president; Mrs. Frances Bradach, secretary-treasurer; Jennie Kern, recording secretary; Anna Royer and Frances Bezek, auditors; Mary Bartol and Mary Smolich, reporters.

It was voted that we donate canned foods and wearing apparel for the poor and starving people of Yugoslavia. Articles are to be brought to the next meeting and will be packed for shipment.

The door prize was won by Mrs. Mary Perpich; the prize was \$1.00.

It was voted that the branch send Christmas greetings to members who are ill and those that are out of town.

Here's wishing you all a Very Happy New Year.

Hope to see a large attendance at our January 7 meeting. There will be a \$1.00 door prize waiting for some member, so be there to collect it.

Greetings to all the officers and members.

MARY SMOLICH, reporter.

No. 50, Cleveland, O.—Here's for a happier New Year and a better attendance. Commencing with January, our meetings will be held every second Monday at Slovenian National Home, Room 3. Please make every effort to attend.

Our December meeting was poorly attended no doubt due to lack of time and the weather conditions which seem to prevail through the year as far as the attendance is concerned.

The following officers were elected for 1946: Frances Sietz, president; Tillie Maljevac, vice-president; Olga Skodlar, secretary and treasurer (temporarily); Mary Palcic, recording secretary; Jo Seelye, reporter; Jennie Suhadolnik, sentinel; Jo Seelye, Mary Hochevar and Mary Glavic, auditors.

The bowlerettes are making much progress with full speed ahead at the Norwood Recreation, while the Marie Prislund Cadets are busy with plans for dances and drill work for the coming convention.

We were also happy to have with us our beloved editor, Mrs. Albina Novak.

After the meeting weights and figures were forgotten as the members enjoyed the delicious refreshments

made and served by our very capable and endearing Olga Skodlar.

Hoping to see you all on January 14th, Room 3, National Home.

JO SEELYE, reporter.

MAKE CHRIST KING OF HOME, WORLD, FATHER LARKIN URGES

The only King worthy of the world is Christ.

Down in Alabama there is an old Negro lady, a cripple, who once a month spends the whole night in prayer before a little picture of the Sacred Heart.

Her response to Father Francis Larkin, when he asked her to give an hour a month to the night adoration which is spreading throughout the world, was prompt:

"Not for Our Lord—not an hour. I will spend the whole night with Him!"

And from all sections of America have come similar warm-hearted responses, Father Larkin said recently as he visited Cleveland and addressed religious and lay groups.

Father Larkin is director in this country of the crusade for Enthronement of the Sacred Heart in the home, and for Night Adoration.

As such, he is one of the disciples of Father Mateo Crawley-Boevey, who in 1907 outlined his plans for Enthronement and Adoration to Pope Pius X and was told:

"Not only do I permit you, but I command you to give your life for this work of social salvation."

Today, there are 200,000 in the United States, and millions throughout the world, giving at least an hour a month to consoling Christ for men's coldness toward Him.

And in millions of American homes, father, mother and children have assembled for the little ceremony by which the Sacred Heart is enthroned as King.

It is a social work, says Father Larkin, which will bring Christ back to His earth as King, and restore peace to warring mankind. He said:

"We make of the home a threefold sanctuary—of family prayer, especially the Rosary; of reparation, and of Eucharistic life and fervor."

In some homes, he said, the family together makes the holy hour. In others, members take turns through the night, so that always, some one is keeping company with Christ.

"The family," said Father Larkin, "is the social cell. Everything depends upon that. We will make Christ King first in the home, and then in the world."

Results, he said, have been "marvelous."

Among young people, the response has been especially generous.

In foxholes on far-flung islands, in the crow's-nests of battleships, in WAC and WAVE barracks, soldiers, sailors and servicewomen were giving their hour.

There was the Army chaplain, for instance, who couldn't get his men to go to Mass on Sunday. Although skeptical, he agreed to tell some of the better boys about night adoration.

"Great!" said the first man he broached it to; and the next day was back with a group of soldiers willing to carry the adoration through the night.

They took turns kneeling on the concrete floor of a warehouse before a little Sacred Heart picture illuminated by a candle; and soon there were 98 men enrolled.

Some made an oratory of a barber shop. Another group used a dugout. One outfit was moved to Alaska, and carried the devotion there. And the men came back to Mass.

In San Francisco, a little girl whose father had stopped going to church "paid the price to Divine Justice" by night adoration, and was rewarded by taking her Daddy to Mass and Communion for the first time in 19 years.

In Chicago, the wife of a drunkard enthroned the Sacred Heart in their home, and saw him return to the sacraments after 37 years. Now he is making the night adoration with her.

In a school in New England, the sister in charge, discouraged by the apparent frivolity of the girls, consented to the Enthronement with open skepticism. Today more than 1,000 of her 1,100 students are making the hour of adoration.

In Cleveland, when Father Larkin is not here, the crusade is carried on by a group which meets at St. Paul Shrine of Perpetual Adoration.

Father Larkin, like Father Mateo, is a member of the congregation of the Sacred Hearts of Jesus and Mary.

When the work of enthroning Christ as King goes on, Father Patrick Peyton, C. S. C., of Albany, N. Y., is crusading to make Mary the queen of the American home.

Into all parts of the nation he has carried his campaign for the daily family rosary in all homes. Two million families, he estimates, are already saying it; his goal is 10,000,000.

Both Father Mateo and Father Peyton began their work after being miraculously cured of severe illnesses.

No. 54, Warren, Ohio—Joy to the world, Peace has come at last. It's a New Year again! The spirit is now a little happier one, than in the years that have past. Our prayers have been heard: "That God would end the dreadful war." But there is still many a heartache this war has caused which will never be forgotten. But we must go on. We cannot stop now. We have to carry the Cross which is meant for us.

Our meetings lately have been very poorly attended. Remember, it is the duty of each and every member to do all in her power to promote the progress of the branch. So, won't you please come to our meetings which are held the second Wednesday of the month. Please make it a 100 percent attendance. We all should get out to the meeting and stimulate new interest for the benefit of all concerned. We had a wonderful Christmas program last month and refreshments were also served.

Sorrow has filled the hearts of many of our members last year. Our deepest

sympathy is extended to our vice-president, Mrs. Sajn and family; Mrs. Gliha and family, at the loss of their husbands and father. To our sick members, may God restore a speedy recovery. Again, I am asking the members to pay a visit to our sick members. They will be very happy and it will cheer them up.

As I have said before our monthly meetings were rather meager last year. We understand many of our members are working, some are ill, but all in all, some of the members were surely free and could have attended. Therefore, it is our utmost hope that every member will attend the meetings in the New Year.

May peace, content and all good will within your heart abide and fill the New Year with happiness and cheer.

ANNA PETRICH, President.

LET THERE BE LIGHT

Let there be light upon our woman's way;

Give us the vision of the newer day; Grant us, each one, to see beyond her door;

Attune our ears to catch, above the roar

Of life beyond the threshold, each new cry

Of anguished need wrung from humanity,

Though further vistas beckon us today

To new paths which our daring feet essay.

Grant us strength and courage; make us bold

To face and help to right the wrongs of old;

To hold our dream, our vision, in the press

Of crowded living, turn from littleness.

Enlarge our radius of mind and heart; Enlighten us to play a larger part;

But grant us wisdom, in our new-found power,

To keep our womanhood the world's sweet dower.

No. 57, Niles, O. — Our meeting was well attended. We hope that you'll come to all the meetings in the New Year. Our dance was postponed from January 12, until January 26, because the musicians were not available for the 12th. We invite all the neighboring branches to attend. A good time is promised to all.

Our January meeting will be on the 8th at Mrs. Johanna Prinz' home, 810 Ann Ave. Please attend! A Happy New Year to all!

JOHANNA PRINZ.

No. 73, Warrensville Heights, O.—Greetings, fellow members! And how are all of you coming along, at the beginning of what should be a nice winter season? Not too cold for you, is it? Heh! Heh! Just you wait—in a few more weeks you'll be able to store your food outside, and have it frozen completely. Maybe it won't even be weeks!

It seems that in last month's article I missed out on mentioning a number of things. A Happy Birthday

greeting to Mrs. Travnik was omitted (I apologize), and it seems that the hot dogs at the dance were slung by Mrs. Rapasky, Miss Danicic and Mrs. Travnik, as well as by a few others. I hope this will give credit where credit is deserved. I also missed saying "Thank You" to Mr. Travnik, without him we probably wouldn't have had any music. Does this make up for the errors of last month, gals? I hope so.

New officers were elected at our December meeting. Or should we say, new officers were SUPPOSED to be elected at our December meeting. Mrs. Yane remains our president; Mrs. Walters, our vice-president; Mrs. Mary Turk, secretary; Mrs. John Turk, treasurer; and yours truly, recording secretary. The elections were very quiet, but they were fun, too. Best of luck to the officers during the ensuing year.

ATTENTION, Non-meeting-goers: Quarters for the December meeting can be mailed to Mrs. Mary Turk, 23200 Vera St., Warrensville Branch, Cleveland 22, Ohio, or they can be brought to the January meeting.

Refreshments were served at the December meeting, and everybody enjoyed them most thoroughly. The applestrudel was more than delicious, and the coffee just hit the spot. A thank you to Mrs. J. Turk and Mrs. Epley for their thoughtfulness.

Corporal Dorothy Helen Ehrlich, Jr.

Our one and only soldier member of Lodge No. 73 has been united in marriage recently. She is Corporal Dorothy Helen Zbasnik, her name now being Mrs. Ehrlich, Jr. Dorothy is the daughter of Mr. and Mrs. Joseph Zbasnik of 6826 Clement Ave. Her marriage to Sgt. Grover Robert Ehrlich, Jr., son of Mr. and Mrs. G. R. Ehrlich of Austin, Texas, took place November 3rd at Midland Army Air Field. (You'll probably remember her after seeing her picture printed here.) Best of luck, and all the happiness in the world, to the both of you.

A speedy recovery is sent on its way to Mr. T. J. Walters, husband of our vice-president, who is in the hospital with a fractured hip, the result of a fall at work. Incidentally, "that's my Pop."

New rules and regulations are scheduled to be set up at our January meeting. And February may bring us a Valentine Dance. This article will probably reach you too late for January, but how's about trying for February. You know, it doesn't hurt to try.

See you at the January meeting!
EVELYN WALTERS.

JOIN THE MARCH OF DIMES

Today epidemics of infantile paralysis are raging in several parts of the nation.

That means that thousands of new victims from 1945 will join those of other years in looking to the American people for aid during our 1946 Fund-Raising Appeal, which will take place January

Fifty percent of each contribution is retained in the county where it was provided; the other 50 percent will be working to further the National Foundation's program of research, epidemic aid and education. Keep America strong—send your dimes and dollars to The White House.

We feel it is not necessary to urge our members further.

QUESTION BOX

Will you please tell me if one must confess a thing which at the time did not seem sinful?

No. There is no sin committed if a person did not know at the time that a certain thought, word or act was sinful. However, for the sake of peace of mind and for future direction it would be advisable to mention it to your confessor.

Are the severe laws of the Church against mixed marriages of rather recent origin?

The laws of the Church against mixed marriages are quite ancient but became more severe after the Protestant rebellion. In the past the Church would not grant a dispensation of this impediment but rather required that the heretical party should abjure his heresy. Today the law of the Church has been made more lenient because most of the heretics of modern times were born in a false religion and did not choose it of their own accord as did the heretics of the Middle Ages.

Which is the proper mysteries of the rosary to say at a wake?

The mysteries proper for the day may be used. Some prefer Mysteries to show that Our Lord was subject to death; others, the glorious mysteries to express hope.

Is it a Church law or merely custom that a saint's name be given a baby at baptism?

It is the law of the Church, Canon 761 states the pastors should see to it that a Christian name is given to all whom they baptize. If they cannot do

this, they shall add to the name given by the parents the name of some saint, and enter both in the baptismal record. It is a pity at times to find that many of our Catholic children have pagan or meaningless names. The name of the patron saint should remind the Catholic of the example he is to imitate and the protection he may expect through the intercession of his patron.

NEW YEAR

I saw on the hills of the morning,
The form of the New Year arise,
He stood like a statue adorning
The world, with a background of skies.
There were courage and grace in his beautiful face,
And hope in his glorious eyes.

"I come from Time's boundless forever,"

He said, with a voice like a song.
"I come as a friend to endeavor,
I come as a foe to all wrong,
To the sad and afraid I bring promise of aid,
And the weak I will gird and make strong."

"I bring you more blessings than terrors,
I bring you more sunlight than gloom,
I tear out your page of old errors,
And hide them away in Time's tomb.
I reach you clean hands, and lead on to the lands,
Where the lilies of peace are in bloom."

WORDS OF WISDOM

He has achieved success who has lived well, laughed often and loved much; who has enjoyed the trust of pure women, the respect of intelligent men and the love of little children; who has filled his niche and accomplished his task; who has left the world better than he found it, whether by an improved poppy, a perfect poem, or a rescued soul; who has never lacked appreciation of earth's beauty or failed to express it; who has always looked for the best in others and given them the best he had; whose life was an inspiration; whose memory a benediction.—ANDERSON.

Good intentions are, at least, the seed of good actions; and everyone ought to sow them, and leave it to the soil and the seasons whether he or any other gather the fruit.—WILLIAM TEMPLE.

One of Theodore Roosevelt's sons, when small, was playing in the Washington streets when a woman recognized him and said she didn't think his father would like him playing with so many common boys.

"My father says there are no common boys," replied the young Roosevelt. "He says there are only tall boys and short boys, and good boys and bad boys, and that's all the kinds of boys there are."

FASHION NEWS

by
GLADYS
BUCK

It's amazing what a cleverly designed belt can do for an uninspired or unadorned basic dress. Black suede forms the background for many of the wide waist defining belts, most of which are covered with jewels, sequins or gold nailhead trims.

One such flattering model is covered with a trim of gold nailheads and green, blue, orange and red stones. It's rounded in front and approximately three inches wide. Similar is the black suede belt which has two large pink stones surrounded by gold nailheads.

Either one of these belts is tailored enough for daytime wear, dressy enough for an evening skirt and blouse.

Strictly for your tweeds and woollens are the handsome pigskin belts. Gold coins and a medallion joined together with a three-strand gold chain on this belt provide enough interest for your entire costume.

Also in pigskin but adaptable to your dressier outfits as well, is a belt with a row of rectangular crystal stones gleaming across the front.

Two other belts for evening wear include the corselet style model in soft gold kid with a large simulated topaz button fastener in the center and the wide black belt heavily encrusted with sequins and black jet beads.

HOME CARE FOR FURS

Never hang furs on hooks or let them drag on the floor or toss them carelessly over a chair. Use padded hangers in uncrowded closets and button the top button when putting them away.

Never let your furs get wet if you can possibly avoid it. If they do, don't put them away until they are dry and never attempt to dry them in front of the fireplace or a radiator. Hanging in a cool, dry place is best. If your coat has been badly wetted several times, better take it to your cleaner.

At the slightest sign of moths even if no damage can be seen, see your cleaner at once. Cleaning will kill all forms of moth life—eggs and larvae—that may have become embedded deep in the short, thick hairs where it is difficult to see them.

Sunlight is one of the worst enemies of furs. The finest Russian sable comes from animals that live deep in the woods and never see the sun, while the objectionable streaks in **gray**

squirrel are supposed to be due to the animal lying in the sun.

A very good practice is to shake your coat gently before and after each wearing to fluff out the fur.

Pointed furs are not so serviceable as natural ones but will withstand—where the pointing has been carefully done—good cleaning. You can always tell a pointed fur. In silver fox, for instance, the badger hairs that are added are silver gray along their whole length. The long guard hairs of genuine silver fox are silver only in the center and black both at the base and tip.

JEWELRY

Keep your jewelry bright and shining by rubbing it occasionally with a specially treated chamois cloth, or by dipping it in a jewelry cleanser, or using good silver polish. They clean and brighten precious metals, and the liquid cleanser brightens jewel stones.

If any of your costume jewelry leaves a dark stain on your skin, protect the piece by coating its surface with colorless nail polish. Protects your skin, too.

BASIC COLORS

Nine basic colors were decided on by manufacturers supplying our big furniture and department stores. They are named after various sections of the United States: blue, for the Great Lakes; tan, the Alamo; cedar, Santa Fe; gray, Great Smoky; green, Shenandoah; rose, Grand Canyon; burgundy, Adirondack; mauve, Prairie; and beige, Cape Cod.

A similar plan was adopted several years ago in the garment industry with colors established and named or numbered, with the happy result that

hats, coats, dresses, hose, bags, gloves, shoes and all other accessories were made accordingly and more easily matched or harmonized by shoppers than ever before.

WHEN ENTERTAINING AT HOME

Aprons have come out of the kitchen a long way from the Mother Hubbard you used to wear and had to whisk off before answering the doorbell.

The new party aprons won't make you look very domestic though. On the contrary, these cocktail aprons are glamorous and after seeing some of the gay ones, you'll scheme up all sorts of occasions just to be able to wear them.

To slip over an evening or party dress, there are black satin aprons with cutouts of shocking pink felt in the shape of lips and others of black faille with brilliant sequins scattered across them. Some of the new aprons are made of bold prints and others in demure washable cotton checks.

Of course, patterns are sold for these out-of-the-kitchen aprons and you can whip up your own. Use bits of chintz or other lightweight material left over from slip-covering the living room chairs, or making draperies. Aprons made of crisp organdy or taffeta are especially young and feminine.

HARD JOBS

The bathroom job most disliked is keeping the toilet bowl clean and sanitary. A thorough scrubbing, once or twice a week, with hot soap suds or the powdered cleanser and a long handled brush will keep it looking clean. In addition use a deodorizer and disinfecting product, too, for that

extra clean result essential to good housekeeping.

The first step to a bathroom that glistens, and stays that way, is family cooperation. If the children, and Dad too, clean out the tub and basin after each use, if they are careful to wipe up water splashed here, there and everywhere, your cleaning job in the bathroom will be half done before you start it.

Use the right cleaners in this important family room. Soap and water do good work on some jobs there. But you need, in addition, a fine-textured, powdered cleanser, one that doesn't scratch or leave sediment on porcelain and tile, metal and woodwork.

Porcelain, chrome or nickel fixtures can be polished at the same time with such a powder. If you live in a hard water area, water rings on the basin or tub are probably your pet peeve. Have a can or carton of water softener or conditioner in a handy place for the family to use in their baths; rings will be fewer and easier to scour off.

EASY TO IRON

Our grandmothers wouldn't believe their eyes! The newest in automatic ironers, coming on to the market now after our long wait for them, is small, folds easily to occupy a space just one and three-quarters feet square, and it rolls easily on wheels when folded. It is small enough to store under a kitchen or laundry work table; or it rolls out on the porch, or into the nursery or anywhere you may want to do the ironing.

These new ironers are free from gadgets, puzzling levers and control bars.

HOME MAKING

Furlough, valentine, birthday or "welcome home" occasion, here's a cake worthy of your true love. Every man loves chocolate cake and he'll say you're a sweetheart to make one for him. Simple to make—so easy to decorate you will love to do it—and the memory of his praises will be with you a long time.

SWEETHEART CAKE

Dry Ingredients

1½ cups sifted cake flour ¼ teaspoon cream of tartar
1¼ cups sugar 1 teaspoon salt
½ cup cocoa 2/3 cup shortening
1¼ teaspoons soda

Liquid Ingredients

1 cup sweet milk 2 eggs, unbeaten
1 teaspoon vanilla
Sift flour, sugar, cocoa, soda, cream of tartar and salt into mixing bowl. Drop in shortening. Add about 2/3 of milk, then vanilla, and beat 150 strokes. Scrape bowl and spoon often throughout entire mixing.

Add eggs and beat 250 strokes. Add remaining milk and beat 50 strokes. Bake in two 9-inch greased layer pans in moderate oven (350 degrees F.) 30-35 minutes. Spread boiled frosting between layers and on top and sides of cake. Decorate with red ribbon if you like, and use small red candies to form a heart.

INDIVIDUAL HOT MINCE PIES

1 recipe pie crust 1 pint mincemeat
Roll ½ of pie dough to ⅛-inch thickness and line 6 individual pie tins. Fill pie shells with mincemeat. Roll remaining dough for top crusts and cut or prick a decorative design to allow steam to escape. Fit dough over mincemeat, trim ½ inch larger than pans, then fold under bot-

tom crusts. Seal edge with fork. Brush tops of pies with milk. Bake in hot oven (425 degrees F.) 30 minutes.

Pie Crust:

Sift 2¼ cups sifted all-purpose flour and 1 teaspoon salt together. Add ½ of ¼ cup vegetable shortening and cut in until mixture is as fine as meal. Add remaining shortening and continue cutting until particles are size of a large pea. Sprinkle 5 tablespoons water (about) gradually over mixture. With a fork work lightly into a dough. (Add just enough water to moisten.)

This is the month for more indoor activity and less outdoor activity for most people—which means, of course, that bridge parties are at their peak in popularity.

Perhaps you're planning a dessert bridge for a few close friends. Chances are you won't have much time for fussing, but you'll still want the dessert to be so good that all your friends will want the recipe. And here is just the dish to serve—it's filled to overflowing with crunchy, fruity goodness!

FIG NUT TORTE

1½ cups whole wheat flakes ½ cup chopped nutmeats
¼ cup sifted flour 1 cup finely cut figs
½ teaspoon baking powder 2 eggs, separated
½ teaspoon salt 1 cup brown sugar

Crush whole wheat flakes into fine crumbs and combine with flour sifted with baking powder and salt. Add nutmeats and figs. Mix well.

Beat egg yolks until thick and lemon colored. Add sugar. Stir in first mixture. Fold in stiffly beaten egg whites. Pour batter into greased square pan and bake in slow oven (325 degrees F.) 30 to 35 minutes.

Cut into bars and serve with whipped cream or pudding sauce such as lemon or orange.

--- --- Juniors' Page --- ---

This 'n that TO THE JUNIORS

by
Juvenile Director
**FRANCES
BOGOVICH**

Dear Juniors!

A Happy New Year to each and everyone of you!

In stepping into a New Year let us stop for a brief moment and recount the things Juniors and Adults should be thankful for: Be thankful for understanding of right doing; for enthusiasm; for truth that keeps us free from ignorance, superstition and darkness; for peace of heaven that we as Americans are determined to maintain upon earth; for health that keeps us free from disease; for God's loving presence in our homes, our schools and everywhere we go; for the abundance of all good things; for the love of parents and friends and for the spirit of thankfulness, appreciation and gratitude that fill our lives to overflowing.

THINKING OF OTHERS

How long does it take you to eat a sugar-coated gumdrop? One minute? Three minutes? Ten minutes? Forty-five minutes?

"Forty-five minutes!" I can hear you exclaim. "Why no one could make a gum-drop last that long."

Oh yes, they can. An Army major told about a little boy whom he met who did that very thing.

This American major had come from the Post Exchange with his week's ration of candy and gum. When he met the children, he stopped and gave all of his supply to them. One little fellow received a gum-drop. The major saw him pick off the sugar coating, a grain or two of sugar at a time, and slowly eat it. The officer wondered how long it would be before the gum-drop entirely disappeared. He was as surprised as you to learn that forty-five minutes passed between the time the hungry child began to eat his candy until the last tiny bit of it had been eaten.

Stories like this make us think of the boys and girls in other countries who are homeless and ragged and hungry because of war. They make us think of our own homes and appreciate them more. They remind us that we have clothes to wear and food to eat, and that we have not always been thankful for what we have. They also make us ashamed that we have not shared more with others and stir us to want to do without something ourselves so that we can have more to

give the hungry boys and girls in the world.

NAMES

The Indians used to give the babies names just for the time being and then when the boys and girls grew older they were given the name of whatever kind of a boy or girl they had grown to be. Thus girls who were good and beloved were named such names as Snowflower, Sunshine, Bluebird, Spring Wind or something else which showed how people felt about her. Some boys, when they were old enough to go hunting, were named such names as, Brown Bear, Running Wolf, Black Eagle, or Thunder Stone.

Suppose girls and boys today were not named until they had earned names for themselves. What would your name be? There are some girls who might be called, True Love, Patience, Hope, Sunny-Smile, Mother's Helper or Kindness and some boys who would have earned the names of Brave Lad, Great Heart, Helping Hand or Faithful. There are some girls and boys, however, who might not be entitled to such names as these: might have to be such as, Shirk, Scowler, Unreliable, or perhaps other names that might not be so pleasant to own.

Which kind would yours be? You might ask mother or father, or some of your friends, what they would call you in case they were asked to give you a name. Then if you do not like your choice, pick out a name that does please you and work to deserve it.

SOME THINGS TO REMEMBER ABOUT EATING

Remember that good breeding is shown at the table, more quickly than in any other place.

Come to your meals promptly, when called.

Never come to the table untidily dressed.

Have clean hands, face, nails and clean clothes.

Allow guests to enter the dining room first.

Do not sit down at the table until all have arrived.

Do not start to eat until everyone has been served.

Do not play with your silver or lick it or your fingers.

Do not talk with food in your mouth.

When eating soup, fill your spoon away from you, not toward you. Always eat soup from side of spoon, quietly.

Keep your lips closed when chewing and never smack them.

Sit quietly until all have finished and you are given permission to leave by your parents or the hostess.

Teacher—What is the highest building in your city?

Boy—The Library. It has the most stories.

Junior No. 20, Joliet, Illinois—Hello, Everybody! The Junior Cadets held their annual Christmas Party on December 20. The chairman of the party was Miss Marian Metesh with Miss Nancy Cankar, Miss Lois Churnkovic, Miss Bernadine Lange, Miss Lorraine Horvat, Miss Virginia Remus and Miss Dolores Bostjancic.

The Juniors participated in the Armistice Day parade.

Members of the Junior Circle and Junior Cadets, who participated in last year's Mothers Day program received a ticket for the Victory Bond Show under Mrs. Erjavec.

Most of the Junior Cadets are subs of the Championship Drill Team.

The Cadets held their election of officers on December 11th at 7:00, for the coming year. Will give more details the next time.

Your Junior Reporters,
DELORES and
DOROTHY BOSTJANCIC.

THE NEW YEAR By Marie Bombach

Goodbye old year 1945—

We now to you say, "Farewell";
You brought us things we'll remember
well forever more!

The greatest of these are: sweet liberty, and peace, and total victory in the war.

Come New Year, we welcome you!
And sincerely hope that for us, you,
too will be happy.

Listen to the New Year's bells ring
and hear the people sing with
glee:

"Happy New Year to all alive!"

SOAP BUBBLES

Soap bubbles, which will last for hours, and will not burst when they come in contact with damp cloth or dry wool, may be blown if a small amount of glycerine is added to the soap solution.

An effective solution for blowing permanent bubbles is made by dissolving $\frac{1}{2}$ oz. of castile soap in $6\frac{1}{2}$ oz. of distilled water to which 4 oz. of glycerine is added, after which the solution is thoroughly mixed.

Bubbles blown onto a dry wool cloth and protected from heat and evaporation by a glass cover will frequently hold their shape for several days.

DO YOU KNOW—

Mary—Did you hear about the big fight?

Jerry—No, what happened?

Mary—My cat licked his Paw.

Englishman—Is that a dray horse?

Yankee—No, its a brown one—and stop that baby talk.

Diner—Waiter, this soup is too salty.

Waiter—Why do you say that?

Diner—A little swallow told me.

TEEN AGERS

For teen-age girls with shoulder length hair, the hair-do should be simple, casual but not careless, and easy to manage. The most popular arrangement is for well-brushed, shining hair to hang loosely and free, ornamented only with a silver barrette or a perky bow for daytime, and with flowers or velvet ribbons for party occasions.

Braids are a natural for the teen agers. Sleek braids coiled over the ears are particularly pretty worn plain for campus or street wear and outlined with tiny velvet bows or small curled ostrich plumes for big evenings.

A modified version of the Psyche knot, which is suitable for the young sophisticate, is to comb all of your hair to the center back of your head and bind it with a rubber band. Then let it fall page-boy fashion and cover the rubber band with a barrette or a huge ribbon bow fastened to the hair with a bobby pin.

THE REST MONTH

The month of January is the month of rest for Nature. Many animals have settled down in their warm, comfortable homes to sleep through the long winter months, and still others have stored food in their nests so that they can live almost entirely inside during the cold weather. The birds that go south at the first sign of frosty mornings have all found winter lodgings, and those that stay in the cold climates have prepared their winter homes. They will find it difficult to get enough to eat when the ground becomes covered with snow. Don't forget to share your blessings with the little feathered people. A crust of bread thrown where they can find it will fill many tiny stomachs and help to keep the little creatures alive until Spring.

A very little boy came home dejectedly from his first day at school.

"Ain't goin' tomorrow," he told his mother.

"Why not, dear?"

"Well, I can't read 'n' I can't write 'n' they won't let me talk—so what's the use?"

GENERAL DOUGLAS MacARTHUR

In the heart of Little Rock, Arkansas, lies the city's smallest but historically most important park—named for General Douglas MacArthur, chief of the United Nations' victorious forces against Japan.

The general was born on the site of Douglas MacArthur Park on a January day in 1880. The grounds were more extensive then, for it was the site of an army post. The Little Rock Arsenal was established there in 1836 as a protection against unfriendly Indians. Occupying 36 acres, with 35 buildings on the tract, the fort quartered a garrison of more than 100 officers and men. During the Civil War the Confederate forces claimed the fort as a defense bastion and succeeded in holding it until September, 1863, when the town was evacuated.

Captain Arthur MacArthur, a Civil War veteran, was stationed at the Little Rock Arsenal when his second son, Douglas, was born. In the Tower Building, a white frame structure where the married officers had quarters, the child destined to attain such military heights spent his first years. When he was four months old he was taken with his brother, Malcolm, to old Christ Episcopal Church for baptism.

After General MacArthur made his heroic stand at Bataan, the present rector of Christ church sent congratulations from his congregation. Cabling a reply, MacArthur said: "At the altar where I first joined the sanctuary of God, I ask that you seek divine guidance for me in the great struggle that looms ahead."

In 1893 the Little Rock Arsenal grounds were given to the city in exchange for property across the river at Big Rock. Fort Logan H. Roots was established on the high bluff overlooking the Arkansas river. Crisscrossed by streets, all that was left of the Arsenal tract was the small park area and the old Tower Building. Several years ago the building was completely restored to its original state and became the home of the

Museum of Natural History.

The area was known as City Park until 1942, when Little Rock decided to honor the commander of Uncle Sam's Pacific forces. Aware that she was the mother-town of one of World War II's outstanding militarists, Little Rock chose to perpetuate his name by designating the plot Douglas MacArthur Park.

Little Rock, a proud happy and hospitable community of some 100,000 inhabitants, has numerous fine parks but it has a particular maternal interest in that named for General MacArthur. Attracted by the city's mild climate and nearby vacation resorts, tourists invariably visit the midtown park and historical museum.

In early days French travelers going up the Arkansas River never failed to take note of "Petite Roche." This point of rock, which boldly stuck its nose into the stream, was the first of its kind to be encountered along the banks on a journey from the lowlands. The French term "petite" was used to differentiate between this small promontory and a great mass of stone farther up the river on the opposite bank.

Even before the French regime was ended in the Arkansas Valley, "Petite Roche" had acquired formal capitalization in its spelling. Taking over the region, the English retained the name, Anglicizing it to Little Rock. Around the rock sprang up a village that grew into one of the South's loveliest and most prosperous cities.

It is interesting to note that this state capital, with one of the finest capitol buildings in the South, cherishes in a romantic way its graceful old antebellum statehouse perched near the river bank. In its musty halls hovers the spirit of the past. It was here, when the community was a growing river port, that the assembly solemnly declared the name of the state must be pronounced Arkansaw, since that was the pronunciation handed previously from the Indians. The lawmakers emphasized that there should be no "Kansas" in Arkansas.

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC NOVEMBER, 1945

Financial Report of the SWUA for the Month of November, 1945

DOHODKI:		MESECNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupai	ŠTEV. ČLANIK	
Št.	Podružnica	Redni	Mladinski				Redni	Mlad
1	Sheboygan, Wisconsin	59.35	\$ 2.20	\$.10	\$ —.	\$ 61.55	160	22
2	Chicago, Illinois	131.35	5.20	.20	—.	136.75	350	52
3	Pueblo, Colorado	70.75	3.00	—.	—.	73.75	194	30
4	Oregon City, Oregon	11.10	.20	—.	—.	11.30	31	1
5	Indianapolis, Indiana	56.70	4.20	—.	.25	61.15	162	42
6	Barberton, Ohio	69.10	1.90	.20	—.	71.20	195	19
7	Forest City, Pennsylvania	53.15	.90	.10	—.	54.15	151	9
8	Steelton, Pennsylvania	33.90	—.	—.	—.	33.90	94	—
9	Detroit, Michigan	21.05	.20	—.	—.	21.25	58	2
10	Collinwood, Ohio	213.35	8.30	—.	.25	221.90	591	83
12	Milwaukee, Wisconsin	117.85	3.40	—.	—.	121.25	336	34
13	San Francisco, California	56.15	.20	—.	.50	56.85	144	2
14	Nottingham, Ohio	155.55	7.30	.50	—.	163.35	428	73
15	Newburgh, Ohio	152.80	12.20	—.	—.	165.00	405	122
16	South Chicago, Illinois	63.80	2.60	—.	—.	66.40	174	26
17	West Allis, Wisconsin	66.85	2.30	—.	—.	69.15	186	23*
18	Cleveland, Ohio	40.85	1.20	—.	—.	42.05	111	12

DOHODKI:		MESEČNINA		Druž. in	Razno	Skupaj	STEV. ČLANIC	
Št.	Podružnica	Redni	Mladinski	Zarja čl.			Redni	Mlad
19	Eveleth, Minnesota	58.75	4.00	.10	—	62.85	161	40
20	Joliet, Illinois	215.65	20.90	.50	.10	237.15	596	209
21	Cleveland, Ohio	43.30	2.10	—	—	45.40	123	21
22	Bradley, Illinois	13.95	—	—	.25	14.20	32	—
23	Ely, Minnesota	83.55	2.90	—	—	86.45	233	29
24	La Salle, Illinois	71.15	3.80	.10	—	75.05	200	38
25	Cleveland, Ohio	443.95	15.20	.20	—	459.35	1,139	152
26	Pittsburgh, Pennsylvania	53.95	1.60	—	—	55.55	152	16
27	North Braddock, Pennsylvania	26.70	1.40	—	—	28.10	72	14
28	Calumet, Michigan	36.30	2.20	.10	—	38.60	100	22
29	Browndale, Pennsylvania	—	—	—	—	—	40	13
30	Aurora, Illinois	10.85	.30	.10	—	11.25	32	3
31	Gilbert, Minnesota	48.40	4.40	.40	—	53.20	129	44
32	Euclid, Ohio	49.40	3.40	—	—	52.80	174	34
33	New Duluth, Minnesota	30.45	.70	—	—	31.15	81	7
34	Soudan, Minnesota	8.40	—	.10	—	8.50	25	—
35	Aurora, Minnesota	28.20	.80	.40	—	29.40	72	8
36	McKinley, Minnesota	6.30	—	.10	—	6.40	19	—
37	Greaney, Minnesota	15.40	1.20	.10	—	16.70	44	12
38	Chisholm, Minnesota	71.60	—	.40	1.45	73.45	203	—
39	Biwabik, Minnesota	11.20	—	.10	—	11.30	33	—
40	Lorain, Ohio	52.45	1.60	.60	—	54.65	143	16
41	Collinwood, Ohio	97.45	.70	—	—	98.15	277	6
42	Maple Heights, Ohio	16.05	—	—	—	16.05	43	—
43	Milwaukee, Wisconsin	75.20	3.40	—	—	78.60	106	17**
44	Portland, Oregon	18.35	—	.20	—	18.55	51	—
45	St. Louis, Missouri	10.85	.30	—	—	11.15	31	3
46	Garfield Heights, Ohio	21.50	2.00	—	—	23.50	165	20
47	Buhl, Minnesota	6.90	.10	—	—	7.00	19	1
48	Noble, Ohio	30.00	1.00	.10	.25	31.35	80	10
49	Cleveland, Ohio	47.25	1.80	—	.25	49.30	125	18
50	Kenmore, Ohio	10.90	.50	—	—	11.40	29	5*
51	Kitzville, Minnesota	12.05	.20	—	—	12.25	33	2
52	Brooklyn, Ohio	17.80	.10	—	—	17.90	48	1
53	Warren, Ohio	30.80	2.60	—	—	33.40	85	26
54	Girard, Ohio	26.75	1.40	—	—	28.15	75	14
55	Hibbing, Minnesota	44.50	.10	—	—	44.60	125	1
56	Niles, Ohio	19.60	1.70	—	.20	21.50	51	17
57	Burgettstown, Pennsylvania	12.55	.70	—	—	13.25	31	7
58	Braddock, Pennsylvania	17.45	1.50	—	—	18.95	44	15
59	Conneaut, Ohio	9.10	—	.20	—	9.30	26	—
60	Denver, Colorado	27.45	1.00	.30	—	28.75	74	10
61	Kansas City, Kansas	21.70	3.10	—	—	24.80	62	31
62	Virginia, Minnesota	33.35	2.90	—	—	36.25	91	27
63	Canon City, Colorado	16.70	.90	—	—	17.60	47	9
64	Bessemer, Pennsylvania	32.85	.60	.20	—	33.65	81	6
65	Fairport Harbor, Ohio	5.95	—	—	—	5.95	17	—
66	West Aliquippa, Pennsylvania	7.05	—	.20	—	7.25	18	—
67	Strabane, Pennsylvania	35.00	—	—	—	35.00	90	—
68	Pullman, Illinois	18.15	1.50	.20	—	19.85	49	15
69	Warrensville, Ohio	20.30	.10	—	—	20.40	58	1
70	Ambridge, Pennsylvania	31.00	.20	.20	.50	31.90	65	2
71	N. S. Pittsburgh, Pennsylvania	20.90	.30	—	—	21.20	59	3
72	Leadville, Colorado	—	—	—	—	—	51	25
73	Enumclaw, Washington	14.15	1.50	.60	—	16.25	39	15
74	Moon Run, Pennsylvania	12.45	—	—	—	12.45	32	—
75	Keewatin, Minnesota	33.40	.60	—	—	34.00	47	3**
76	Crosby, Minnesota	9.35	—	.10	—	9.45	26	—
77	New York City, New York	—	—	—	—	—	101	—
78	De Pue, Illinois	12.75	—	.10	—	12.85	35	—
79	Nashwauk, Minnesota	12.10	.20	1.00	—	13.30	15	1**
80	Pueblo, Colorado	2.45	.90	—	—	3.35	7	9
81	Johnstown, Pennsylvania	28.85	2.40	.70	—	31.95	76	24
82	Oglesby, Illinois	28.70	1.80	.20	—	30.70	82	18
83	Bridgeville, Pennsylvania	23.25	.40	.40	—	24.05	65	4
84	Verona, Pennsylvania	21.00	1.00	—	—	22.00	49	10
85	Crested Butte, Colorado	15.00	—	—	—	15.00	35	—
86	Brooklyn, New York	30.70	—	.20	—	30.90	80	1
87	Canton, Ohio	6.65	.10	.10	—	6.85	19	1
88	South Chicago, Illinois	68.50	4.20	—	—	72.70	175	42
89	Universal, Pennsylvania	94.80	.60	2.00	.25	97.65	56	1†
90	Cairnbrook, Pennsylvania	14.75	.80	—	—	15.55	35	8
91	Elmhurst, Illinois	10.50	—	—	—	10.50	25	—
92	Ottawa, Illinois	3.85	.30	.30	—	4.45	11	3
93	Willard, Wisconsin	—	—	—	—	—	18	—
94	Johnstown, Pennsylvania	15.40	.30	.20	—	15.90	44	3
95	Detroit, Michigan	18.85	1.50	1.20	—	21.55	17	5††
Skupaj		\$4,026.35	\$167.10	\$ 13.10	\$ 4.25	\$4,210.80	10,870	1,659

Dozorele obresti od poteklih U. S. Savings Bonds	1,250.00
Obresti od U. S. War Bonds—Series G	125.00
Voščilne kartice:	
Podružnica št. 20, Joliet, Illinois	\$11.00
Otillia Kurnick, San Francisco, California	1.00
Josephine Erjavec, Joliet, Illinois	5.00— 17.00

Skupni dohodki za november\$5,602.80

*Asesment za oktober — **Asesment za oktober in november — †Asesment za julij, avgust, september in oktober
 ††Asesment za oktober, november in december

STROŠKI:

Za umrlo Mary Majcen, podr. št. 2, Chicago, Ill.	\$ 100.00
Za umrlo Josephine Muzic, podr. št. 10, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Mary Sorich, podr. št. 13, San Francisco, Cal.	100.00
Za umrlo Amalia Kodek, podr. št. 15, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Antonia Mihelich, podr. št. 20, Joliet, Ill.	100.00
Za umrlo Jennie Arko, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Josephine Kerzan, podr. št. 74, Ambridge, Pa.	100.00
Za umrlo Helen Robich, podr. št. 90, Bridgeville, Pa.	33.33
Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje novembrske Zarje	853.93
Mesečne plače po odštetju davka: predsednica \$40.40; tajnica \$174.10; urednica \$182.40 — skupaj	396.90
Razni uradni stroški	143.77
Skupni stroki	\$2,127.93

Ostalo v blagajni 31. oktobra 1945 (Balance October 31, 1945)	\$172,865.31
Dohodki v novembru (November income)	5,602.80
Skupaj (Total)	\$178,468.11
Stroški v novembru (November disbursements)	2,127.93
Preostanek 30. novembra 1945 (Balance November 30, 1945)	\$176,340.18

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

SEZNAM PESMI V PESMARICI "ZAPOJMO"

I. DEL	Fantje marširajo	*Kakor bela golobica
Adijo pa zdrava ostani!	Fantje po polj' gredo	Kje so moje rožice
Al' me boš kaj rada imela?	Gor čez jezero	Kmetič vesel na svetu živi!
Ah, ni li zemljica krasna	Glejte, že solnce zahaja	Ko bi jaz vedela?
Birt rajtengo piše	*Glasno si pevala	Kje je moj mili dom?
Bledi mesec	Goreči ogenj	Ko pridem skozi log
Bog je ustvaril zemljico	*Gori, gori na planine	Kol'kor kapljic, tol'ko let
Bog živi vse Slovenke!	Gozdič je že zelen	*Ko gledam v oči te lepe
*Belokranjska	Gremo na štajersko	Koline
Bom šel na planince	Hej Slovenci	Ko ptičica sem pevala
Bratci veseli vsi	Imel sem ptičico	*Ko sem k njej pršou
Čez tri gore, čez tri vode	*Iz stolpa se mi zvon doni	Ko ptičica na tuje gre
Čuk se je oženil	Jaz bi rad rdečih rož	Ko so fantje proti vasi šli
Dekle je po vodo šla	Jaz pa pojdem na Gorenjsko	*Ko pomlad cvetoča pride
Dekle, kdo bo tebe troštal	Jaz sem Kranjčičev Jurij	Ko študent na rajžo gre
Dekle na vrtu zelenem sedi	Je pa davi slanica padla	*Ko lani sem tam mimo šel
Dete zatisni premile oči	*Janez, Janez, kaj se kujaš	Lahko noč!
*Dekletce podaj mi roko	Kadar boš ti vandrat šel	Lani sem možila se
Delaj, delaj, dekle pušeljce	Kaj ne bila bi vesela!	Le nocoj še, luna mila
Dober večer, ljubo dekle!	*Kadar mlado leto	*Leži, leži ravno polje
Dolenjska zdravica	Kaj boš za mano hodil?	Le enkrat bi videl, kak' sonce
Dve let' in pol sva se midva	Kaj pa ti pobič?	gor gre
ljubila	Kaj so to za eni fantje?	*Lepo je pomlad
En hribček bom kupil	Kaj ti je, deklica	Lepo mi poje črni kos
*En šuštar me j' vprašu	*Kako ozke so stezice	Ljub'ca moja, oj kod' si snoč'
Ena ptička mi poje	Kak' ribcam dobro gre	hodila
*Eno devo le bom ljubil	Kako bom ljubila	

Ljub'ca, povej, povej!
 Lepa naša domovina
 Ljubezen do domovine
 Lovska
 Ločitev
 *Ljubca moja kaj si st'čila
 Luna sije, klad'vo bije
 Mladi vojaki
 *Mila, mila lunica
 Mati pokliče, pridne dekliče
 Mati ziblje, lepo poje
 Moja dekle je še mlada
 Moj fantič je na Tirolsko
 vandral
 Moja kosa je križavna
 Moj očka so mi rekli
 Najlepša je mladost
 Na Gorenjskem je fletno
 Na klopci sva sedela
 Nebo je čisto jasno
 Na planincih sončice sije
 Na tujih tleh
 Na vrtu
 *Na levo tri, na desno tri
 Nesrečni lovec
 Ne bom se možila
 Nocoj pa, oh nocoj
 *Nikaj na svetu lepšega nij
 Odhod
 Odkod si, dekle, ti doma?
 *Nekje v Franciji
 Odpiraj, dekle, kamrico!
 Oglar je čeden fant
 *Oja, zmiraj vesel
 Oj dekle, kaj s' tak' žalostna
 Oj ta vojaški boben
 Oj večer je že
 Oj tam za goro
 Oj vinček moj
 Otok bleški
 O, tožna domovina
 *Ovbe, ovbe moja glavca
 Planinska
 Padel list je 'z javora
 Pojte, pojte, drobne ptičke!
 Po gorah grmi in se bliska
 Po jezeru
 Po polju že rož'ce cvetejo

Pod mojim okencem
 Posvetitev domovini
 *Pelin roža
 Pozdrav!
 Pozimi pa rožice ne cveto
 Prevzetna
 Prišla bo pomlad
 Povej mi dekle
 Ptiček prav majhen je
 Ptički po zraku letajo
 Ptička je zaprta b'la
 Rasti, rasti, rožmarin
 Rasti, rožica
 Regiment po cesti gre
 Ribniška
 Roža
 *Rožice trgajta
 Rože je na vrtu plela
 Rožic ne bom trgala
 *Roža na vrtu zelenem cvete
 Rožmarin se je posušil
 Rožmarin
 Se davno mrači
 Sem fantič z zelenega štajerja
 *Za rojstni dan gl. predsednice
 *Serenada
 Sem mislil snoč' v vas iti
 *Sijaj, sijaj lunica
 Sinoči je pela
 Sinoči sem na vasi bil
 *Sinoči sem na vasi bil
 Sirota
 *Šel bom v planinco v vas
 Sirota jaz okrog blodim
 Slovenski fantje
 *Spomladi vse se veseli
 Slišala sem ptičko pet'
 *Skrinja lepo pisana
 Slovenec sem!
 *Slovenski svet, ti si krasan
 Slovenska deklica
 Slovensko dekle
 *Slovenec Slovenca vabi
 *Slovo
 Soča voda je šumela
 Solnce čez hribček gre
 *Stoji v planini vas
 Stoji, stoji Ljubljanca

*Svetlo sonce se je skrilo
 Svarilo
 *Še en poljub, dekle mi daj
 Škrjanček poje žvrgoli
 *Srcu
 Tam za goro zvezda sveti
 Tam gori za našo vasjo
 Tam na vrtni gredi
 Terezinka zgodaj vstala
 Trije kovači
 Ura devet odbije
 Uspavanka
 V nedeljo zjuraj vsala bom
 Veseli bodimo
 Vetrček po zraku gre
 Visoka je gora
 *V petju se oglasimo
 Vsi so prihajali
 Žabja svaba
 Žalosten glas zvonov
 Že dolgo nismo pili ga
 Zabučale gore
 Zakaj me ne ljubiš?
 Zeleni gozd je lovčev raj
 Zvedel sem nekaj novega
 *Zvezda mila je migljala
 Zvonikarjeva
 *Židana marela
 II. DEL
 *Gošarska pesem Mariji
 Pomagaj
 *Sveta noč, blažena noč
 *Zveličar naš je vstal iz groba
 Angelovo češčenje
 Rožni venec
 Blagor mu, ki se spočije
 *Nad zvezdami
 Glasno zapojmo
 *Cvetke trgam
 Lepa si, roža Marija
 Marija Nazarska
 Odpevanje pri litanijah
 Pokojni sestri v slovo
 *Jamica tiha
 Vigred se povrne
 Zahvalna pesem
 Pesmi zaznamovane z * so
 nove v novi izdaji "Zapojmo!"

SLOVENIAN FOLK SONG BOOKS

We have song books which contain 215 of the most popular Slovenian folk songs which sell at 50 cents. You may order these books from

"ZARJA" OFFICE
 6117 St. Clair Avenue
 Cleveland 3, Ohio

Enclose stamps or money with order. Orders filled at once. We also send them to the men and girls in service. Send us their name and address and enclose the cost and 3 cents stamps to cover postage.

Za simpatično postrežbo se obrnite na
ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, INC.
 6016 St. Clair Avenue. Cleveland 3, Ohio
 LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD
 Invalid Car Service. Postrežba noč in dan.
 Avtomobile za vse prilike. Tel.: ENdicott 3113.

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalniške premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah
Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.

CLEVELAND 3, O. CLEVELAND 10, O.

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

**Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki**

Posluje že 52. leto

Članstvo: 40,000

Premoženje: nad \$6,000,000

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK
V ZEDINJENIH DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Tel.: HEnderson 0628

ERMENC FUNERAL HOME

5325 W. Greenfield Ave. Phone Mitchell 1331

Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 43 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.
Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel.: HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio